

Sosionomi- ja
sairaanhoitajaopiskelijoiden
kokemuksia oppimisesta
simulaatio-
oppimisympäristössä

LAHDEN
AMMATTIKORKEAKOULU
Sosiaali- ja terveysala
Sosionomi ja sairaanhoitaja AMK
Elisa Lehto 1402770
Katariina Koistinen 1600255

Lahden ammattikorkeakoulu
Sosionomi koulutusohjelma, Sairaanhoitaja koulutusohjelma

LEHTO, ELISA,
KOISTINEN, KATARIINA:

Sosionomi- ja
sairaanhoitajaopiskelijoiden
kokemuksia oppimisesta simulaatio-
oppimisympäristössä

opinnäytetyö, 76 sivua, 66 liitesivua

Syksy 2017

TIIVISTELMÄ

Hoitotyön ja sosiaalialan koulutukseen on tullut viimevuosina muutoksia. Uusia oppimisympäristöjä ja teknologiaa on alettu hyödyntää koulutuksissa ja opetuksessa. Lahden ammattikorkeakoulun uusi simulaatiokeskus avattiin vuonna 2013. Tuolloin sosionomikoulutuksessa alettiin hyödyntää simulaatio-opetusta. Sairaanhoitajakoulutus aloitti Lahden ammattikorkeakoulussa ensimmäisenä simulaatiokoulutuksen vuonna 2012. Simulaatio-opetuksen on osoitettu auttavan opiskelijoita tiedon analysointitaitojen, klinisen päätöksenteon taitojen ja ongelmanratkaisutaitojen kehittämisessä.

Tutkimus oli kvalitatiivinen. Harkinnanvarainen näyte oli kuusi opiskelijaa (N=6), joista kolme oli sosionomiopiskelijoita ja kolme sairaanhoitajaopiskelijoita. Aineistonkeruumenetelmänä on puolistrukturoidut teemahaastattelut. Aineisto analysoitiin sisällönanalyysilla.

Tutkimuksen tarkoituksena oli selvittää, miten sairaanhoitaja- ja sosionomiopiskelijat kokevat oppimisen simulaatio-oppimisympäristössä. Tavoitteena oli tuottaa tietoa simulaatio-opetuksen kehittämiseen. Tutkimusteemoina oli: sairaanhoitaja- ja sosionomiopiskelijoiden kokemuksia oppimisesta simulaatio-oppimisympäristössä, tekijät jotka simulaatiossa edistävät oppimista, tekijät jotka simulaatiossa estävät oppimista

Tutkimustulosten mukaan hyvin suunniteltu ja toteutettu simulaatio-opetus koettiin hyväksi opetusmenetelmäksi. Tutkimuksessa ilmeni, että simulaatiossa on vielä kuitenkin kehitettävää. Sosionomien simulaatioissa ilmeni suurempaa variaatiota kuin sairaanhoitajilla. Etenkin sosionomit toivoivat, että simulaatiota hyödynnettäisiin opetuksessa enemmän.

Asiasanat: simulaatio-opetus, simulaatio, sosionomi, sairaanhoitaja, opiskelijat, oppimiskokemukset

Lahti University of Applied Sciences
Bachelor of social service, Nursing degree

LEHTO, ELISA

KOISTINEN, KATARIINA: Experiences of Social Service and
Nursing Students in Learning in the
Simulation Learning Environment

Bachelor's Thesis 76 pages, 66 pages of appendices
Autumn 2017

ABSTRACT

Changes have been made in the education of nursing and social services during the last few years. New learning environments and technology have been utilized in education and teaching. A new simulation center at Lahti University of Applied Sciences was opened in 2013. At that time, simulation training began to be used in social service education. Nursing students were the first to start a simulation training at Lahti University of Applied Sciences in 2012. Simulation teaching has been shown to help students develop knowledge analysis skills, clinical decision-making skills and problem-solving skills.

. The study was qualitative. There were six students (N = 6), of which three were social services students and three nursing students. The material collection method is semi-structured theme interviews. The material was analyzed by content analysis.

The purpose of the study was to find out how nursing and social services students experience learning in a simulation learning environment. The aim was to provide information on the development of simulation teaching. The research topics were: experiences of nursing and social services students in learning in a simulation learning environment, factors that promote learning in simulation, factors that prevent learning in simulation

According to the research results, well-designed and implemented simulation teaching was considered a good teaching method. The research showed that there is still some improvement in simulation training. There was a greater variation in the social service students simulations than nurse students. Especially the social service students hoped that the simulation would be used more in teaching.

Keywords: simulation training, simulation, bachelor of social service, nurse, students, learning experiences

SISÄLLYS

1		I
2	JOHDANTO	1
3	SIMULAATIO	3
3.1	Simulaatio-opetuksen tausta	3
3.2	Simulaatio-opetus	6
3.3	Simulaatio oppimisympäristönä	9
3.4	Erilaiset simulaatiot	12
3.5	Simulaatio Lahden ammattikorkeakoulussa	16
4	OPPIMINEN SIMULAATIO-OPPIMISYMPÄRISTÖSSÄ	18
4.1	Oppimiskäsitykset simulaatio-opetuksessa	18
4.2	Opiskelijoiden kokemuksia simulaatiosta	21
4.3	Simulaatio-opetuksen tavoitteet sosiaali- ja terveysalalla	23
5	OPPIMISKÄSITYKSIÄ	28
5.1	Aistien ja ominaisuuksien avulla oppiminen	30
6	OPINNÄYTETYÖN TARKOITUS JA TAVOITE	33
6.1	Tutkimusmenetelmä	33
6.2	Teoreettisen viitekehyksen tiedonhakuprosessi	35
6.3	Kohderyhmä	35
6.4	Aineistonkeruumenetelmät	36
6.5	Aineiston analyysi	39
6.6	Tutkimuksen reliabelius ja validius	40
7	TUTKIMUSTULOKSET	43
7.1	Oppimiskokemukset simulaatio-oppimisympäristössä	43
7.2	Oppimista edistävät tekijät simulaatio-oppimisympäristössä	48
7.3	Oppimista estävät tekijät simulaatio-oppimisympäristössä	52
7.4	Kehittäminen	55
8	POHDINTA	58
8.1	Tutkimustuloksista	58
8.2	Tutkimuseettisiä kysymyksiä	65
8.3	Jatkotutkimusaiheet	67

LÄHTEET

69

LIITTEET

77

2 JOHDANTO

Simulaatio on mahdollisimman riittävä jäljitelmä todellisuudesta. Simulaatiota hyödynnetään asian parempaan ymmärtämiseen tai osaamisen testaamiseen. (Rall, Gaba, Howard & Dieckmann 2010, Rall:n 2013, 9-10 mukaan.) Simulaatiota on käytetty opetusmenetelmänä jo useiden vuosikymmenien ajan (Poikela & Poikela 2012, 30). Simulaatio-opetus antaa sekä kokeneille että aloitteleville opiskelijoille mahdollisuuden harjoitella harvinaisissa tilanteissa tai sellaisissa tilanteissa, jotka ovat liian vaarallisia todellisten potilaiden kanssa harjoitteluun (Amitai, Wolpe, Small & Glick 2003).

Simulaatio-opetuksen on osoitettu auttavan opiskelijoita tiedon analysointitaitojen, kliinisen päätöksenteon taitojen ja ongelmanratkaisutaitojen kehittämisessä. Se tarjoaa myös mahdollisuuksia oman toiminnan reflektointiin. (Hovancsek., Jeffries, Escudero., Foulds, Husebø, Iwamoto, Kelly, Petrini & Wang 2009.) Simulaatioharjoitukset mahdollistavat käytännön ja teorian yhdistäminen, ja opiskelija voi oppia tekemisen kautta. Tällä hetkellä uskotaan simulaatio-opetuksella olevan enemmän hyötyjä kuin haittoja. (Lasater 2007.) Simulaattoreita on käytetty hyvin tuloksin opiskelijoiden ja kliinisten työntekijöiden lääketieteellisessä koulutuksessa. Verbaalinen arviointi on ollut myönteistä, ja kaikki simulaatiotyön osanottajat ovat raportoineet oppimisesta sekä taitoihin liittyvillä että ei-taitoihin liittyvillä alueilla. Koulutuksen tehokkuutta on kuitenkin vaikea mitata. (Bradley 2006.)

Hoitotyön ja sosiaalialan koulutukseen on tullut viime vuosina muutoksia. Uusia oppimisympäristöjä ja teknologiaa on alettu hyödyntää koulutuksissa ja opetuksessa. (Koramo 2012, Selingon 2016, 8 mukaan.) Lahden ammattikorkeakoulun uusi simulaatiokeskus avattiin vuonna 2013. Tuolloin sosionomikoulutuksessa alettiin hyödyntää simulaatio-opetusta. Sairaanhoidajakoulutus aloitti Lahden ammattikorkeakoulussa ensimmäisenä simulaatiokoulutuksen vuonna 2012. Simulaatioharjoittelun uutuusarvo ja oppimisympäristön esittely eivät kuitenkaan yksin takaa opetuksen laatua tai riitä menetelmän käyttömotiiveiksi vaan tarvitaan

simulaatio-opetuksen kriittistä arviointia ja jatkuvaa sisällön ja käytäntöjen kehittämistä (Jokela 2011, 2).

Simulaatio tulee olemaan suuri osa koulutusta ja kehittymistä. Luultavasti nuorempi sukupolvi tulee ihmettelemään, miten ennen on harjoiteltu tai opittu asioita ilman simulaatiota. (Rall 2013, 20.) Lahden ammattikorkeakoulussa on meneillään monialainen simulaatioprojekti, jonka tarkoituksena on tuoda simulaatio-oppiminen kaikkien koulutusalojen käyttöön.

Tämän opinnäytetyön tarkoituksena on kuvata sairaanhoitaja- ja sosionomiopiskelijoiden kokemuksia oppimisesta simulaatio-oppimisympäristössä. Tutkimuskysymyksiin on etsitty vastauksia kvalitatiivisin keinoin.

3 SIMULAATIO

Simulaatio voidaan määritellä toiminnoksi, joka yrittää jäljitellä todellisuutta. Simulaatio voidaan toteuttaa roolipelillä, interaktiivisella videolla ja potilassimulaattoreilla (HPS), jotka voivat auttaa opiskelijoita oppimaan päätöksentekoa, kriittistä ajattelua ja erilaisia muita taitoja. Simulaatio-opetus antaa sekä kokeneille että aloitteleville opiskelijoille mahdollisuuden harjoitella harvinaisissa tilanteissa tai sellaisissa tilanteissa, jotka ovat liian vaarallisia todellisten potilaiden kanssa harjoitteluun. Simulaatio-opetus tarjoaa uuden näkökulman hoitotyön eettisiin näkökohtiin. Se tarjoaa mahdollisuuden harjoittaa teknisiä hoitotyön taitoja ennen kuin niitä käytetään todellisten ihmisten hoidossa. Virheellisiä menetelmiä voidaan myös havaita simulaatioilla ilman potilaan vahingoittamista. (Ziv, Wolpe, Small & Glick 2003.) Simulaatio on mahdollisimman riittävä jäljitelmä todellisuudesta. Simulaatiota hyödynnetään asian parempaan ymmärtämiseen tai osaamisen testaamiseen. Simulaatioharjoittelua käytetään työpaikoilla ja koulutuksen tukena. Simulaatiota voidaan toteuttaa terveysalalla osatehtäväsimulaationa sekä täysimittaisena simulaatioryhmäharjoitteluna hyödyntäen tietokoneavustuksia sekä audiovisuaalisia simulaatiolaitteita. Simulaatioharjoittelu keskittyy nykyisin moniammatillisuuteen akuuttihoitossa sekä ammattienväliseen ryhmäharjoitteluun. Tämän tyyppistä simulaatiota on alettu harjoittamaan Stanfordissa Yhdysvalloissa 1980-luvun lopulla, josta se jatkoi leviämistään Eurooppaan. (Rall, Gaba, Howard & Dieckmann 2010, Rall:n 2013, 9-10 mukaan.)

3.1 Simulaatio-opetuksen tausta

Simulaatiota on käytetty opetusmenetelmänä jo useiden vuosikymmenien ajan. Sotilaat ovat käyttäneet simulaatiota harjoittelussaan toisen maailmansodan jälkeen, ja shakin pelaajat yrittivät simuloida pelitilanteita jo 1800-luvulla. Moderni ilmailuteollisuus ja Edwin Link olivat ensimmäisiä, jotka kehittivät tarkan ohjaamon kopion koulutustarkoituksiin. Edwin Linkin keksimä lentokouluttaja, joka tunnetaan nimellä Blue Box, patenttoitiin

vuonna 1929. Link näki, että simulaattori mahdollisti turvallisemman, helpomman ja edullisemman lentokoulutuksen. Voidaan sanoa, että esisimulaatio lääketieteellisellä alueella alkoi sata vuotta sitten, vuonna 1911, kun rekisteröity sairaanhoitaja Anna Bloomfield perusti "esittelyhuoneen". (Poikela & Poikela 2012, 30.)

Laerdalin (2008) mukaan moderni simulaatio-oppimisympäristönä alkoi kehittyä 1950-luvun jälkipuoliskolla (Jokela J. 2011, 3).

Simulaatioharjoittelua on hyödynnetty eri alojen opetuksessa jo kymmeniä vuosia. Kehittyneetkin potilassimulaattorit ovat olleet käytössä terveydenhuollon koulutuksessa vuosituhannen vaihteesta lähtien. (Hovancsek 2007, Jokelan 2011, 2 mukaan.)

2000-luvulla Euroopassa ja Suomessa alettiin keskittyä potilasturvallisuuteen ja terveydenhuollon väärinkäytösten minimoimiseen. Vuonna 2008 Euroopan unionin neuvosto päätti, että jäsenvaltioiden on laadittava raportointi- ja oppimisjärjestelmiä, jotka koskevat haittatapahtumia terveydenhuollossa. Seuraavana vuonna Suomen sosiaali- ja terveysministeriö (STM 2009) julkaisi potilasturvallisuusstrategian vuosille 2009-2013, joka antaa suosituksia koulutuksen tehokkuudesta potilaan hoitoon liittyvien vammojen ja haittatapahtumien ehkäisemiseksi. Tämä vaikutti simulaation käyttöönottamiseen opetusmenetelmänä hoitotyössä. (Poikela & Poikela 2012, 35.)

Todellisissa tilanteissa tapahtuvaan koulutukseen verrattuna simulointi on usein kustannustehokkaampaa (lentosimulaattorikoulutus), turvallisempaa (ydinvoimalaitos simulaattori, sodan ja sotapelien pelaaminen) ja usein ainoa keino saada tietoja todellisista tapahtumista (Poikela & Poikela 2012, 30).

Simulaatioharjoittelun uutuusarvo ja oppimisympäristön esittely eivät yksin takaa opetuksen laatua tai riitä menetelmän käyttömotiveiksi vaan tarvitaan simulaatio-opetuksen kriittistä arviointia ja jatkuvaa sisällön ja käytäntöjen kehittämistä. Simulaatioharjoitusten tarkoitus on tukea

sairaanhoitajaopiskelijoita soveltamaan oppimaansa klinisiin hoitotilanteisiin. (Jokela 2011, 2) Sosionomi opiskelijoilla klinisen osaamisen sijaan taas korostuvat sosiaalistaitojen harjaannuttaminen, viestintä ja tilanteisiin reagointi.

Simulaatio soveltuu muidenkin kuin terveydenhoitoalan opiskelijoiden oppimisympäristöksi. Esimerkiksi johtajuuden opiskelussa tulokset osoittavat, että simulaatiopelin avulla toteutettu ryhmätyö tuottaa eri ryhmissä hyvinkin erilaisia johtamistyyliä ja johtamiseen liittyvät kysymykset tulevat selkeästi näkyviksi ryhmän jäsenille (Siewiorekin 2012, 25-29).

Simulaation perusta on "Ei enää ensimmäistä kertaa"- elävillä ihmisillä. Kokemattomuudesta ja käytännön harjoituksen puutteesta johtuvat vahingot voidaan välttää monipuolisella simulaatioharjoittelulla. (Rall 2013,10.) Tarkoituksena on, että henkilö pystyisi siirtämään simulaatioharjoittelussa oppimansa mahdollisimman hyvin oikeisiin tilanteisiin. Harjoituksen lomassa henkilö saa kuvata, miltä tilanne todellisuudessa näyttää ja kuinka siinä toimitaan, mikä helpottaa toimimista oikeassa tilanteessa, jolloin jokin asia tuntuu jo tutulta simulaatioharjoittelun vuoksi. (Salakari 2009.) Tulevaisuudessa voitaisiinkin vaatia, ettei terveydenhuollon ammattihenkilö saa suorittaa mitään kajoavaa toimenpidettä potilaalle ennen osaamisen todistamista simulaatiomallilla. Simulaatio tarjoaa hyvän mahdollisuuden terveydenhuollon ammattihenkilöille systemaattiseen ja tarkoituksenmukaiseen harjoitukseen, jossa voidaan harjoitella sek rutiininomaisia, että ennalta arvaamattomia harvinaisia tilanteita. Näin terveydenhuollon ammattihenkilöt oppivat ennakoimaan ja valmistautumaan kriittisiin tilanteeseen paremmin. Systemaattisella harjoittelulla voidaan vähentää arvaamattomienkin tilanteiden vahinkoja. (Rall 2013, 10.) Simulaatio ei kuitenkaan korvaa täysin oikeassa tilanteessa tapahtuvaa oppimista vaan on yksi opetustekniikka- ja väline (Gaba 2004). Galloway (2009) toteaa, että kun potilasturvallisuutta käsitellään jo perusopinnoissa, simulaatiotapaukset yhdistävät oppimisen

ja potilasturvallisuuteen liittyvät asiat hyvällä tavalla (Poikela & Poikela 2012, 32).

3.2 Simulaatio-opetus

Simulaatio-opetus tarkoittaa simulaatio-oppimisympäristössä tapahtuvaa opetusta tietokoneohjatulla potilassimulaattorilla tai viestinnällistä simulaatiota (Sankelo & Jokela 2010.). Opetustilanne eli skenaario on suunniteltu etukäteen ohjaajan tai opettajan toimesta (Sankelo & Jokela 2010). Ennen skenaarion suorittamista opiskelijat ovat saaneet tehtävänannon ja simulaation lähtötilanteen, ja skenaario on suunniteltu opiskelijoiden taitojen tasoiseksi (Nurmi, Rovamo & Jokela, 2013).

Simulaatio-opetus eroaa perinteisestä opetuksesta myös opettajien kohdalla. Salakari (2009) toteaa, että pedagogisen menetelmän lisäksi simulaatio muuttaa myös opetettavaa aihetta. Opettajan rooli muuttuu monimutkaisemmaksi, ja opettajan on voitava käyttää uudenlaisia menetelmiä. Opettaja voi olla operaattori, joka ohjaa simulaattorin fysiologisia toimintoja oppilaan toiminnan perusteella tai ohjaaja, joka huomioi opiskelijoiden toimet ja antaa tarvittaessa realistisia vihjeitä, jotka ovat merkityksellisiä simulaation kannalta ja joita simulaattori ei voi tarjota.

Simulaatio-opetus toteuttaa myös ongelmaperustaisen pedagogiikan mallia, jossa tavanomaisesta pedagogiikasta poiketen oppimateriaalin sijaan opetus on organisoitu erilaisten työelämään liittyvien ongelmien ympärille (Poikela & Poikela, 2012).

Ennen simulaatioharjoitusta opiskelijat saavat tutustua simulaatioympäristöön. Opiskelijoiden tulee ennen harjoitusta tietää etenkin miten eri potilassimulaattorit toimivat. Potilassimulaattorit ovat erilaisia eivätkä myöskään aina vastaa anatomialtaan oikeaa ihmistä. Ohjaajan tai opettajan tulee näyttää opiskelijoille esimerkiksi mistä potilassimulaattorin pulssin löytää ja voiko simulaattoriin laittaa nesteitä. Opiskelijoille myös selvennetään, että simulaatioharjoitus on opetustilanne ja siellä tapahtuneet asiat jäävät vain osallistujien tietoon.

Simulaatioharjoituksessa opiskelijat saavat kysyä apua toisiltaan sekä opettajilta tai ohjaajilta. (Nurmi, Rovamo & Jokela 2013.)

Simulaatiokulttuurit toteutuvat organisaatioissa erilaisina sääntöinä.

Simulaatiokulttuuri sisältää ohjeita käyttäytymisestä ja menettelytavoista, jotka usein luetellaan sääntöjoukoksi. Salassapitovelvollisuus, joka on tärkeä hoitotyön periaate, koskee myös simulaatioita. Simulaatioita ei saa käsitellä simulaatiomenetelmän ulkopuolella sen varmistamiseksi, että ilmapiiri pysyy luottamuksellisena ja turvallisena, mikä on oppimisen edellytys. Virheet ovat sallittuja ja niitä käsitellään tarkemmin keskustelun aikana. Skenaarioiden luottamuksellisuus antaa kaikille opiskelijoille yhtäläisen mahdollisuuden tehdä henkilökohtaisia päätöksiä simulaatiossa, mikä takaa sen, että oppimiskokemuksia ei riistetä keltään. (Hale & Ahlschlager 2011.)

Simulaatio-opetuksen haasteena nähdään yleensä oppilaitokset ja simulaatio-ohjaajat tai –opettajat. Oppilaitoksiin liittyvät haasteet ovat yleensä resursseihin liittyviä asioita kuten simulaattorit tai simulaatiotilat. Potilassimulaattorit ovat todella kalliita ja vaativat tietynlaiset tilat. Myös teknisten laitteiden käytön opetteleminen sekä opettajien/ohjaajien koulutus laitteiden käyttöön vaatii resursseja. (Howanesek 2007; Nummelin, Niemelä & Salminen 2009, Huuskon 2013, 9 mukaan.)

Simulointipohjaisen pedagogiikan haasteet liittyvät tulevien ammattilaisten kehittämiseen, työn kommunikaatio-, sosiaalisten ja teknisten käytäntöjen uudistamiseen, työn organisointiin sekä ratkaisuihin, jotka hyödyntävät, sekä yhteiskuntaa että työelämää (Poikela & Poikela 2012, 28).

Asiakkaalla on oikeus saada parasta mahdollista hoitoa, jolloin ei ole oikein, että asiakas joutuu opiskelijan tai kokemattoman työntekijän ensimmäiseksi kokeilukappaleeksi. Eettisyys on yksi syy, miksi simulaatioharjoittelu on otettu käyttöön. (Launis & Rosenberg 2013, 170.)

Simulaatioharjoituksilla on eettinen merkitys myös virheiden suhteen.

Simulaatioharjoituksissa sallitaan virheet, jatkaminen virheistä huolimatta. Virheistä ei moitita ja niitä hyödynnetään jälkipuinnissa oppimisen kannalta. (Launis & Rosenberg. 2013, 171.)

Yksi eettinen peruste simulaatioon on itsemääräämisoikeus. Näin huomioidaan potilaan oikeudet ohjata omaa hoitoaan. Kaikki potilaat eivät halua toimia opetuspotilailla. Potilassimulaattorilla voidaan tällöin korvata oikea opetuspotilas. (Launis & Rosenberg. 2013,172.)

Simulaatiolla voidaan harjoitella myös hoitotyön eettisiä näkökulmia. Opiskelijat voivat tuoda eettisyyttä esiin omalla empatiakyvyllään harjoitteissa, tiedostaa omat vuorovaikutustaitonsa ja miettiä omia arvojaan. Simulaatioharjoituksissa oppilaat oppivat myös toimimaan hoitotiiminä, jolloin yhteinen tavoite on potilaan etu. (Lampinen, Marttinen & Solonen.)

Tulevaisuudessa simulaatioharjoittelu on ja sen pitää olla säännöllistä sekä vaadittava osa terveydenhuollon urakehitystä. Simulaatiolla testaaminen tulisi olla systemaattinen tapa arvioida organisaation työntekijöiden osaamista, työnlaatua ja potilasturvallisuutta. Simulaatio tulee olemaan suuri osa koulutusta ja kehittymistä. Luultavasti nuorempi sukupolvi tulee ihmettelemään, miten ennen on harjoiteltu tai opittu asioita ilman simulaatiota. (Rall 2013, 20.)

Koulutuksen vastaaminen työelämän vaatimukseen on aina ollut haaste. Simulaatioon perustuvan oppimisen ja opetuksen perusteiden kehittäminen ja simulaation laajempi käyttö osoittavat, että työn ja koulutuksen välinen kuilu on kutistumassa. Simulaatiota voidaan käyttää opetusprosessissa, mikä tuo myös ei-teknisiä taitoja oppimiseen. Simulaatioon perustuva oppiminen antaa opiskelijoille mahdollisuuden muodostaa ajatuksen todellisesta hoitotyöstä sosiaalisen oppimisympäristön kautta ja nämä tiedot voivat välittyä todelliseen työelämään. (Poikela & Poikela 4-36.)

Tulevaisuudessa on todennäköistä, että tehdään simulointi-virtuaalisia keksintöjä, jotka vievät perinteisen instrumentaalisuuden pidemmälle ja saavuttavat pedagogisen kehityksen ja käytännön ja kriittisen tietämyksen intressit (Poikela & Poikela 2012, 28).

Lääketieteelliset oppilaitokset ovat ehdottaneet, että lääketieteellisessä koulutuksessa olisi käsiteltävä aiheita, jotka vähentäisivät hoitovammoja ja lisääisivät potilasturvallisuutta. Näihin voitaisiin ottaa esimerkiksi pilottikoulutuksesta, jossa harjoitellaan taitoja kuten tiimityö, johtajuus ja vuorovaikutus. Pilottikoulutuksessa näitä taitoja kutsutaan "miehistön resurssienhallinnaksi". Niiden vaikutusta potilasturvallisuuteen olisi tutkittava. (Zeltser ja Nash 2010, Poikelan & Poikelan 2012, 32 mukaan.) Hoitotyön on kuitenkin kehityttävä. Hoitotyön simulaatio-opetukseen ei voida suoraan kopioida kaikkea pilotti- tai lääketieteellisestä koulutuksesta. Sen sijaan sen on löydettävä menetelmiä simulaatioihin, jotka sopivat hoitotyöhön. Tämä on haaste sekä kehittäjille että oppijoille. (Poikela & Poikela 2012, 36.)

3.3 Simulaatio oppimisympäristönä

Tellan (1998) mukaan oppimisympäristö muodostuu opettajan opetustoiminnan ja opiskeluympäristön yhdistelmästä (Joutsen 2010, 4). Oppimisympäristöllä tarkoitetaan yleensä fyysistä tilaa, jossa itse oppiminen tapahtuu. Siellä tapahtuu sosiaalista toimintaa ja siellä käytetään apuna usein teknisiä välineitä. Tila on tehty tarkoituksenmukaisesti oppimista tukeväksi ympäristöksi. Oppimisympäristöön liitetään usein tila, jossa voidaan hyödyntää erilaisia oppimista tukevia apuvälineitä. Käytännössä oppimisympäristönä voi olla ihan tavallinen luokkahuone. (Opettajan käsikirja 2014)

Simulaatio oppimisympäristönä on ympäristö, joka on luotu mahdollisimman todelliseksi harjoituksia varten. Todenmukainen ympäristö herättää opiskelijassa tunteita ja saa hänet uppoutumaan tilanteeseen, joka muistuttaa oikeaa mahdollisesti jo käytännössä tapahtunutta tilannetta. Ympäristöstä tulee löytyä perustarvikkeita sekä

simulaatioharjoitukseen vaadittavat välineet. Välineiden käyttö tuo varmuutta opiskelijalle käytäntöön ja laitteiden käyttö tulee tutummaksi, jolloin potilasturvallisuus kasvaa. Toimiva simulaatio-oppimisympäristö vaatii hyvän rungon. Rungon tulee olla selkeää, jotta ohjaajan on helppo selventää simulaatiotilanne opiskelijoille ja opiskelijoiden on helppo toimia simulaatiossa. (Henneman & Cunningham 2005, Lampisen, Marttisen & Solosen 2012, 15 mukaan.)

Simulaatio on ollut aiemmin enemmän teknologiasta riippuvaista ja pyrkimyksenä on ollut käyttää aina viimeisintä ja aidointa simulaatioteknologiaa. Nykyaikana panostetaan enemmän asiantuntevuuteen. Tärkeää on huomioida inhimillisyys ja ryhmätyöskentely sekä ohjaajan ammattitaito simulaatioharjoituksissa. (Rall 2013, 10.) Opetuksessa käytetyt simulaatiotekniikat vaihtelevat korkean ja matalan tarkkuuden välillä riippuen siitä kuinka aitoja eli todellisuutta vastaavia ne ovat (Kinney & Henderson 2008, Cant:n & Cooper:n 2009, 4 mukaan).

Simulaatioharjoitus jaetaan usein kolmeen eri vaiheeseen alasta riippumatta (Salakari 2009). Harjoitus alkaa tehtävänannolla eli orientoitumisella, jolloin kerrotaan tehtävänanto tai simulaatioharjoituksen alkutilanne. Näin harjoituksen suorittajat voivat valmistautua harjoitukseen esitietojen perusteella. Tehtävänanto on suunniteltu ohjaajien tai opettajien toimesta ja sen tulee olla mahdollisimman aito. (Salakari 2009.) Mikä tahansa simulaatioympäristö, esimerkiksi kurssi, tutkimusasetus tai arviointiasetus, on, vaatii se valmistelu- ja lämmittelyvaiheen. Kun lämmittely suoritetaan riittämättömästi tai tavalla, joka ei vastaa tavoitteita, osallistujat eivät välttämättä ymmärrä tai hyväksy simulaatioympäristön sääntöjä. Lämmittelyn avainvaihe on skenaariotiedote, joka auttaa osallistujia muuttamaan teknologian osaksi potilaan luonnetta ja esitystä. Riippuen siitä, miten skenaariotiedote on tehty, osallistujat virittäytyvät hoitamaan potilassimulaattoria kuin oikeaa potilasta. Kun simulaatioryhmällä ei ole selkeää kuvaa potilaasta, jota hoidetaan skenaariossa tai kun ryhmä ei siis ole lämmennyt omaan skenaarioonsa,

on vaikeaa auttaa osallistujia skenaarion aikana. (Poikela & Poikela 2012, 43-44.)

Seuraavaksi tapahtuu itse harjoitus eli skenaario, jolloin suoritetaan itse simulaatioharjoitus. Toiminta-vaiheet näyttävät olevan simulaation merkittävimpiä piirteitä - yksinkertaisesti toimintasuuntautuneiden skenaarioiden takia. On miellyttävää ja mielenkiintoista seurata simulaation kehittymistä, joka sisältää paljon toimintaa, konkreettisia kokemuksia ja aktivointia. (Poikela & Poikela 2012, 44.) Skenaario on vaihe, jossa oppilaat ottavat johtavan roolin harjoituksessa. Oppimisen teorian näkökulmasta, tässä vaiheessa oppijoilla on mahdollisuus käyttää tietojaan ja taitojaan, jotta he ymmärtäisivät asiat syvemmin. (Keskitalo 2015, 23.)

Viimeiseksi tapahtuu jälkipuinti, jossa keskeisin oppiminen yleensä tapahtuu. Jälkipuinnissa käydään läpi simulaatioharjoitus, missä käydään läpi vertaishavainnot, palaute ja reflektointi. (Salakari 2009.) Mezirowin (1981, 1991) mukaan juuri reflektointi ja reflektio ovat oppimisen edellytyksiä (Poikela & Poikela 2012, 23). Kolbin (1984) mukaan reflektio on kokemuksen tarkkailua ja analysointia joko yksin tai yhdessä muiden kanssa (Poikelan & Poikelan 2012, 24). Reflektiota seuraa asian konseptointi, jossa uusi tieto yhdistyy vanhan kanssa (Poikela & Poikela 2012, 24). Schön (1983) mukaan reflektio on yhteydessä toimintaan, koska toiminnan lomassa on aina aikaa miettiä. Sitä kautta reflektiota voi tehdä toiminnan jälkeen tai toiminnan aikana. (Poikela & Poikela 2012, 24.)

Ryhmäkoko voi vaikuttaa simulaation työnjakoon. Kahdeksan katsotaan osallistujien enimmäismääräksi simulaatiossa. Perus hoitajakoulutuksen ryhmäkoko on suuri, ja erilaisia ratkaisuja on kehitetty simulaation ohjaamiseksi suurelle ryhmäkoolle. (Poikela & Poikela 2012, 58.)

3.4 Erilaiset simulaatiot

David Gaba (2004) luokittelee erilaiset simulaatiot viiteen eri kategoriaan:

1. Verbaalinen simulaatio eli roolileikki. Todellisia potilaita voidaan käyttää tässä luokassa esimerkiksi vuorovaikutuksen harjoittamiseksi.
2. Kehon osien anatomiset mallit, joita voidaan käyttää normaalin tilan ja sairauden tilan vertailussa.
3. Yksinkertaiset tietokonepohjaiset potilaat.
4. Monimutkaiset virtuaaliset ja tietokonepohjaiset virtuaalipotilaat, jotka muistuttavat ihmisiä ja joita voidaan käyttää monimutkaisten vuorovaikutukseen perustuvien terveydenhoitomenetelmien toistamiseen ja harjoitteluun. (Poikelan & Poikelan 2012, 31 ja Keskitalon 2015, 25 mukaan.)

Sosiaali- ja terveystieteiden koulutuksissa käytetään erilaisia simulaatioita, joihin kaikkiin ei kuulu teknologiaa (Bradley 2006). Erilaiset simulaatiot voivat vaihdella yksinkertaisista monimutkaisiin. Yksinkertainen simulaatio on usein kirjoitettu tilannekuvaus, joka toimii pohjana roolileikille ja keskustelulle. (Childs & Sepples 2006.) Yksinkertainen simulaatio voi olla todella hyödyllinen ilman teknologiaakin (Comer 2005).

Viestinnän simulaatioharjoittelua toteuttaessa asetetaan tiimille tavoitteet, viestinnän kohteet sekä asiat, joita on tarkoitus harjoitella. Reflektointi, omat tavoitteet, palaute, jälkipuinti, tiimityöskentely, havaitseminen, kuunteleminen, sanallinen ja sanaton viestintä ja työnjako voivat olla arvioitavia ja harjoitettavia asioita. (Parkkonen, Rantanen & Kuisma 2013, 151.)

Kuunteleminen on tärkein vuorovaikutuskeino. Kommunikoimme noin 80% valveillaoloajastamme, josta kuuntelemme yli 40%. Kuunteleminen ja sen osoittaminen ovat haastavaa. Moni ihminen sanoo kuuntelevansa kysyäkseen, ei ymmärtääkseen. On tehty monia tutkimuksia, jossa sanotaan kuuntelijan unohtavan heti puolet kuulemastaan. Kuuntelemista

ja sen osoittamista vaikeuttaa henkilön oma viireystila ja tilannetekijät, häiriötekijät, kuten keskittyminen, kiire, stressi, väsymys, taustamelu tai motivaation puute. Kuuntelemista ja sen osoittamista voidaan arvioida taitona noudattaa annettuja ohjeita, osoittamalla ymmärryksensä, tulkintojen ja päätösten teolla sekä tunteiden ja tosiasioiden erottamisella. (Parkkonen, Rantanen & Kuisma 2013, 151.)

Kuuntelemista ja havainnointia pystyy harjoittelemaan esimerkiksi refleктоimalla sekä liittämään havaitsemansa asiat omiin kokemuksiin. Vuorovaikutus vaatii sen, että molemmat osapuolet kuuntelevat aktiivisesti. Kuuntelemisen merkiksi voi nyökkäillä, hymistä, ilmeillä ja eleillä. Lisäksi voi esittää kysymyksiä käyttäen kuunneltavan käyttämiä sanoja omissa jatkokysymyksissä. (Parkkonen, Rantanen & Kuisma 2013, 152.)

Jacob Levy Moreno (1889 - 1974) kehitti Psyko- ja Sosiodraaman käsitteellisen viitekehyksen (Poikela & Poikela 2012, 40). Psykodraama ja sosiodraama ovat kuin saman kolikon vastakkaiset puolet. Molemmat perustuvat Morenon spontaanisuuden ja luovuuden teoriaan ja persoonallisuuden rooliteoriaan. (Stenberg & Garcia, 1989, Blatner, 1997, Poikelan & Poikelan 2012, 40 mukaan.)

Menestyksekkään simulaatio-istunnon suunnittelu ja toteutus ovat hyvin samankaltaisia kuin teatterin tuottaminen. Se edellyttää sopivaa paikkaa, simulaatiosuunnitelmaa, yksityiskohtaista käsikirjoitusta, selkeitä ohjeita ja odotuksia, toimijoita, rekvisiittaa, harjoituksia, teknistä tukea, palautetta, arviointia ja asiantuntijan ajankäyttöä. (Horn 2007, Poikelan & Poikelan 2012, 77 mukaan.)

Simulointi on potilassimulaatioon siirretty psykodraaman vaihe käsitteitä (Dieckmann 2009). Erilaiset vaiheet simulointiopetuksessa voivat liittyä myös psykodraaman vaiheisiin:

- Ennakkotiedot: tiedot, jotka osallistujat saavat ennen kurssille tuloa

- Johdannon asettaminen: aloitus, jossa osallistujat tutustuvat toisiinsa ja siihen, millainen tehtävän asettelu on
- Simulaattorin tiedot: simulaattorin periaate, sen ympäristö ja molempien käyttö
- Teoria ja aineisto: selitys keskeisistä käsitteistä (ei annettu kaikissa alustuksissa)
- Taukoja: verkostoitumisen vaiheet, rentoutuminen
- Skenaarioalustus: selitys ja ohjeet seuraavalle konkreettiselle skenaariolle sekä sen periaatteelliset roolit ja tehtävät
- Keskustelu: ohjattua pohdintaa toimimisesta ja suorituskyvystä skenaarion aikana
- Kurssin päättyminen: kurssin loppu, jossa osallistujat pohtivat oppimistaan ja ryhmä eroaa

Eri vaiheet vaikuttavat keskenään toisiinsa. Kurssin alussa olevat ohjeet ja kohtauksen asettaminen vaikuttavat siihen, kuinka avoimesti osallistujat osallistuvat simulaatioon ja myöhemmin keskusteluun.

Psykodraama on yleinen termi, kun puhutaan draamamenetelmistä, joita usein kutsutaan "toimintamenetelmiksi" (action methods). Psykodraama määritellään ryhmäterapiaksi, jossa lähtökohtana on yksilön elämäntilanne. Psykodraamaa voidaan käyttää ryhmässä tai yksinään terapiassa ja henkilökohtaisessa kasvussa. Sitä voidaan soveltaa myös perhe- ja pariterapiaan (Kellerman, 1992, Poikelan & Poikelan 2012, 42 mukaan), ja monissa muissa yhteyksissä, kuten koulutuksessa, valmennuksessa, ohjauksessa (von Ameln, Gerstmann & Kramer 2004, Poikelan & Poikelan 2012, 42 mukaan).

Sosiodraama on ryhmätoimintamenetelmä, jossa osallistujat toimivat spontaanisti sovitussa yhteiskunnallisessa tilanteessa. Se voi tarjota toimintafoorumin konfliktien ratkaisemiseksi erilaisten ihmisten

keskuudessa, arvojen selventämiseksi, sosiaalisten taitojen kehittämiseksi, ongelmien ratkaisemiseksi, henkilökohtaisen tehokkuuden ja tietoisuuden parantamiseksi. (Poikela & Poikela 2012, 42.)

Sosio- ja psykodraamallisia "roolipelejä" (joilla on eri merkitys kuin roolin esittämisellä teatterissa) voidaan pitää yrityksenä simuloida tai edustaa todellisuutta ja antaa opiskelijalle mahdollisuuden kasvaa. Opiskelija voi laajentaa itsensä eri osia kokeilemalla aktiivisesti uusia rooleja. Uudet roolit voivat auttaa joustavamman ja toimivan identiteetin kehittämisessä. Kaikki osallistujat tietävät, että "as-if" eli "ikään kuin"-toiminta ei ole "todellinen". Mutta tämä näkökulma katoaa heti, kun osallistujat tulevat emotionaalisesti mukaan roolipeliin ja alkavat ajatella, tuntea ja toimia kuten todellisessa elämässä. Tunnepitäisyyden määrä (lämpenemisen taso on tärkeä tässä) roolipelissä on se tekijä, joka määrää "as-if" n aitouden. (Kellerman 2000, Poikelan & Poikelan 2012, 42 mukaan.)

Jokaisella psyko- ja sosiodraamatutkinnolla on kolme osa-aluetta: 1) lämmittely, jossa ihmiset valmistautuvat toimintaan; 2) toiminta / toiminta, kun ryhmä osallistuu draamallisiin toimiin ja 3) jakaminen / integraatio, kun ihmiset kertovat toisilleen, miten he ovat tunnistaneet toimintaansa ja mitä he ovat oppineet. (Stenberg & Garcia, 1989, Blatner 1997, Kellermann 2000, Poikelan & Poikelan mukaan.) Nämä samat vaiheet löytyvät myös simulaatiosta (Poikela & Poikela 2012, 42–45).

Sosio- ja psykodraamalla sekä simulaatiolla on paljon yhteistä. Niillä kaikilla on sama päätavoite parantaa opiskelijoiden ammattitaitoa koulutuksessa. Myös oppimisen aktiivinen luonne on yhteinen kaikille. Oppiminen tapahtuu fyysisellä, kognitiivisella ja affektiivisella tasolla. Kaikki sosio- ja psykodraamat ja simulaatiot tapahtuvat "as-if" eli "ikään kuin" -maailmassa. Tämä mahdollistaa sekä julkisten että yksityisten roolien analysoinnin ja laajentamisen. Opiskelijat saavat henkilökohtaisia oppimiskokemuksia, joita he tarvitsevat myös todellisessa elämässä. Tämä tarkoittaa keskustelua, pohdintaa ja käsitteellistämistä, jolla lujitetaan teorian ja todellisen elämän välistä yhteyttä. Kaikki koulutustilaisuudet on jaettava tunteiden, kokemusten ja tarinan tasolle,

jotta ryhmä näyttää, mitä he ovat oppineet itsestään ja mitä on vielä kesken. Opiskelijat voivat lisätä ymmärrystään käyttäytymisestä, uskomuksista ja asenteista. Kaikki tämä merkitsee sitä, että opiskelijoilla on mahdollisuus lisätä tietoisuuttaan, oppia uusia rooleja, laajentaa todellisuuttaan, oppia uusia taitoja ja oppia oman käytöksen tiedostamisen merkitystä. (Poikela & Poikela 2012, 48.)

3.5 Simulaatio Lahden ammattikorkeakoulussa

Lahden ammattikorkeakoulun uusi simulaatiokeskus avattiin vuonna 2013. Tuolloin sosionomikoulutuksessa alettiin hyödyntämään simulaatio-opetusta. Sairaanhoidajakoulutus aloitti Lahden ammattikorkeakoulussa ensimmäisenä simulaatiokoulutuksen vuonna 2012. (Kivinen 2017.)

Simulaatiosta on Lahden ammattikorkeakoulussa kerätty opiskelijapalautetta aiemmin kurssien yhteydessä. Syksyllä 2015 palautetta kerättiin aulakyselyllä, johon sai osallistua kuka tahansa. Keväällä 2017 palautetta kerättiin myös sähköisellä kyselyllä, josta on myöhemmin yhteenveto tulossa. Kyselyn laati monialainen SimuLti työryhmä, jossa on yksi opettaja Lahden ammattikorkeakoulun jokaiselta opetusosalta. Kyselyn tavoitteena on kehittää monialaista simulaatiotoimintaa LAMKissa. (Kivinen 2017.)

Kerätyn palautteen pohjalta opiskelijoille kehitettiin sairaanhoidajakoulutuksessa parempaa perehdytystä opetusmenetelmään. Vuonna 2017 kokeiltiin simulti-tutor toimintaa, jossa vanhempia opiskelijoita toimi mukana simulaatiossa ohjaajina. Opettajille järjestettiin lisää sisäistä koulutusta. Lisäksi sairaanhoidajakoulutuksessa on kehitteillä uusia simulaatioita koko koulutuksen ajalle. (Kivinen 2017.)

Lahden ammattikorkeakoulun uusi kehitteillä oleva simulaatiokeskus aukeaa syksyllä 2018. Syksyllä 2017 on alkanut myös monialainen työelämäsimulaatiohanke. (Kivinen 2017.)

Opetusmenetelmänä simulaatio on opiskelijakeskeinen ja perustuu siihen, että oppijoilla on tilaa toimia tulevassa ammattiroolissa, pohtia

ääneen, saada palautetta ja keskustella. Opettajan rooli on simulaatio-opetuksessa erilainen kuin perinteisessä oppimisessä. Opettaja on oppimistilanteen mahdollistaja. Simulaatiossa rakennetaan yhteistä tietoa ja ymmärrystä asiasta. Se on myös kokemuksellista oppimista sekä reflektointia. Simulaatio on turvallinen oppimisympäristö. Turvallisuuden vaikuttavat sopivan pieni ryhmäkoko sekä avoimuus. Simulaatiossa harjoitusten tulee olla vaikeustasoltaan sopivia opiskelijan oppimisen vaiheeseen ja niissä tulee olla sopivat oppimistavoitteet. Opettajalla tulee olla osaamista suunnitella, toteuttaa ja arvioida sekä antaa palautetta. (Kivinen 2017.)

Oppimista estävinä tekijöinä voivat olla huono perehdytys, kiire, liian suuri ryhmäkoko, huono oppimistilanteen suunnittelu. Oppimista voi myös estää jos ohjaaja tai opettaja ei ole ymmärtänyt simulaatio-oppimisen ajatusta, jolloin oppimistilanteesta tulee testaustilanne. Oppimista estää myös se, jos opiskelijat eivät noudata yhteisiä sääntöjä, esimerkiksi eivät sitoudu simulaation luottamuksellisuuteen. (Kivinen 2017.)

4 OPPIMINEN SIMULAATIO- OPPIMISYMPÄRISTÖSSÄ

Titzeer, Swenty ja Hoehn (2011) mukaan simulaatioon perustuvassa oppimisessa on vähintään kolme etua opiskelijan oppimisprosessille. Simulointiin perustuva opetus keskittyy ongelmanratkaisutaitoihin sekä moniammatilliseen yhteistyöhön. Siinä on mahdollisuus tarkastella erilaisia rooleja terveydenhuollossa sekä ammatillisessa yhteistyössä. Simulaatio-opetus perustuu tutkimukseen perustuvaan hoitoon. (Poikela & Poikela 2012, 31.)

4.1 Oppimiskäsitykset simulaatio-opetuksessa

Simulaatio-opetuksen on osoitettu auttavan opiskelijoita tiedon analysointitaitojen, kliinisen päätöksenteon taitojen ja ongelmanratkaisutaitojen kehittämisessä. Se tarjoaa myös mahdollisuuksia oman toiminnan reflektointiin. (Hovancsek., Jeffries, Escudero., Foulds, Husebø, Iwamoto, Kelly, Petrini & Wang 2009.) Simulaatioharjoitukset mahdollistavat käytännön ja teorian yhdistämisen, ja opiskelija voi oppia tekemisen kautta. Tällä hetkellä uskotaan simulaatio-opetuksella olevan enemmän hyötyjä kuin haittoja. (Lasater 2005.) Simulaattoreita on käytetty hyvin tuloksin opiskelijoiden ja kliinisten työntekijöiden lääketieteellisessä koulutuksessa. Verbaalinen arviointi on ollut myönteistä, ja kaikki simulaatiotyön osanottajat ovat raportoineet oppimisesta sekä taitoihin liittyvillä, että ei-taitoihin liittyvillä alueilla. Koulutuksen tehokkuutta on kuitenkin vaikea mitata. (Bradley 2006.)

Simulaatioissa, joissa opiskelijat esittävät potilaita on saatu hyviä tuloksia. Potilaita esittämällä opiskelijat tulivat tietoisemmiksi omasta kehostaan ja kokivat konkreettisesti miltä hoidettavana oleminen tuntuu. Myös emotionaaliset kokemukset olivat vahvoja potilaan rooliin eläydyttäessä. Simulaatio myös paransi opiskelijoiden kommunikaatiotaitoja. Opiskelijat saivat välineitä myös haastavien kommunikaatiotilanteiden käsittelyyn. (Poikela & Poikela 2012, 76.)

Oppiminen tekemällä "muodostaa toimintoperusteisen pedagogiikan ytimen, jota hyödynnetään simulaatio-opetuksessa. Jokainen opiskelija ratkaisee ongelmia ja kerää, prosessoi, luo ja jakaa tietoa samanaikaisesti tukemaan hänen ja muiden oppimista. Virheistä oppimista tukee avoin ja luotettava ympäristö, jossa virheiden peittämistä ja syyttämistä pidetään huonoina tapoina, jotka on poistettava. Tämä mahdollistaa potilasturvallisuuden varmistamisen jo koulutuksen aikana. (Poikela & Poikela 2012, 27–35.)

Simulaatiossa tuotetaan ja katsotaan liikkuvaa kuvaa. Liikkuvan kuvan katsominen ja tuottaminen voi tukea oppimista, kun siihen liittyvät tehtävänannot ovat pedagogisesti perusteltuja (Brophy 2004, Jonassen 2000, Jonassen, Howland, Moore & Marra 2003, Hakkarainen 2007, Hakkaraisen & Kumpulaisen 2011, 10 mukaan). Erityisen tärkeää oppimisen kannalta on se, mitä opiskelijat tekevät ennen liikkuvan kuvan katsomista tai tuottamista, sen aikana ja sen jälkeen. Pelkkä liikkuvan kuvan katsominen tai tuottaminen ei automaattisesti johda syvälliseen oppimiseen. (Hakkarainen 2007, Hakkaraisen & Kumpulaisen 2011, 10 mukaan.) Brophyn (2004) mukaan jo 1970-luvulla huomattiin, että esimerkiksi opettajien koulutuksessa, luokahuoneopetuksen katsominen videolta, auttaa opettajia kehittämään opetustaitojaan. Kehitys toteutui, sillä ehdolla, että katsomisessa keskityttiin tiettyihin asioihin ja näistä myös keskusteltiin. Ilman näitä katselu oli, esimerkiksi television katselulle tyypillistä, passiivista katselua. (Hakkarainen & Kumpulainen 2011, 10.)

Roolipeliä on käytetty hoitotyössä, jotta opiskelijoiden sosiaalisia vuorovaikutustaitoja ja kykyä empatiaan voitaisiin parantaa. Roolipelien avulla oppilaat voivat testata metakognitiivisia kykyjään. (Schoenly 1994, Jenkins ja Turic-Gibson 1999, Poikelan & Poikelan 2012, 33 mukaan.)

Simulaatiossa liikkuvan kuvan käyttö mahdollistaa näkemään asioita, jotka muuten jäisivät huomiotta. Liikkuvan kuvan avulla, voidaan erottaa tutustakin kohteesta sellaista mikä paljaalla silmällä jäisi huomaamatta. Liikkuvan kuvan käyttö voi myös lisätä opiskelijoiden kiinnostusta ja sitä kautta sitoutumista aiheeseen. (Hakkarainen & Kumpulainen 2011.)

Videotuottamiseen kohdistuvat tapaustutkimukset ovat rohkaisevia. Ne viittaavat siihen, että videotuottamisella voidaan saavuttaa seuraavanlaisia etuja:

- *lisääntynyt motivaatio, opiskelusta nauttiminen ja sitoutuminen oppiaineeseen*
- *medialukutaidon kehittyminen*
- *itsereflektion ja oman käyttäytymisen arvioinnin mahdollisuuksien lisääntyminen*
- *luovan itseilmaisun mahdollisuuksien lisääntyminen*
- *teknisten taitojen kehittyminen*
- *oppilaiden itsearvostuksen kasvaminen*
- *alisuoriutuvien ja vastahakoisten oppilaiden motivointi ja aktivointi*
- *viestintä- ja esiintymistaitojen kehittyminen, esim. haastattelemine ja näytteleminen*
- *oppiainekohtaisten tietojen ja taitojen kehittyminen*
- *itseohjautuvan opiskelun määrän lisääntyminen*
- *korkeampien ajattelutaitojen (esim. ongelmanratkaisu, päättely, suunnittelu, analysointi, luominen ja kyseenalaistaminen) sekä metakognitiivisen ajattelun kehittyminen*
- *ryhmätyötaitojen kehittyminen*

(Hakkarainen & Kumpulainen 2011).

Simulaatio oppimisympäristönä toteuttaa Kolbin (1984) kokemuksellisen oppimisen mallia (Poikela & Poikela 2012, 11).

- Konkreettinen kokemus
- Tilanteen tarkkailu ja reflektointi
- Abstraktin konseptin muodostaminen reflektion pohjalta
- Uuden konseptin testaaminen
- Toisto

(Kolb 1984).

Simulaatioharjoituksissa ei pysty oppimaan kaikkea, vaikka se on hyvin motivoiva ja toimiva tapa opettaa asioita. Simulaation käyttämistä kannattaa siis harkita ja miettiä tarkkaan, missä opetustarkoituksessa siitä on parhaiten hyötyä. Simulaatio on yksi opetusmetodi, joka ei itsessään luo oppimista. (Dieckmann 2009.) Salakarin (2007) mukaan simulaatioon perustuvan oppimisen taustalla on se, että kun oppija siirtyy ”flow” tilaan, sekä tekniset että manuaaliset hoitotyön taidot ja metakognitiiviset kyvyt siirtyvät käytäntöön (Poikela & Poikela 2012, 36).

Mihaly Csikszentmihalyi esitteli flow-teoriansa 70-luvulla. Csikszentmihalyi huomasi, että nautittavinta ei ollut rentoutuminen ja stressittömyys vaan suurimman tyydytyksen antoi täysivaltainen uppoutuminen aktiviteettiin. Uppoutumista hän kuvasi flow-termillä, koska ihmiset kuvasivat tilaa virran mukana menemisenä. Kokemuksen korkealaatuisuus motivoi ihmisiä tässä uppoutuneessa tilassa. Aktiviteetti, joka on haastava ja sisältää riskejä, mahdollistaa itsensä ylittämisen. Tätä kautta kokija tavoittaa transsimaisen yksilön tietoisuuden ylittävän kokemuksen. (Jyväskylän yliopisto 2014.)

4.2 Opiskelijoiden kokemuksia simulaatiosta

Tutkimuksien mukaan potilassimulaattorilla tapahtuva simulaatio-opetus koetaan hyödyllisenä. Opiskelijat ovat kokeneet, että simulaatio-opetus lisää kädentaitoja, parantaa ja opettaa kriittistä ajattelua, ongelmanratkaisukykyä ja päätöksentekoa sekä lisää luottamusta omiin taitoihin. (Lasater 2007.) Opiskelijat ovat myös pitäneet simulaatio-opetuksen turvallisuudesta (Reilly & Spratt 2006, Kivisen 2008, 36 mukaan). Tutkimuksien mukaan opiskelijat kokevat simulaatio-opetuksen tärkeänä sen vuoksi, ettei tarvitse pelätä aiheuttavansa oikealle potilaalle haittaa (Johnson ym. 1999, Kivisen 2008, 36 mukaan). Opiskelijat kuitenkin myös kokivat oppivansa virheistä ja niiden läpikäynnistä reflektiutilanteessa. (Lasater 2007).

Sairaanhoitajaopiskelijat kokivat, että simulaatio lisäsi heidän kykyjään ja itsevarmuuttaan kliinisissä harjoitteissa. Suurin osa simulaatioharjoitteluun

osallistuneista ryhmistä koki olevansa itsevarmoja kyvyistään ja kommentoi simulaatioharjoittelun lisänneen itsevarmuutta. (Baillie & Curzio 2009, 297-306.) Opiskelijat raportoivat, että he kokivat olevansa hyvin valmistautuneita toteuttamaan simulaatioissa oppimaansa käytännössä. Opiskelijat myös tunnistivat simulaatio-opetuksen parantaneen heidän ongelman ratkaisukykyään, humanistisia kykyjään, psykomotoriikkaa, kliinisiä taitoja ja yleistä itsevarmuutta. (Hope, Garside & Prescott 2011.) Sairaanhoitajat kokivat vuorovaikutustaitojensa ja moniammatillisen yhteistyön kehittyneen. Itse simulaatioharjoitus pakottaa opiskelijan keskittymään tilanteeseen täysin eri tavalla kuin luento. Opiskelijat ymmärsivät paremmin sairaanhoitajan roolin potilaan hoidossa simulaatioharjoituksessa. (Baxter Akhtar-Danesh, Valaitis, Stanyon & Sproul 2009.)

Ontariossa tehdyssä tutkimuksessa selvitettiin hoitotyön opiskelijoiden näkökulmia simulaatio-opetuksesta hoitotyön ohjelmissa.

Tutkimusmenetelmänä käytettiin Q-metodologiaa. Tutkimukseen osallistui 24 hoitotyön opiskelijaa 17 eri yliopistosta ja korkeakoulusta. Kaikki opiskelijat kokivat, että simuloidut kokemukset voisivat tukea oppimista kokonaisuutena. (Baxter, Akhtar-Danesh, Valaitis, Stanyon & Sproul 2009, 859-866).

Brannan:in, White:n & Benzanson:in tutkimuksen tarkoituksena oli verrata kahden opetusmenetelmän tehokkuutta opettaa nuorten hoitotyön opiskelijoiden kognitiivisia taitoja ja luottamusta. Opetusmenetelmät sisälsivät vuorovaikutteisen lähestymistavan. Opetusmenetelminä verrattiin potilassimulaattorin kanssa tapahtuvaa opetusta sekä perinteistä luentoja. Tämän tutkimuksen tulokset viittaavat, että potilassimulaattorin kanssa tapahtuvalla opetuksella oli positiivinen ero hoitotyön opiskelijoiden kykyyn käyttää kognitiivisia taitoja. (Brannan, White & Bezanson 2008, 495-500.)

Tutkimuksissa on myös tullut ilmi kliiniseen simulaatioon liittyviä haasteita. Simulaatio opetusmenetelmänä saattaa aiheuttaa opiskelijoille ahdistusta etenkin aluksi. Ahdistus vähenee yleensä, kun opetusmenetelmä alkaa

tulla opiskelijoille tutummaksi. (Lasater 2007.) Opiskelijat ovat kokeneet ajan puutteen simulaatioharjoituksissa oppimista rajoittavana tekijänä. Osa opiskelijoista on myös pitänyt itse skenaariota tai oppimistilannetta teennäisenä eivätkä ole kokeneet sitä riittävän realistisena. (Lasater 2007.) Opiskelijat olettavat usein jotain tapahtuvan koko ajan simulaatioharjoituksessa, jolloin toiminta ei ole välttämättä luontevaa (Haskiviz & Koop 2004, Kivisen 2008, 37 mukaan).

Simulaatioharjoituksissa ja oppimistilanteissa ei saisi esiintyä kilpailua opiskelijoiden välillä, sillä kilpailu saattaa aiheuttaa opiskelijoille ahdistusta ja stressiä. Tämän vuoksi simulaatioissa tulee olla selvät säännöt ja periaatteet. (Jefferies 2005, Kivinen 2008, 37 mukaan.)

Kivisen tutkimukseen, Sairaanhoidajaopiskelijoiden kokemuksia simulaatiosta, osallistui 77 sairaanhoidajaopiskelijaa. Opiskelijat kokivat simulaation mielekkääksi tavaksi oppia sekä hyödylliseksi kliinisiä taitoja opeteltaessa. Opiskelijat kokivat myös simulaation realistisena tapana oppia. Kuitenkin vain pieni osa opiskelijoista koki, että opitut taidot olisi siirrettävissä käytäntöön. (Kivinen 2008, 67-68.)

4.3 Simulaatio-opetuksen tavoitteet sosiaali- ja terveysalalla

Eri aloilla on omanlaisensa simulaatioharjoitukset, jotka sopivat alan opetukseen ja tulevat olemaan hyödyksi tulevaisuudessa.

Lahden ammattikorkeakoulu määrittelee sairaanhoidajakoulutuksen osaamistavoitteet seuraavasti: *Sairaanhoidajana osaat edistää ja tukea eri-ikäisten ihmisten, perheiden ja erilaisten yhteisöjen terveyttä ja hyvinvointia sekä osaat hoitaa sairastunutta henkilöä yksilöllisesti ja kokonaisvaltaisesti. Hoitotyön asiantuntijana toteutat ja kehität hoitotyötä oma-aloitteisesti ja vastuullisesti yhdessä muiden sosiaali- ja terveysalan ammattilaisten kanssa. Sairaanhoidajana teet lisäksi*

itsenäisiä päätöksiä ja osaat johtaa tiimien toimintaa ja pystyt toimimaan esimiestehtävissä.(Lahden ammattikorkeakoulu 2017.)

Ja sosionomikoulutuksen seuraavasti: "Sosionomi (AMK) -tutkinnon suorittuasi sinusta tulee sosiaalihuollon laillistettu ammattihenkilö, joka toimii vaativissa ja monipuolisissa sosiaalista osallisuutta vahvistavissa asiantuntijatehtävissä. Sosionomikoulutuksessa painotetaan ihmisten arjessa selviytymistä kasvatus- ja ohjaustyön keinoin. Tutkinnon suorittuasi osaat toimia ennaltaehkäisevässä ja kuntouttavassa työssä asiakkaan osallisuutta tukien tavoitteena syrjäytymisen ennaltaehkäiseminen ja yhteiskunnallisen eriarvoisuuden vähentäminen. (Lahden ammattikorkeakoulu 2017.)

Sosionomi (AMK) tutkintoon sisältyy kuusi erilaista osaamisaluetta. Sosionomilla on eettistä osaamista ja hän on sitoutunut toimimaan työssään sosiaalialan arvojen ja ammattieettisten periaatteiden mukaisesti. Sosionomi osaa luoda ammatillisen ja asiakasta osallistavan vuorovaikutus- ja yhteistyösuhteen sekä osaa tukea ja ohjata erilaisia asiakkaita ja asiakasryhmiä heidän arjessaan, kasvun ja kehityksen eri vaiheissa ja eri elämäntilanteissa. Sosionomi tuntee hyvinvointia ja sosiaalista turvallisuutta tukevan palvelujärjestelmän ja siihen liittyvän lainsäädännön sekä osaa analysoida eriarvoisuutta ja huono-osaisuutta tuottavia rakenteita ja prosesseja. Lisäksi sosionomi osaa reflektiivisen, tutkivan ja kehittävän työtöteen sekä tuntee hallinnon peruseriaatteet ja osaa toimia työyhteisön lähiesimiehenä ja kehittämisprosesseissa. (Lahden ammattikorkeakoulu 2017.)

Valmistuttuasi saat sosionomin pätevyyden. Sosionomin ammattinimikettä saa 1.3.2016 voimaan astuneen Sosiaalihuollon ammattihenkilölain mukaan käyttää vain sosionomi (AMK) tutkinnon suorittanut henkilö. Sosionomi on laillistettu ammattihenkilö ja toimintaa valvoo Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto Valvira."
(Lahden ammattikorkeakoulu 2017.)

Hoitotyön koulutus on tullut vaativammaksi viimeisten 40 vuoden aikana. Yksi syy tähän on tahto löytää tehokkaita opetusmenetelmiä, jotka mahdollistavat hoitotyön opiskelijoille tarvittavan käytännön hoitotyön osaamisen. Muita syitä ovat käytännön harjoittelun rajalliset resurssit, käytännön harjoittelupaikkojen puute ja hoitotyön opiskelijoiden kasvava määrä. (Nehring ja Lashley 2009.)

Erona muihin simulaatioihin hoitotyön simulaatioissa käytetään aidon kokoisia nukkeja, jotka muuttuvat tilanteen mukaan (Teräs, Poikela & Lahtela 2013, Palkkimäen 2015, 22 mukaan). Hoitotyön simulaatioharjoitus usein kuvataan ja sen pohjalta tehdään jälkipuinti (Dieckmann 2009). Simulaatiota on alettu käyttää hoitotyössä alun perin hengenvaarallisten tilanteiden harjoittelua varten. Tästä simulaatioharjoitukset ovat kehittyneet kokonaisiksi hoitoprosesseiksi ja mukana saattaa olla hoitotyön eri ammattihenkilöitä. Etenkin sairaanhoitajat voivat simulaatioharjoituksissa harjoitella hyvinkin laaja-alaisesti. Simulaatioharjoituksissa voidaan ottaa huomioon eettisyys, vuorovaikutus ja potilaan ohjaaminen, jotka ovat osa sairaanhoitajan koulutusta. (Poikela & Poikela 2012, 10.)

Hoitotyön simulaatio oppimistavoitteena on kliinisen hoidon oppiminen ja siinä kehittyminen. Muita tärkeitä oppimistavoitteita on tiimityöskentelytaitojen parantuminen, vuorovaikutustaitojen kehittyminen sekä kokonaisuuksien hahmottaminen ja ymmärtäminen. Nämä oppimistavoitteet nostetaan esiin hoitotyössä, sillä lähes kaikkiin hoitotyön prosesseihin kuuluu useampi ammattihenkilö ja aina yksi asiakas tai potilas. Tämän vuoksi hoitotyön simulaatioharjoitukset toteutetaan usein ryhmässä. (Gaba 2004.)

Hoitotyön simulaatio-oppimisympäristö on mahdollisimman aidonmukainen hoitotila, jossa on luonnollisen kokoinen simulaattorinukke sekä monitoreja. Simulaattorinukella on nukesta riippuen eri peruselintoimintoja kuten verenkierto, pulssi ja hengittäminen. Nukke ohjataan tietokoneelta kontrollihuoneesta. Nukke pystyy olemaan vuorovaikutuksessa opiskelijoiden kanssa ja se pystyy reagoimaan asioihin esimerkiksi silmien

liikkeellä, ihon värillä ja pupillien muutoksilla. Nuken äänenä toimii opettaja tai ohjaaja. Simulaatioympäristöstä löytyy tarvittavat hoitovälineet, joilla voidaan mitata elintoimintoja ja tasata niitä. (Dieckmann 2009.)

Hoitotyön simulaatioharjoitukset jaetaan usein kahteen osaan: lyhyisiin ja kokonaisvaltaisiin. Lyhyet simulaatioharjoitukset ovat usein taito- tai työpajoja, jotka ovat usein opettajajohtoisia. Lyhyissä simulaatioharjoituksissa keskitytään yleensä johonkin tiettyyn asiaan tai taitoon esimerkiksi verinäytteenottoon. Kokonaisvaltaisissa simulaatioharjoituksissa opiskelijat toimivat itsenäisesti simulaatioympäristössä simulaattorinukke, monitoreja ja muista välineitä apuna käyttäen. Kokonaisvaltaiset simulaatioharjoitukset ovat pidempiä ja sisältävät simulaation kolme eri vaihetta. (Dieckmann 2009.) Hoitotyön simulaatioharjoituksia voidaan jaotella myös eri tasoihin riippuen tekniikasta ja itse harjoituksen laajuudesta. Alhaisimman tason simulaatioharjoitukset ovat usein lyhyitä taitopajoja, kun taas korkeamman tason simulaatioharjoitukset ovat kehittyneempiä potilassimulaattoreita, joissa on vuorovaikutusta simulaattorin tai oikean ihmisen kanssa. On olemassa siis simulaatioharjoituksia, jossa käytetään nuken sijaan oikeaa ihmistä, jolle on annettu tietty rooli. Korkein taso sisältää yleensä teknologiaa ja opiskelijat käyttävät monitoreja sekä simulaattorinukke. (Banks & Sokolowski 2011.)

Kiinnostus sosiaalialan simulaation on kasvanut nopeasti ympäri maailman. Simulaation käyttö sosiaalialalla on melko uusi idea. Vaikka ensimmäiset kokeilut ovat tapahtuneet jo 1960-luvulla, on simulaatiota alettu alalla käyttää laajemmin vasta 1990-luvulla. Simulaation käytöllä on kuitenkin valtavasti potentiaalia, koska simulaatio antaa loistavat mahdollisuudet muodostaa ja ymmärtää sosiaalisia prosesseja. (Gilbert & Troitzsch 2005, ix-1.)

Koska simulaatio sosiaalialalla on vielä uudehko asia, ei vakiintuneita käytäntöjä vielä ole vaan simulaatioita toteutetaan monin eri metodein. Kuitenkin tietokoneen ja teknologian käyttö on yksi nykyajan simulaatiota yhdistävä tekijä. Simulaatio antaa mahdollisuuden tarkastella sosiaalisia ja

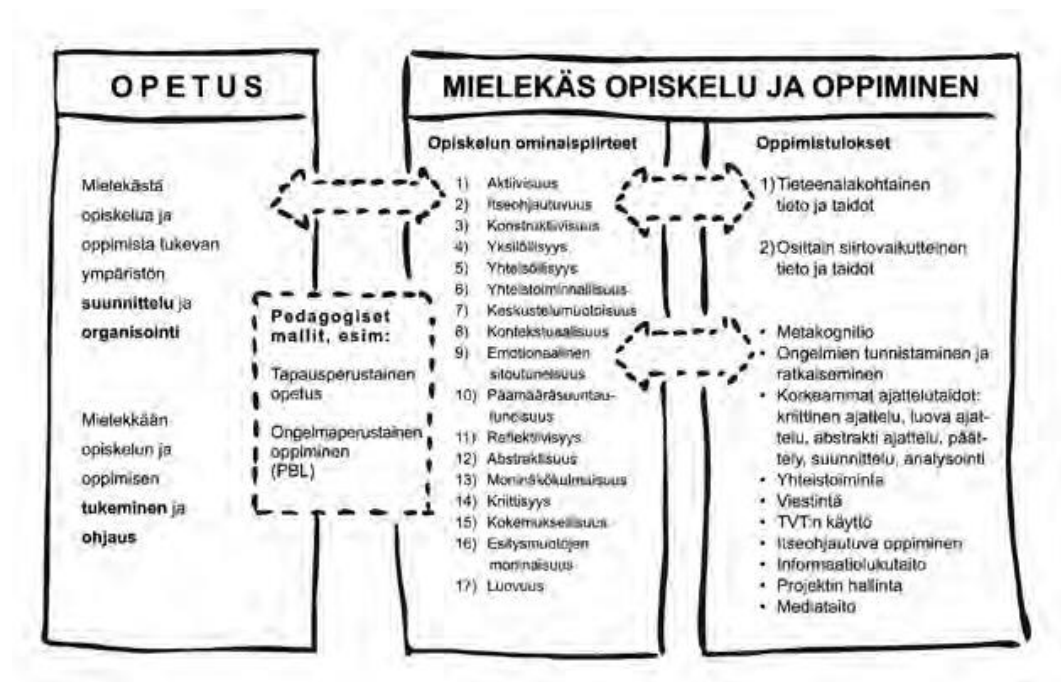
taloudellisia prosesseja uudesta näkökulmasta. Sosiaalialalla simulaatiota on käytetty lähinnä mallintamaan sosiaalisia prosesseja ja ennustamaan syysseuraussuhteita. (Gilbert & Troitzsch 2005, 1-3.) Ajattelu, päätöksenteko, vuorovaikutus ja etiikka ovat keskeisiä oppimisasiheita, kun simulaatiota hyödynnetään sosio-kulttuurisessa kontekstissa (Pokela & Poikela 2012, 24).

Moniammatillisuus on iso osa sosiaali- ja terveysalaa. Tämän alan opiskelijat hyötyisivät suuresti moniammatillisesta simulaatioharjoittelusta. Kyseinen harjoittelu tulisi suorittaa viestinnän ja vuorovaikutuksen simulaatioharjoituksilla, sillä viestintä on avain tehokkaaseen, toimivaa ja onnistuneeseen moniammatilliseen tiimityöskentelyyn. (Parkkonen, Rantanen & Kuisma 2013, 146.) Toisten ammattiryhmien edustajien ymmärtäminen eri tilanteissa luo yhteisymmärryksen, joka luo hyvän pohjan hoitoprosessiin. (Rall 2013, 14). Moniammatillinen tiimi tarkoittaa ryhmää, johon kuuluu itsenäisesti työskenteleviä, yhteiseen tavoitteeseen pyrkiviä ihmisiä. Tiimi voi koostua eri ammattiryhmistä, jolloin heillä on toisiaan täydentäviä taitoja ja vastuu jakautuu yhteisesti. Tiimin viestintä perustuu sanalliseen ja sanattomaan viestintää sekä kuuntelemiseen. (Parkkonen, Rantanen & Kuisma 2013, 146–147.)

5 OPPIMISKÄSITYKSIÄ

2000-luvun opetukselliset tavoitteet ovat hyvin erilaisia kuin menneiden aikojen tavoitteet. Tämän päivän opiskelijoiden on osattava reflektoida omaa tietämystään ja täydennettävä tietoaan ja tehtävä päätöksiä epävarmoissakin tilanteissa. (Bransford, Brown, Cocking 2004, 151-152.)

Hakkaraisen (2007,2008,2009) ja Hakkaraisen, Saarelaisen & Ruokamon (2007, 2009) mallissa opetus ymmärretään laajasti mielekästä opiskelua tukevan ympäristön luomiseksi.

(Hakkarainen & Vapalahti 2011, 137).

Konstruktivistisen oppimisteorian mukaisesti opiskelija rakentaa uudenlaista tietoa oppimisyhteisöön, jossa opettaja ohjaa oppimista. Simulointi hoitotyön oppimismenetelmänä tukee opiskelijaa saavuttamaan "flow" yhteisön jäsenenä. Siljander (2005) toteaa, että konstruktivistisen oppimisteorian mukaan oppimisympäristö muodostaa sen, miten oppija kokee oppimistaan. Lisäksi voidaan luottaa siihen, että oppija oppii itsenäisesti ja opettaja ei ohjaa oppimista vaan oppimisprosessia. Opettajan on työskenneltävä oppimisprosessissa fasilitaattorina, joka herättää uteliaisuutta. (Poikela & Poikela 2012, 35.) Vygotskyn (1896-

1934) mukaan koko ryhmä muodostaa tietoa ja tässä prosessissa opettaja muuttuu muutoksen edustajaksi informaation rakentamisessa. Opiskelija ei ole tabula rasa, jonka opettaja täyttää tiedoillansa vaan toimija, joka etsii ja luo tietoja. (Tynjälä 1999, Poikelan & Poikelan 2012, 35 mukaan.)

Vygotsky (1982) huomauttaa, että tietoa ei välitetä suoraan vaan se omaksutaan toiminnan avulla. Hoitotyön opiskelija ei pysty rakentamaan tietoja itseään vaan muut ammattilaiset ja potilas ovat aina mukana.

Simulointiin perustuva oppiminen tapahtuu aina ryhmässä eikä koskaan itsenäisesti. Siten ryhmä muodostaa tiedot. Opiskelija muodostaa informaatiokeemansa kuuntelemalla ryhmän muita jäseniä. (Poikela & Poikela 2012, 35.)

Yksi keskeisistä opetuksen haasteista on saada rakennettua oikeaa elämää mahdollisimman hyvin kuvaavia oppimisympäristöjä. Ongelmana on nähty, etteivät opiskelijat osaa siirtää oppimiaan taitoja työelämään. On siis kyse siirtovaikutuksen eli transferin heikkoudesta. Transferilla tarkoitetaan kykyä siirtää yhdessä asiayhteydessä opittu tieto tai taito muuhun asiayhteyteen. Transferin mittaamisella on tärkeä rooli, kun arvioidaan oppimiskokemuksen laatua. (Brynes 1996, Bransford, Brown & Cocking 2004 mukaan.) Jonassenin (1995, 2000) mukaan, kun tavoitellaan käytäntöön sovellettavissa olevaa osaamista, on opetuksen ja opiskelun kontekstuaalisuus tärkeää. ”Kontekstuaalisuudella tarkoitetaan, että opetuksessa ja opiskelussa hyödynnetään tosielämän ympäristöihin ja tilanteisiin tai näiden simulaatioihin kytkeytyviä oppimistehtäviä”.

Oppimistutkimuksien mukaan kontekstuaalinen opiskelu edistää oppimisen siirtovaikutusta eli transferia etenkin silloin, kun tietoja ja taitoja opiskellaan useammassa kuin yhdessä kontekstissa. ”Opiskeltaviin ilmiöihin liittyvät tapaukset ja ongelmatilanteet voivat toimia kontekstuaalisen opiskelun lähtökohtana ja tukena.” (Bransford, Brown, & Cocking 2004.)

5.1 Aistien ja ominaisuuksien avulla oppiminen

Ihmisillä on eri oppimistyyliä, jolloin he omaksuvat tietoa omalla tavallaan. (Itä-Suomen yliopisto 2011). Oppimistyyli tarkoittaa opiskelijan tapaa opiskella. Oppimistyyliin vaikuttaa opiskelija ikä, persoonallisuus, aktiivisuus sekä motivoitumistapa. (Kauppila 2003, 59). Oppimistavat voidaan jakaa kahteen; minkälainen oppija ihminen itse on tai millä tavalla ja millä aisteilla hän oppii. Oppimisen tukemiseksi on hyvä tietää millä tavalla itse oppii parhaiten. Näin ollen oppija pystyy kehittämään heikkouksia ja hyödyntämään vahvuuksiaan oppimisessa. (Itä-Suomen yliopisto 2011.)

Ihmiset käyttävät aistejaan oppimisessa. Se, miten niitä käytetään tai mikä aisti dominoi, on täysin yksilöllistä. Aistien kautta oppiminen jaetaan neljään osa-alueeseen; visuaaliseen, auditiiviseen, taktiilliseen ja kinesteettiseen oppimiseen. (Jyväskylän yliopiston kielikeskus 2009.)

Visuaalinen oppija oppii näköaistin avulla, hänelle jää hyvin kuvat, kaaviot, numerot ja värit mieleen. Lukemiseen hän kuitenkin tarvitsee hiljaisen ympäristön, sillä kirjoitettu teksti ei jää samalla tavalla mieleen kuin muut näköhavainnot. Visuaalisen oppijan kannattaa hyödyntää oppimisessaan kuvia, värejä esimerkiksi mind-mapin muodossa. Koulussa oppijalle on hyödyksi konkreettiset kuvat tai hyvin selkeästi ja konkreettisesti selitetty asia, jotta hän voi kuvitella tilanteen mielessään. (Jyväskylän yliopiston kielikeskus 2009.)

Auditiivinen oppija oppii kuuloaistin avulla. Oppijalla jää hyvin mieleen kuullut asiat, hän käyttää myös usein apunaan omaa ääntään. Auditiivisen oppijan kannattaa hyödyntää erilaisia keskustelutilanteita, jossa hän pystyy yhdistämään kuulemansa johonkin konkreettiseen. Koulussa hän oppii kuulemalla, joten hän hyötyy nauhoitetuista luennoista tai videoluonnoista, joilla hän pystyy palauttamaan asiat mieleensä. Lukiessa tämän tyyppisen oppijan kannattaa lukea ääneen, jolloin hän lisää oppimistaan kuulemalla lukemansa tekstin. (Jyväskylän yliopiston kielikeskus 2009.)

Taktiilinen ja kinesteettinen oppiminen on melko samanlaista, molemmat oppimistyyliin liittyvät fyysiseen oppimiseen. Taktiilinen oppija käyttää käsiään eli kirjoittaa, piirtää, rakentaa kaavoja tai kolmiulotteisia muotoja. Taktiilisen oppijan kannattaa kirjoittaa ja piirtää ylös kuulemaansa. Kinesteettiselle oppijalle on tärkeää käyttää kehoaan oppimisessa. Hän oppii, kun hän on konkreettisesti paikalla ja saa harjoitella fyysisesti opetettavaa asiaa. Hän kiinnittää myös paljon huomioita oppimisympäristöön ja esimerkiksi tuoliin, jolla istuu. Ympäristön epämieluisuus voi vaikuttaa oppimiseen. Kinesteettinen oppija oppii lukemalla muiden eleitä ja koskemalla tavaroita. Hänen onkin hyvä seurata opettajan liikkeitä, koskea tavaroita ja harjoitella fyysisesti, mikäli se on mahdollista. (Jyväskylän yliopiston kielikeskus 2009.)

Oppimistyyliä voidaan jakaa myös ominaisuuksien mukaan. Ominaisuudet voidaan jaotella aktiiviseen ja tarkkailevaan oppijaan, loogiseen ajattelijaa ja käytännön toteuttajaan. (Itä-Suomen yliopisto 2011.)

Aktiivinen oppija ajattelee realistisesti, mutta oppii hyvin myös yrityksen ja erehdyksen kautta (Kauppila 2003). Hän haluaa osallistua eri tilanteisiin ja oppii parhaiten toiminnan kautta. Aktiiviselle oppijalle soveltuu nopeasti etenevä oppiminen ja hän suoriutuu hyvin esimerkiksi projekteissa, missä hän saa ideoida, toteuttaa itseään ja puhua. Hänelle ei sovi passiivinen kuunteluopiskelu. Oppimista parantaa aktiivinen tunneilla kysyminen ja mielikuvien luominen. (Itä-Suomen yliopisto 2011.) Aktiivinen oppija on parhaillaan, kun hän saa työskennellä juuri tässä hetkessä. Kaikki toiminta, draama, jännitys pitää aktiivisen oppijan virkeänä ja kiinnostuneena. Hän toimii hyvin ryhmä- ja tiimityöskentelyssä. (Kauppila 2003.)

Tarkkaileva oppija käsittelee, pohtii ja analysoi saamaansa tietoa tarkoin. Tarkkaileva oppija on usein hiljainen ja kuuntelee ja tarkkailee muita. (Tenviesti Oy 2010.) Hän on kiinnostunut ympäristöstään ja ihmisistä ja hänen on helppo tarkastella asioista eri näkökulmista. Hän osaa hyvin keskittyä olennaiseen ja ymmärtää asian ytimen. Hän kerää paljon tietoa

ennen kuin tekee johtopäätöksiä. Hän kuuntelee mielellään muita ennen kuin kertoo omaa näkökantansa. Tarkkaileva oppija haluaa ensin ymmärtää ja selvittää asiat ennen kuin toimii. (Kauppila 2003). Hänelle sopii hidas työtahti, jolloin hän voi käsitellä ja työstää asiaa rauhassa mielessään. (Tenviesti Oy 2010.)

Looginen ajattelija yhdistää teorian tietoa käytäntöön ja oppii tätä kautta. Hän oppii hyvin lukemalla ja tutkii, kokeilee ja etsii syy-seuraus suhteita. Hänen on vaikea toimia tilanteissa jossa ei ole selkeää tehtävänantoa tai toimintamallia. Looginen ajattelija pitää vaativasta oppimisympäristöstä. (Tenviesti Oy 2010; Itä-Suomen yliopisto 2011.) Looginen ajattelija yrittää ratkaista ja selvittää ongelmia loogisesti, systemaattisesti pikkuhiljaa. Hän ajattelee järkevästi ja loogisesti ja selkeyttää havainnoimansa isommaksi kokonaisuudeksi, teoriaksi tai suunnitelmaksi. Hän haluaa tutkia ja selvittää oppimansa logiikkaa etsimällä asiasta epäkohtia ja kysymällä niistä. Looginen ajattelija pystyy analysoimaan vaikeitakin tilanteita ja ymmärtämään niitä, mutta ei pidä tilanteiden tunnepitoisuuksista. Hän oppii asiat järkeilyn kautta eikä sovi parhaiten työskentelemään käytännön ihmisen kanssa. (Kauppila 2003).

Käytännön kautta oppiva ei ole kiinnostunut hyödyntämään teorian tietoa vaan ryhtyy ennemmin heti toimimaan. Käytännön toteuttajan kannattaa liittää teorian tieto omaan työhönsä ja käytäntöön. Hän oppii parhaiten ongelmien ja onnistumisien kautta. (Itä-Suomen yliopisto 2011; Tenviesti Oy 2010.) Käytännön oppija hyödyntää oppimiseen yleensä kaikkia aistejaan. Hän muistaa helposti yksityiskohtia ja on hyvä organisoimaan. Hänen on helppo toimia käytännössä ja sopeutua erilaisiin tilanteisiin. Käytännön oppija ei viihdy pitkissä pohdinnallisissa keskusteluissa vaan pitää nopeista käytännön tilanteista ja toimii niissä päättäväisesti. Hän haluaa toimia järkevästi ja säästää aikaa tilanteissa. Hän oppii hyvin käytännössä menestyneen ja ammattitaitoisen ohjaajan johdolla. Hän haluaa oppia nopeasti ja saada oppimastaan kaiken olennaisen irti. Hän pitää simulaatioista ja oikeista ongelmista, mitkä ovat lähellä oikeaa elämää. Hän ei ole parhaimmillaan pitkissä analyttisissä keskusteluissa. (Kauppila 2003).

6 OPINNÄYTETYÖN TARKOITUS JA TAVOITE

Opinnäytetyön tarkoituksena on kuvata sosionomi- ja sairaanhoitajaopiskelijoiden oppimiskokemuksia sekä niitä edistäviä ja estäviä tekijöitä simulaatio-oppimisympäristössä. Tavoitteena on saada tietoa opiskelijoiden kokemuksista simulaatio-oppimisympäristössä.

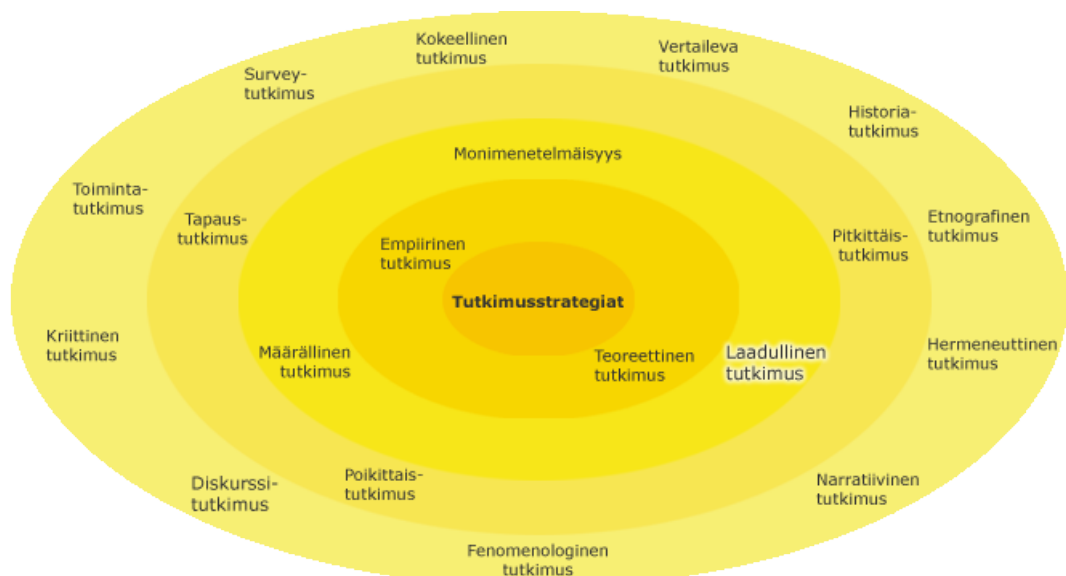
Tutkimuskysymykset:

1. Miten sairaanhoitaja- ja sosionomiopiskelijat kokevat oppimisen simulaatio-oppimisympäristössä?
2. Mitkä tekijät edistävät oppimista simulaatio-oppimisympäristössä?
3. Mitkä tekijät estävät oppimista simulaatio-oppimisympäristössä?

6.1 Tutkimusmenetelmä

Tutkimuksessa käytetään kvalitatiivista tutkimusmenetelmää.

"Laadullinen eli kvalitatiivinen tutkimus on tieteellisen tutkimuksen menetelmäsuuntaus, jossa pyritään ymmärtämään kohteen laatua, ominaisuuksia ja merkityksiä kokonaisvaltaisesti."

(Jyväskylän yliopisto, 2015)

Kvalitatiivinen tutkimus pyrkii vastaamaan kysymyksiin miksi, miten ja millainen. Tavoitteena on tutkimuskohteen ymmärtäminen ei niinkään määrien selvittäminen. Kvalitatiivinen tutkimus sopii hyvin esimerkiksi toiminnan kehittämiseen. (Heikkilä 2014, 8.)

Kvalitatiivinen ja kvantitatiivinen tutkimus halutaan usein erottaa jyrkästi toisistaan. Ero ei kuitenkaan ole aina niin selkeä. Molemmissa tutkimusmenetelmissä on samanlaisia periaatteita ja niitä voidaan käyttää rinnakkain samassakin tutkimuksessa. (Alasuutari 1999, 31-33.) Pääsääntöisesti kuitenkin kvalitatiivisessa tutkimuksessa pyritään saamaan tutkimuksen kohteesta syvempää ymmärrystä ja yksityiskohtaisempaa tietoa. Aineiston keräys toteutetaan usein haastatteluilla. (Rochim 2006.) Suurimpana erottavana tekijänä on aineiston analyysimenetelmät, jotka ovat kvantitatiivisessa ja kvalitatiivisessa tutkimuksessa hyvin erilaiset. Kvantitatiivisessa analyysissä argumentoidaan lukujen ja niiden välisten tilastollisten yhteyksien avulla. Aineisto on siis taulukoitava, jotta analyysi saadaan tehtyä. Jokaiselle muuttujalle myös annetaan analyysissä numeerinen arvo. Kvantitatiivisessa analyysissä pyritään selvittämään yleistyksiä ja säännönmukaisuuksia. Kvalitatiivisessa analyysissä aineistoa tarkastellaan kokonaisuutena. Kvalitatiivisessa analyysissä ei tutkita tilastollisia todennäköisyyksiä. Tähän usein vaikuttaa myös kvalitatiivisen ja kvantitatiivisen tutkimuksen tekotapojen ero. Kvalitatiivisessa tutkimuksessa yksikin haastattelu voi tuottaa useamman kymmenen litteroitua sivua tekstiä, kun taas kvantitatiivisessa tutkimuksessa esimerkiksi lomakevastaukset ovat melko nopeita siirtää tilastolliseen muotoon. Tämän takia olisi harvoin järkevää tai mahdollista hankkia niin paljon kvalitatiivista aineistoa, että yksilöiden väliset tilastolliset erot tulisivat näkyviksi. (Alasuutari 1999, 34-48.)

Tutkimusmenetelmän valinta on perusteltu sillä, ettei simulaatio sosionomien oppimisympäristönä ole vielä laajasti tutkittu aihealue, joten on hyödyllistä käyttää tutkimusmenetelmää, jolla saadaan aiheesta

syvempää ymmärrystä. Tarkoituksena on myös tuottaa tietoa, jota voidaan hyödyntää simulaation kehittämiseen.

6.2 Teoreettisen viitekehysten tiedonhakuprosessi

Teoreettinen viitekehys eli kirjallisuuskatsaus perustuu systemaattiseen tiedonhakuun. Kirjallisuuskatsauksessa kartoitetaan opinnäytetyön käsitteellistä taustaa ja aiheeseen liittyviä jo olemassa olevia tutkimuksia. (Hirsjärvi, Remes & Sajavaara 2009, 121.)

Kun tutkimuskysymykset olivat alustavasti muotoutuneet, aloitimme kirjallisuuskatsauksen teon. Kirjallisuuskatsausta tehdessämme pohdimme ensin yhdessä sanoja, jotka liittyvät aihepiiriimme. Sen jälkeen aloitimme tiedonhaun Theseus- tietokannasta, josta katsoimme aiheeseemme liittyviä jo olemassa olevia opinnäytetöitä. Näistä opinnäytetöistä valitsimme aiheeseemme sopivimpia ja tutustuimme niihin tarkemmin. Katsoimme myös näiden töiden lähdeluetteloita ja saimme niistä paljon hyviä lähteitä omaan työhömmе. Lisäksi haimme eri tietokannoista ja kirjastoista aihepiiriimme liittyvillä yhdessä pohdituilla sanoilla suomenkielisiä ja englanninkielisiä julkaisuja. Tutustuimme näihin julkaisuihin ja valitsimme niistä yhdessä parhaimmat lähteet työhömmе.

6.3 Kohderyhmä

Kvalitatiivisessa tutkimuksessa puhutaan yleensä harkinnanvaraisesta näytteestä enemmän kuin otoksesta, koska jotakin asiaa pyritään ymmärtämään syvällisemmin. Useissa kvalitatiivisen tutkimuksen oppaissa korostetaan päätösten ja toiminnan avoimuutta sekä joustavuutta. Tämä toteutuu myös haastateltavien valinnassa. Tutkimuksen teko voi alkaa siitä, että tutkijalla on vain suuntaa antava suunnitelma ja hän keskustelelee mahdollisten haastateltavien kanssa kokeilevasti. Tällöin tutkija pystyy kokeilemaan ideaa, sen toimivuutta ja miettiä ketä hänen tulisi haastatella ja minkälainen haastattelu tulisi olemaan. Tarkoituksena on kartoittaa mitä

haastateltavat ymmärtävät aiheesta ja mikä heidän käsityksensä on. Tämän jälkeen voidaan suunnitella oikea haastattelu. (Hirsjärvi & Hurme, 2015, 58-59.)

Opinnäytetyön kohderyhmä on Lahden ammattikorkeakoulun kolmannen vuositason tai muuten opintojen loppuvaiheessa olevat sosionomi- ja sairaanhoitajaopiskelijat. Opiskelijoita valittiin yhteensä kuusi (N=6), joista kolme (3) on sairaanhoitajaopiskelijoita ja loput kolme (3) sosionomiopiskelijoita. Kolmannen vuositason opiskelijat ovat olleet jo useammassa simulaatiossa, jolloin kokemuksia on todennäköisesti enemmän. Sairaanhoitajaopiskelijoilla oli ollut viidestä kahdeksaan (5-8) simulaatiokertaa, kun taas sosionomiopiskelijoilla kertoja oli ollut vain yhdestä kahteen (1-2). Haastateltavat olivat iältään 24-26 vuotiaita, yksi haastateltavista oli 43-vuotias. Haastateltavista yksi oli mies. Haastateltavat hankimme Lahden ammattikorkeakoulun sosiaali- ja terveysalan facebook-sivuilta, tutor-ryhmästä sekä pyysimme yksittäisiä opiskelijoilta. Valintakriteerinä oli osallistuminen simulaatio-opetukseen.

6.4 Aineistonkeruumenetelmät

Aineistonkeruun perusmenetelmiä ovat dokumenttien käyttö, havainnointi, kysely ja haastattelu (Hirsjärvi ym. 2009, 192). Opinnäytetyössä käytämme teemahaastattelua.

Aineistonkeruumenetelmänä ovat puolistrukturoidut teemahaastattelut ja niiden analysointi sisällönanalyysillä. Teemahaastattelu on formaaliudeltaan lomakehaastattelun ja avoimen haastattelun välimaastossa. Teemahaastattelussa valmiiksi aiempien tutkimusten pohjalta muodostetut aihepiirit ja teemat ovat kaikille haastateltaville samat. Haastateltavan omallekin puheelle annetaan tilaa, vaikka teemat pyritään käymään läpi kaikkien haastateltavien kanssa. Teemahaastattelu on keskustelunomainen tilanne, jossa haastattelijalla on mukana vain pienet tarvittavat muistiinpanot teemoista ja aihepiireistä. Keskustelu

etenee vapaasti eikä tarkkaa kysymysjärjestystä ole. Teemahaastattelu on sopiva haastattelumuoto esimerkiksi tutkittaessa vähemmän tunnettua ilmiötä. (Saaranen-Kauppinen & Puusniekka, 2006.)

Teemahaastattelumme teemoina ovat:

1. Sairaanhoidaja- ja sosionomiopiskelijoiden kokemuksia oppimisesta simulaatio-oppimisympäristössä
2. Oppimista edistävät tekijät simulaatio-oppimisympäristössä
3. Oppimista estävät tekijät simulaatio-oppimisympäristössä

Haastattelu aineistonkeruu menetelmänä on erityinen siinä suhteessa, että haastattelussa ollaan tutkittavan kanssa suorassa kielellisessä vuorovaikutuksessa. Haastattelussa on niin etuja kuin haittoja. Etuna koetaan etenkin joustavuus aineiston keruussa. Kvalitatiivisessa tutkimuksessa haastattelua käytetään päämenetelmänä. Joustavuuden vuoksi aineiston keruuta voidaan säädellä tilanteen mukaan ja tutkittavaa myötäillen, tällöin on myös enemmän mahdollisuuksia tulkita vastauksia. Haastattelu valitaan usein näistä syistä:

1. *"Halutaan korostaa sitä, että ihminen on nähtävä tutkimustilanteessa subjektina. Hänelle on annettava mahdollisuus tuoda esille itseään koskevia asioita mahdollisimman vapaasti. Ihminen on tutkimuksessa merkityksiä luova ja aktiivinen osapuoli.*
2. *Kysymyksessä on vähän kartoitettu, tuntematon alue. Tutkijan on vaikea tietää etukäteen vastauksen suuntia.*
3. *Halutaan sijoittaa tulos (puhe) laajempaan kontekstiin, Haastattelussa on mahdollista nähdä vastaaja, hänen ilmeensä ja eleensä. Haastateltava voi myös kertoa itsestään ja aiheesta laajemmin kuin tutkija pystyy ennakoimaan.*
4. *Jo ennalta tiedetään, että tutkimuksen aihe tuottaa vastauksia monitahoisesti ja moniin suuntiin.*
5. *Halutaan selventää saatavia vastauksia*

6. *Halutaan syventää saatavia tietoja. Voidaan esimerkiksi pyytää perusteluja esitetyille mielipiteille. Lisäkysymyksiä voidaan käyttää tarpeen mukaan.*
7. *Halutaan tutkia arkoja tai vaikeita asioita (ks. Esim. Borg & Gall 1989, 447). Tämä on kiistanalainen asia tutkijoiden piirissä. Jotkut katsovat, että kyselylomakkein kerättävä aineisto olisi sopivampi, koska tutkittava voi tällöin jäädä anonyymiksi ja tarkoituksellisesti etäiseksi." (Hirsjärvi ym. 2009, 204-206, Hirsjärvi & Hurme 2000, 35.)*

Haastattelu on sopiva aineistonkeruutapa juuri laadulliseen tutkimukseen, jossa otetaan pieni satunnaisotos kohderyhmästä. Haastattelu on usein myös motivoivampi kuin kyselylomake. (Hirsjärvi ym. 2000, 36.)

Haastattelun etuna on, että vastaajiksi halutut ihmiset saadaan yleensä tutkimukseen ja heihin voidaan olla yhteydessä, mikäli halutaan täydentää aineistoa vielä haastattelun jälkeen. Haittana koetaan se, että haastattelu vie aikaa. Mikäli tutkimus voitaisiin toteuttaa kyselyllä, olisi se nopeampi vaihtoehto haastattelulle. Haastattelu vaatii hyvää suunnittelua ja itse haastatteluun sisältyy usein virhelähteitä. Vastaaja voi kokea haastattelutilanteen uhkaavaksi tai pelottavaksi. Luotettavuus voi myös heikentyä, sillä haastatteluissa vastaajilla on usein taipumus antaa sosiaalisesti suotavia vastauksia. Vastaaja saattaa tai voi myös haluta esiintyä esimerkiksi hyvänä kansalaisena, paljon tietävänä tai velvollisuudet täyttävänä persoonana ja usein myös vastaaja haluaa vaieta epämieluisista asioista kuten sairauksista tai vajavuuksista. (Hirsjärvi ym. 2009, 206.)

Haastattelut toteutettiin Lahden ammattikorkeakoulun tiloissa haastateltavien omasta toiveesta. Haastateltavat haastateltiin yksitellen eri päivinä. Haastattelut tehtiin siten, että molemmat opinnäytetyön tekijät haastattelivat haastateltavaa yhdessä. Haastattelujen pohjana oli tekemämme teemahaastattelurunko (Liite 2). Kaikki haastattelut nauhoitettiin alusta loppuun saakka. Haastattelut pyrittiin pitämään rauhallisessa tilassa, jotta nauhoitteiden äänenlaatu olisi mahdollisimman

hyvä. Haastatteluissa ei tullut keskeytyksiä. Haastattelut kestivät 10-40 minuuttia.

6.5 Aineiston analyysi

Aineisto analysoitiin laadullisella analyysillä, jossa voidaan katsoa olevan kaksi eri vaihetta: havaintojen pelkistäminen ja arvoituksen ratkaiseminen. Havaintojen pelkistämässä on kaksi eri osaa. Aineistoa tarkastellaan aina tietyistä teoreettisesta viitekehystä käsin. Aineistoa tarkastellessa kiinnitetään huomiota siihen mikä on kulloinkin tutkimuksen kannalta olennaista. Pelkistämisen toisen vaiheen ideana on edelleen karsia havaintojen määrää yhdistämällä. Tähän päästään etsimällä havaintojen yhteinen piirre, muotoilemalla sääntö, joka pätee koko havaintojoukkoon. Arvoituksen ratkaisemisella tarkoitetaan tulosten tulkintaa. Havaintojen ja johtolankojen pohjalta tehdään tässä merkitystulkinta tutkittavasta ilmiöstä. Tässä vaiheessa myös peilataan havaintoja muuhun tutkimukseen ja kirjallisuuteen. (Alasuutari 1999, 40-48.)

Aineisto analysoitiin sisällönanalyysia käyttäen. Sisällönanalyysin vaiheet ovat:

- sisällön litterointi
- määrittely
- aineistoon perehtyminen ja kokonais käsityksen muodostaminen
- ”keskustelu” aineiston kanssa ja koodaus
- alaluokkien etsiminen
- tutkimuskysymysten mukainen vuoropuhelu aineiston kanssa
- luokkien yhdistäminen ja uudelleen nimeäminen
- jäsentely ja kuvaaminen

(Kananen, 2008, 94)

Sisällönanalyysissa mukana kulkivat valitsemamme teemat, joiden pohjalta myös luokittelimme vastauksia ja kokemuksia.

Litteroimme nauhoitetut haastattelut sanatarkasti kirjoittamalla ylös tauot ja äännähdykset. Sen jälkeen luimme aineistoa läpi useita kertoja. Muodostimme aineiston ja tutkimuksen teemojen mukaisia alaluokkia, joihin aloimme vastauksia lajitella. Lajittelu tapahtui eri väreillä värittäen tekstin erikohtia. Alaluokkia olivat oppimiskokemukset simulaatiossa, edistävät tekijät simulaatiossa, estävät tekijät simulaatiossa, erilaiset simulaatiot, tunnetilat simulaatiossa ja kehitettävää simulaatiossa. Kun alaluokat oli merkitty tekstiin, luimme tekstiä vielä läpi uudelleen ja yhdistelimme alaluokat neljään eri luokkaan. Lopulliset vastausluokat olivat oppimiskokemukset simulaatiossa, edistävät tekijät simulaatiossa, estävät tekijät simulaatiossa ja kehitettävää simulaatiossa. Pois jätetyt kaksi alaluokkaa yhdistyivät näihin uusiin lopullisiin luokituksiin. Kun lopulliset luokat olivat muodostuneet, aloimme kirjoittaa auki vastauksia ja kuvata tutkimustuloksia. Kokonaiskäsitys tekstistä muodostui tekstiä monta kertaa läpi lukiessa ja keskustelemalla yhdessä vastauksista. Vertasimme aineistoa ja teoreettista viitekehystä toisiinsa ja kävimme vuoropuhelua tekstin kanssa. Koko prosessi käytiin läpi yhdessä. Näin varmistettiin tulkinnan ristiriidattomuus, kun kaksi tutkijaa oli yhdessä tehnyt analyysin.

6.6 Tutkimuksen reliabelius ja validius

Kaikissa tutkimuksissa pyritään arvioimaan tutkimuksen luotettavuutta. Luotettavuus muodostuu tutkimuksen reliabeliudesta ja validiudesta. Reliabeliudella tarkoitetaan mittaustulosten toistettavuutta eli sitä, että mittaustulokset eivät ole vain sattumanvaraisia. Reliabelius voidaan varmistaa esimerkiksi sillä, että useampi kuin yksi arvioija päätyy samaan lopputulokseen. Validiudella tarkoitetaan tutkimuksen kykyä mitata juuri sitä, mitä on tarkoituskin mitata. Tässä on tärkeää, että tutkittava ja tutkija ovat niin sanotusti samalla aaltopituudella ja ymmärtävät esimerkiksi kysymykset samalla tavalla. Laadullisessa tutkimuksessa nämä termit ovat kuitenkin saaneet erilaisia tulkintoja ja niiden käyttöä laadullisen tutkimuksen yhteydessä pyritään jopa välttämään. Kuitenkin kaikissa tutkimuksissa luotettavuutta ja pätevyyttä tulisi jollakin keinoin arvioida.

Laadullisessa tutkimuksessa luotettavuutta turvaa valintojen ja prosessin perustelu ja tarkka kuvaus. (Hirsijärvi, ym. 2009, 231-232.)

Laadullisessa tutkimuksessa tutkimuksen luotettavuutta ja laatua tarkastellaan koko tutkimusprosessin ajan ja laatu varmistetaan tekemällä oikeita valintoja. Valinnat ovatkin laadullisessa tutkimuksessa isossa asemassa, koska niitä täytyy tehdä koko ajan tutkimuksen edetessä. Jokainen tehty valinta tulee myös perustella hyvin. (Kananen 2008, 58-123.) Tutkimuksen on oltava toistettavissa niin, että tulokset olisivat samat uusintamittauksella. Validiteetti varmistetaan mm. käyttämällä oikeita tutkimusmenetelmiä. Tässä nousee vahvasti esiin haastattelun kysymysten oikea asettelu sekä analysointi. (Kananen 2011, 118–123.) Mäkelän (1990) mukaan kvalitatiivisen tutkimuksen toistettavuutta tulisi arvioida aineiston riittävyyden, analyysin kattavuuden ja analyysin arvioitavuuden ja toistettavuuden pohjalta (Kananen 2008, 124). Laadullisessa tutkimuksessa tutkijan rooli on vahvasti esillä ja objektiivisuus on haaste, koska tutkija on haastatteluissa ja niiden analysoinnissa läsnä omana itsenään ja tarkastelee asiaa omasta näkökulmastaan (Kananen 2008). Laadullisen tutkimuksen luotettavuutta parantaa tarkka selostus tutkimuksen toteuttamisesta. Haastattelu- ja havainnointitutkimuksissa tulisi kertoa olosuhteista ja paikasta, jossa aineisto kerätään. Haastatteluihin käytetty aika tulee ilmoittaa sekä mahdolliset häiriötekijät ja virhetulkinat. Luotettavuutta kohentaa tutkijan oma itsearviointi tilanteesta. (Hirsijärvi ym. 2009, 232.)

Luotettavuutta tässä opinnäytetyössä on arvioitu triangulaation, dokumentoinnin ja tulkinnan ristiriidattomuuden laatuksiteerein. Haastateltaville kerroimme etukäteen opinnäytetyömme aiheen sekä perusidean sisällöstä ja toteutuksesta. Kaikki opinnäytetyössä hyödynnetyt haastattelut on nauhoitettu. Valitsimme litterointitavaksi sanatarkan litteroinnin. Eli kaikki on kirjoitettu sanatarkasti. Myös kaikki tauot ja äännähdykset on merkitty litterointiin. Tutkimukseen osallistuneet haastateltavat olivat saman alan opiskelijoita kuin tämän opinnäytetyön tekijät ja suurin osa haastateltavista oli sitä kautta jollain lailla ennestään tuttuja haastattelijoille. Laadullisessa tutkimuksessa aiheen olisi jollain

lailla hyvä olla tutkijalle tuttu. Kuitenkin haastattelun kohderyhmä ei saisi koostua tutkijan tuttavista. Tästä muodostui eettinen ristiriita opinnäytetyöhömmme. Pidimme kuitenkin työtä tehdessämme tarkkaan huolta, ettei haastateltaviksi valikoitunut kummankaan haastattelijan läheisiä tuttavvia.

Luotettavuutta tässä työssä lisää myös tutkijoiden perehtyminen käsiteltävään aihealueeseen. Etsimme tietoa vain luotettavista lähteistä ja pyrimme käyttämään vain tuoreita lähteitä, jotka oli kirjoitettu tai päivitetty 2000-luvulla. Tässä opinnäytetyössä on käytetty sekä kotimaisia että kansainvälisiä lähteitä

Opinnäytetyössämme pyrimme dokumentoimaan tarkasti kaikki työvaiheet ja etenkin haastattelut. Teimme haastattelut yhdessä ja tarkastelimme myös kerättyjä aineistoja yhdessä, jotta näkemys ja tulkinta eivät jäisi yksipuoleisiksi. Teimme opinnäytetyömme laadullisen tutkimuksen ohjeistusten mukaan.

7 TUTKIMUSTULOKSET

Tutkimustuloksissa kuvataan haastateltujen opiskelijoiden näkemyksiä oppimiskokemuksista simulaatiossa, tekijöistä, jotka simulaatiossa edistävät ja estävät oppimista sekä simulaation kehittämiskohteita.

7.1 Oppimiskokemukset simulaatio-oppimisympäristössä

Haastateltavat olivat kokeneet sekä hyviä että huonoja simulaatioita. Suurimmaksi osaksi simulaatiot koettiin hyväksi oppimisympäristöksi. Kaikkien haastateltavien mielestä simulaatio oli hyödyllinen oppimistapa, mikäli se oli suunniteltu hyvin. Simulaatio koettiin motivoivaksi, itsevarmuutta lisääväksi ja sieltä saatiin onnistumisen kokemuksia.

Se (simulaatio) oli niinku silleen kokonaisuutena se oli siis kyl hyvä ja hyödyllinen.

No se tuo ehkä itsevarmuutta ja motivaatiota siihen. Ei hitsi et mä osaan tän.

Yleisesti opiskelijat kokivat oppineensa erilaisia taitoja simulaatiossa. Yksi vastaajista kuitenkin koki, ettei oppinut mitään. Simulaatiossa opituista taidoista esiin nousi erityisesti asiakaskohtaaminen, yhteistyötaidot, kliiniset taidot ja oman työn suunnittelu.

Mitä ja miten olet oppinut? Voiko vastata että ei ole oppinut mitään?

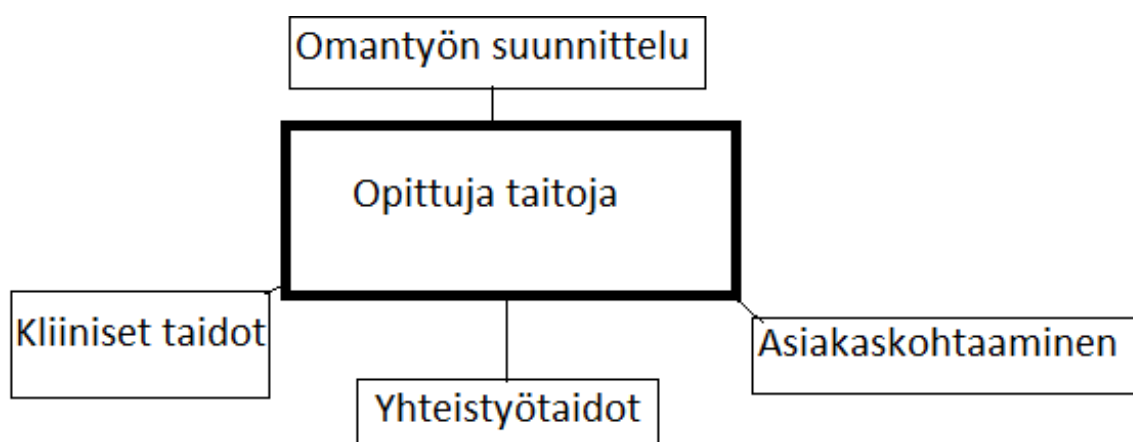
Mä opin ainaki siitä, et siin voi tosi paljo tehdä sellasia semmosii niinku asiakaskohtaamisia. Mun mielestä ehkä semmonen mitä sosionomeil voidaan hyödyntää, on niinku asiakaskohtaamiset. Ehkä sellasta oon oppinu.

No vaikka lähihoitajana nenämahaletkut käyty läpi, mutta nyt niinku täällä vasta pääs ite harjottelee taas pitkästä aikaa ni sit se niinku palautu mieleen, et miten se toimi ja sit just nää miten ne lääkitykset sitte annetaan.

Ehkä enemmän sellast käytännön ehkä sellast suunnittelua, oman työn suunnittelua... Miten sä pystyt tosiaa suunnittelemaan sitä sun omaa työtä.

Siinä oppii myös sitä öö työkaverin kanssa kommunikointia ja tämmöstä.

Kuvio 1. Simulaatiossa opittuja taitoja.

Haastateltavat kokivat etenkin ensimmäisen simulaation jännittäväksi ja stressaavaksi. Ensimmäisen simulaation ei koettu onnistuneen yhtä hyvin kuin myöhempien. Osa koki jännittävänsä myös muissa simulaatioissa.

No varmaan just se, et niinku ei tienny ennakoon et miten se toimii ja mitä siel tapahtuu nini sit se vei varmaa osan huomiost siinä simulaatiotilanteessa sitte.

No se on paljon luontevampaa ku mitä alussa oli. Sitä ei niin jännitä.

No joka kerta se tulee se semmonen sydämen tykytys siinä ku menee sinne huoneeseen, mutta sitte ku on hetken aikaa siinä ja tekee niitä juttuja ni ei se. Kyllä se rauhallisuus tulee sitte aina siinä.

Simulaatiot koettiin hyvin erilaisiksi, ja haastateltavien kuvauksissa ilmeni hyvin erilaisia tapoja toteuttaa simulaatioita. Sairaanhoidajilla oli pääsääntöisesti simulaatioita, joissa oli simulaattorinukke ja opettajien suunnittelema case. Näissä simulaatioissa päätarkoituksena oli harjoitella kliinisiä taitoja. Kaikilla haastateltavista oli myös kokemuksia asiakkaan kohtaamista ja vuorovaikutusta käsittelevistä simulaatioista, joissa ei ollut niinkään tarkoitus kehittää kliinisiä taitoja. Osalla oli myös mahdollisuus suunnitella itse oma simulaatio-case, joka toteutettiin ryhmätyönä. Opettajan olemuksen koettiin vaikuttavan suuresti simulaation tunnelmaan ja onnistumiseen.

Me saatiin ite päättää mikä meit kiinnostaa. Mä olin heti silleen et hei päiväkotiin päiväkotiin. Se kiinnostaa mua. Sit me käytiin kuvaamassa siel päiväkodissa ne paikat ja käytii vähä kyselemässä niiltä että mikä on sellanen tyypillinen vaik tilanne. Ni sit me näyteltii.

Aa aina on ollu ennakkotiedot ja aina on ollu mulla nukke, joko vauva tai aikuinen. Mulla ei ole ikinä ollut simulaatiota, eiku hetkonen mielenterveys simulaatiossa ei ollut. Silloin me eli oltiin vaan tota ryhmässä ja me ryhmässä esitettiin itse se simulaatio

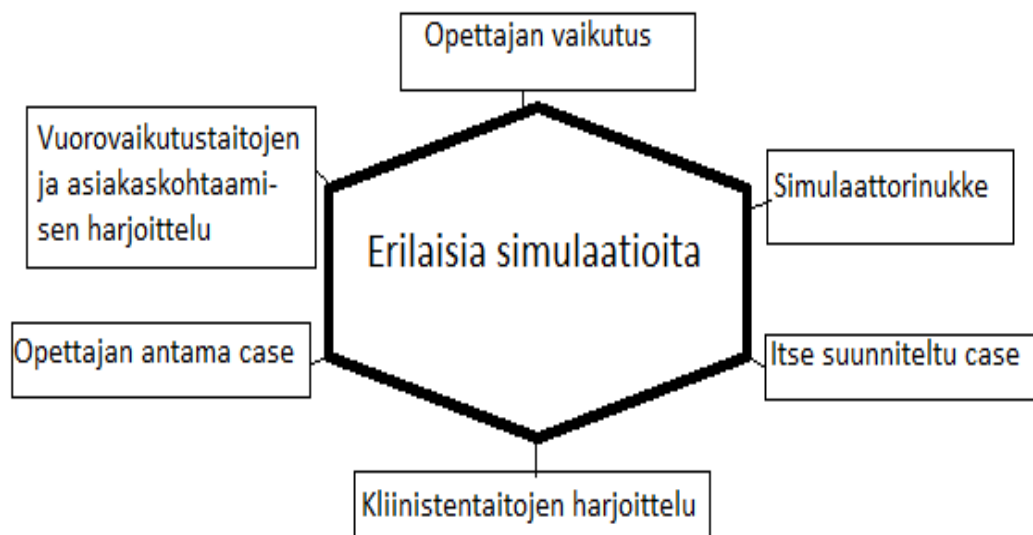
Hmm se (miten kokee oppimisen simulaatiossa) riippuu niin paljon opettajasta

Simulaatiot on mun mielest joka kerta tosi erilaisia ja sil on todella paljon merkitystä et kuinka paljon opettajat on siihen panostanu.

Opettajat ja Jukka (simulaatiotyöntekijä) niin yrittää tehdä siitä et on onnistunu tehdä aika rennon tilanteen et se ei oo sellasta, että nyt osaatte nämä asiat vaan teette vaan parhaanne ja sit käydään se läpi.

Mut kyl mä koen et sil opettajal on aika suuri merkitys siihen (jännittämiseen).

Kuvio 2. Erilaisia simulaatioita.

Puolet haastateltavista koki, että jälkipuinnissa oppii eniten. Useamman haastateltavan oli vaikea nimetä mitä on oppinut juuri simulaation ansiosta. Osa sosionomiopiskelijoista mietitytti, mikä hyöty simulaatiolla on sosionomikoulutuksessa. Simulaatiotila kuitenkin koettiin hyödylliseksi, koska tarkkailijat olivat eri huoneessa kuin simulaation suorittajat. Tämä vähensi jännitystä ja loi rauhallisen tilan skenaariolle. Tuttu ryhmä koettiin kannustavaksi ja positiiviseksi tekijäksi.

Joo se oli meidän koko luokka ja sit ku me oltii siin vaihees oltu jo... Et sitte siin vaihees me tunnetti kaikki toisemme se kyl helpotti sitä et se on ehkä helpompi käydä läpi niinku tollasen tuttujen ihmisten kaa.

Oli helppo havainnoida niinku niitten kameroiden kautta, huomaa ehkä niistä jotka siellä simulaatio tilanteessa et niitten oli helpompi olla silleen luontevampana ku jos ne ois istunu siinä luokan eessä ja luokallinen ihmisiä havainnoi.

Mä nään siinä ne hyvät puolet tiedän mitkä on hyviä ja mä nään et sitä voidaan hyödyntää monissa, mut ehkä sosionomeilla ei. Mä en nää sitä niin hyödyllisenä.

... Ku hirveen vaikee on enää sillee mieltii et mikä on tavallaa ollu sit seurausta siit simulaatiosta.

No kaikissa (simulaation vaiheissa) oppii jotakin mut ehkä se on se jälkipuinti kuitenkin (missä oppii eniten).

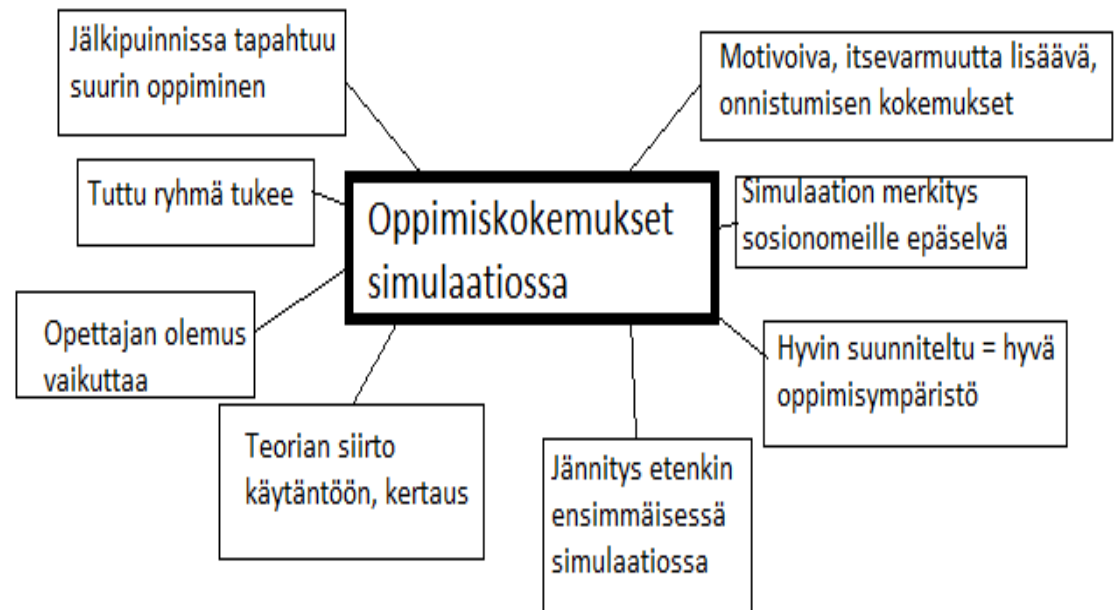
Muutaman sairaanhoitajaopiskelijan mielestä simulaatiossa pääsi siirtämään teorian käytäntöön ja kertaamaan jo opittuja taitoja. Yksi sairaanhoitajaopiskelija kertoi simulaation menettävän merkitystään loppuvaiheen opinnoissa, koska ollaan oltu tekemisissä oikeiden potilaiden kanssa enemmän. Yhdelle haastateltavista simulaation tarkoitus jäi epäselväksi.

Se oli niinku jäi niinku epäselväksi siinä, että mitä sillä harjoituksella haetaan niinku ylipäänsä.

No se periaattees teoria, kun on opiskeltu nii siel sä pääset käytännössä kokeilee ennen ku sä meet harjottelu tai sit jos sä oot harjottelun tehny niin sitte se taas vahventaa sitä et mitä sä oot oppinu siel harjoittelussa.

Mutta loppuvaiheen opiskelijoille se simulaatio alkaa pikkuhiljaa menettää merkityksen koska sä oot ollu jo oikeiden potilaiden kanssa.

Kuvio 3. Oppimiskokemukset simulaatio-oppimisympäristössä

7.2 Oppimista edistävät tekijät simulaatio-oppimisympäristössä

Haastateltavat kokivat simulaatioissa olevan paljon oppimista edistäviä tekijöitä. Haastateltavista suurin osa koki, että simulaation hyvä suunnittelu ja ammattitaitoinen simulaatio-opettaja sekä -työntekijä edistävän oppimista. Hyvin suunnitellun simulaation mainittiin olevan mahdollisimman autenttinen. Myös ennakkotietojen etukäteen saanti nousi esiin useimmissa haastatteluissa oppimista edistävänä tekijänä. Puolet haastateltavista koki etenkin ennakkotehtävät oppimista edistävänä tekijänä.

Ensinnäkin ne on hyvin suunniteltu siinä mielessä et siinä annetaan se case elikkä tehdään jokin asia. Niin sä kerkeet siinä suunnittelemaan sitä asiaa. Sitten tehdään. Sit se viel käydään läpi strukturoidusti, että mitä tapahtu ja mitä asioita piti olla siel.

Nii ja sit sen niinku näki et ne (opettajat) et on nähny siihe vaivaa ja se niinku oikeesti niinku maksoi takasin, että se

kaikki oli kiinnostuneita siitä ja seuras ja niinku oli sellain jee.

Kyl se tukee (oppimista), koska siinä saa luotuu yllättävän autenttisen tilanteen.

Mut mä pidän sitä (ennakkotietoja) ihan hyvänäkin koska ainahan sä, et sä ikinä sairaalassa tai missää mee täysin tietämättä.

Niis (ennakkotehtävissä) on sentää ees jotain, et jos teet ne kunnolla ni opit.

Siis no kyllähän se (ennakkotehtävät) vaikutti siihen positiivisesti siihen miten se meni se päivä. Ja se tehtävän anto oli sellanen, et olihan siihen valmistauduttava.

Opettajien osallistuminen joko neuvoa antavassa roolissa tai itse skenaariossa osallisena koettiin tärkeäksi.

Ehkä se (opettajien neuvominen) niinku yym... tarkoittaa ajatusta siitä, että mitä teet.

Mut siinki oli just se et maikka niinku osallistu siihen ja oli sellanen niinku kannustava.

Simulaatiossa käytännössä oppiminen koettiin motivoivaksi ja muihin oppimistapoihin verrattuna erilaiseksi tavaksi oppia.

Mun mielestä simulaatio oppiminen on parempi ku et istut tunnilla ja kuuntelet hiljaa, miten käytännön asioita, ku voit oikeesti tekemällä oppia ne paremmin.

Ehkä se et se on kyl tosi erilaista muuhun oppimiseen verrattuna...Ite mä mietin sosiaalialalla et sä opit tekemällä ja olemalla et niin paljon lukemalla. Ehkä se et se on niin kumminki vastakohta kaikelle muulle...Mä ite opin tommosel niinku tekemällä enemmän ku lukemalla.

Yhdessä tekeminen koettiin hyväksi tavaksi oppia kommunikaatiota ja yhteistyötaitoja. Myös opiskelutovereiden seura ja tuki koettiin merkitykselliseksi.

No se, että just et pääsee ite tekemään tota on ne muutki sitte siinä, ettei yksin tee. Siinä oppii myös sitä öö työkaverin kanssa kommunikointia ja tämmöstä ja miten

tehää yhteistyössä sit toisen kanssa joku hoitotoimenpide.

Sairaanhoitajaopiskelijat kokivat simulaation olevan hyvä tapa kerrata jo opittuja asioita käytännössä. Kertauksen koettiin edistävän oppimista. Eräs sairaanhoitajaopiskelijoista mainitsi edistäväksi tekijäksi myös simulaattorinuken, jota voidaan monipuolisesti käyttää.

Ihan sen takii ku ne oli ensin käyty läpi ja sitte ne käytiin yhdessä tolleen niinku visuaalisesti.

Se että se tilanne on mahdollisimman aito...se että siel on se nukke jota pystytään sairaanhoitajille hirveen monipuolisesti käyttämään, mutta myös se että meillä on taitava käyttäjä sille... Se on hirveen tärkeä et siel on joku joka osaa sitä oikeesti käyttää.

Simulaation kolmesta osasta; orientaatiosta, skenaarion tapahtumista saadun palautteen läpi käyminen, josta ilmenee opiskelijoiden omat kehityskohteet.

Siinä (jälkipuinnissa) käsitellään et mitä on tehny ja mikä meni oikein ja mikä meni väärin...Ne kehityskohteet tulee niinku siinä ja siinä se oppiminen sitte.

Siinä (jälkipuinnissa) hokaa sen että, et missä niinku saatto tehdä vähä huonommin tosiasia... ja miten sen pystyy tekee paremmin ku siinä kumminki kerrota me et miten sä olisit voinu tehdä.

...Sit (jälkipuinnissa) sä vast tartut niihin asioihin, et siin tehdessä sä keskityt enemmän siihen tekemiseen, etkä niinkään siihen oppimiseen, et se jälkipuinti on kyl se tärkein.

No siinä (jälkipuinnissa) sai niin monen ihmisen näkemyksen...ni nii sielt sai semmosiaki vinkkeleitä taas mitä ei ite tullu aatelleeks.

Skenaarion tarkkailijan rooli nousi esiin muutamassa eri haastattelussa. Tarkkailijan roolissa opiskelijat kertoivat voivansa peilata omaa tekemistään skenaarion tapahtumiin sekä oppia uusia tapoja toimia.

No siinä havainnoinnissa pystyy sitte taas oppimaan ja käsittelemää niitä omia. Ku sä katot sitä ku toinen tekee nii

sä voit ite niinkö peilata siihen omaa tapaas toimiaja muuttaa sitä kenties sitte sen uuden mallin mukasesti ja oppia siitä et toi teki noin ja sehän kuulostaaki hyvältä, se näyttää hyvältä ja se näyttää toimivalta.

Just (tarkkailijana) aattelee kokoajan mielessä että miten niinku ite tekis toisin jossakin tietyssä tilanteessa...

Ne oli sit varmaan ne havainnointikysymykset siinä et ku annettii tietyt asiat mihin kiinnitetää huomiota...Ni ni se et osas kattoo siit tilanteesta tiettyjä juttuja.

Tilanteen videointi mainittiin yhdeksi oppimista edistäväksi tekijäksi.

Ehkä just se et pääsis näkee sen oman toimintansa, koska ethän sä ite välttämättä tajua et miten sä teet tai millasia juttuja sä teet. Videoiminen ylipäättään on semmonen kauheen hyödyllinen oman toiminnan tarkastelun väline.

Positiivisiksi ja oppimista edistäviksi tunnetiloiksi koettiin kiinnostuneisuus, motivoituneisuus ja pieni jännitys- ja stressitila. Opettajien luoma rento tunnelma ja luottamuksellinen ilmapiiri koettiin tärkeäksi.

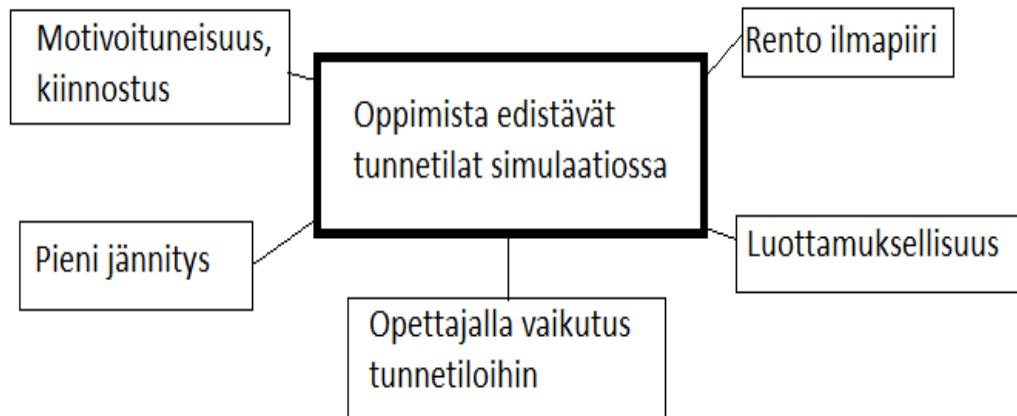
Toisaalta se (pieni stressitila) edistää kyllä sitä oppimista et on paljo tarkempi ja sellanen.

No se tuo ehkä itsevarmuutta ja motivaatiota siihen. Ei hitsi et mä osaan tän.

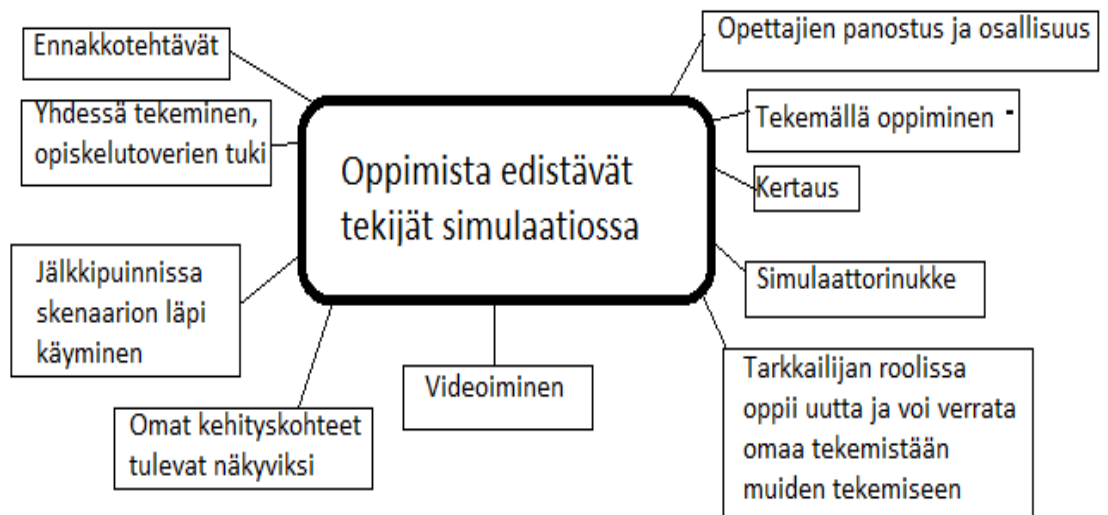
Semmonen et oli rento fiilis ja oli niinku just et pysty niinku nauraa ja yhdessä ja sit oli kuitenkin semmonen et kaikki otti niinku tosissaa ne jutut.

Semmonen niinku turvallinen ja sellanen ilmapiiri et sä voit kertoo luottamuksellisesti.

Kuvio 4. Oppimista edistävät tunnetilat simulaatio-oppimisympäristössä

Kuvio 5. Oppimista edistävät tekijät simulaatio-oppimisympäristössä

7.3 Oppimista estävät tekijät simulaatio-oppimisympäristössä

Haastateltavat nimesivät useita tekijöitä, jotka estivät oppimista simulaatiossa. Eniten esiin nousi simulaatiotilanteen aiheuttama jännitys ja stressi, joka saattoi pahimmillaan estää osallistumisen itse skenaarioon.

No se et jännitti kauheesti ennen sitä simulaatioo sitä jotenki tilannetta jännitti kauheesti.

Et ne oli just semmosii: ahdistaa, jännittää. Teet ihan erilailla ku tekisit normaalisti ja just tulee semmonen tosi idiootti fiilis siitä niinku, että enhän mä nyt näin huono oo oikeesti.

Et voihan nyt sanoa et se jännitys esti sit oppimist siinä ku ei tullu mentyä (skenaarioon mukaan).

Haastateltavat nostivat esiin huonosti suunnitellun simulaation haittoja. Estäviksi tekijöiksi koettiin epäselvät ohjeistukset ja simulaation tavoitteen epäselvyys sekä simulaatio-casen epäuskottavuus.

Huono tuota tää et se tuli kyllä niin huonosti. Se oli vähä niinku nopeesti juostu.

Mikä siinä on se ajatus, että se jäi niinku epäselväksi. Se, että niinku opetellaanko siinä keskustelemaan verkkoympäristössä vai mikä? Mitä siinä opetellaan?

Et se jäi mulle epäselväksi et mikä se on se tavoite sillä tehtävällä.

Oli ohjeistus huono, sekä se ohjeistusta varmaan, että jos ois tarkempi ohjeistus ni pystys ehkä toteuttaa eri tavalla pienemmissä ryhmissä.

Opettajien rooli ylipäätään nousi vahvasti esiin estävissä tekijöissä. Sairaanhoidajaopiskelijat kokivat opettajien liiallisen keskeyttämisen ja puuttumisen simulaation kulkuun häiritseväenä. Osa haastateltavista koki opettajien ja simulaatiotyöntekijöiden eriävät mielipiteet ja ristiriitaiset ohjeistukset oppimista estäväksi tekijäksi. Simulaation keinotekoisuus mainittiin myös oppimista estäväksi tekijäksi.

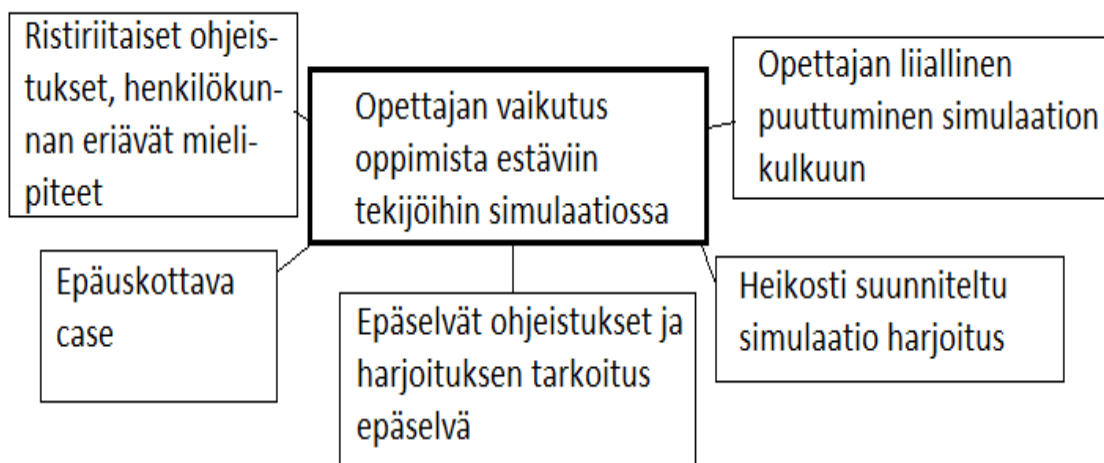
Kyllä, et sä et niinku silloin kun opettajat joko puuttuu siel kokonaa tai ne pelkästää luennoi siit itse tilanteesta nii sulta jää opimatta se käytäntö sieltä ku sä alat kiinnittää enemmän huomioo mitä sä just nyt teet ja miten et saathan sä kaiken oikein. Se lisää jännitystä. Se lisää paineita. Se tekee virheitä.

Et ne (opettajat) niinku melkein teki sen koko hoitohomman ite.

Koska se, että jos opettajalla ja simulaation vetäjällä on ihan eri käsitys siit asiasta, niin se ei palvele sitten enää sitä opiskelijaa.

Voiko vastata että ei ole oppinut mitään...koska tota tilanne oli niin keinotekoinen.

Kuvio 6. Opettajan vaikutus oppimista estäviin tekijöihin simulaatio-oppimisympäristössä.

Moni haastateltava koki ryhmäkoon vaikuttavan simulaatiossa oppimiseen. Liian ison ryhmän koettiin estävän oppimista. Liian isossa ryhmässä osallistumisen koettiin jäävän vähemmälle. Sosionomiopiskelijat kokivat simulaatiota käytettävän liian vähän opetuksessa. Simulaatiossa voimavarat kuluivat uuteen ympäristöön tutustumiseen ja alkujännitykseen.

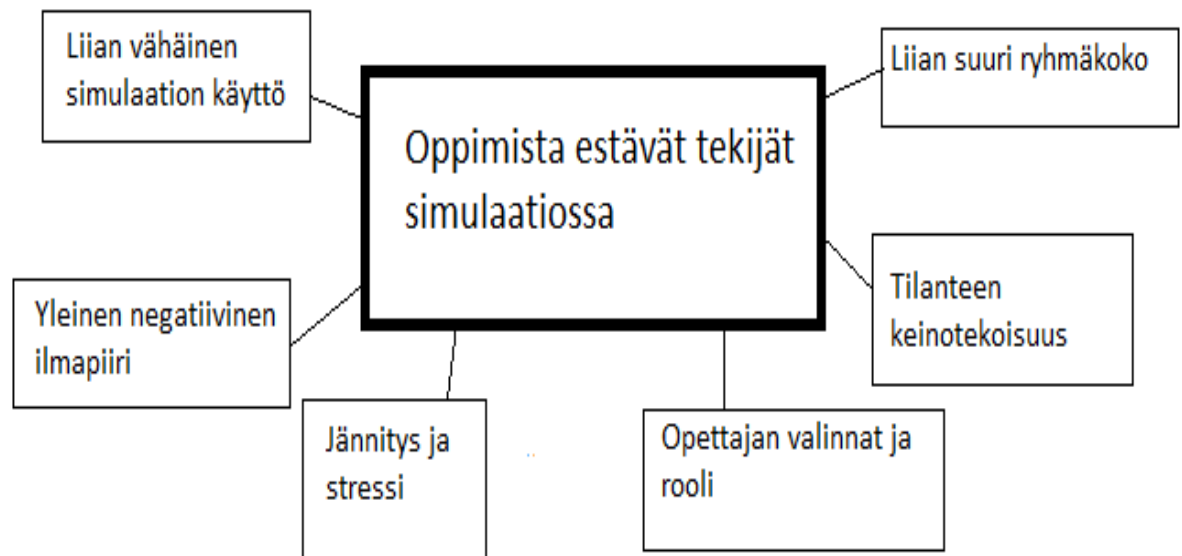
No oli niin varmaa mut siinä se aika sit meniki ku meitä oli meit oli varmaa 40... se oli niin suuri et se yks ryhmä jäi kokonaa esittämättä.

Sitä voitais ehkä käyttää enemmän et just se et se oli tommonen yks kerta mikä meni ehkä jollain muillaki ohi vähä jännittäessä. Ni se et jos niit ois ollu useemmin ni sitä ois ehkä osannu hyödyntää paremmin sit simulaatiota

Osa haastateltavista koki myös simulaatiossa vallinneen yleisen negatiivisen ilmapiirin. Opiskelijoiden kesken oli ollut motivaation puutetta ja yleistä piittaamattomuutta.

Et just et se oli niinku vähä niinku porukallaki jo vähä sellain hälläväliä, että et sit se niinku vähä niinku tarttu sit.

Kuvio 7. Oppimista estävät tekijät simulaatio-oppimisympäristössä

7.4 Kehittäminen

Muutama haastateltava oli kokonaisuudessaan täysin tyytyväisiä Lahden ammattikorkeakoulun simulaatioihin tai koki, että simulaatio-opetusta tulisi olla enemmän, etenkin sosionomeilla.

Me ei oikeen saada sitä enää aidommaks. Siel on meil on nykyäki aika uudet monitorit ja hallintalaitteet plus sitte lääkkeet. Kaikki on aika hyvin tehty ja meil on tällä hetkellä ihan loistava simulaatiotyön vetäjä nii. Niin kauan ku sinne ei oikeeta potilasta saada nii sitä on vaikee saada enää oikeemmaks sitä tilannetta.

Aa no ei ehk muuta ku et kannattais lisätä niinku tota simulaatioo ja koska on tommostet mahdollisuudet ni kannattaa muillekki ku hoitajille.

Haastatteluissa kehityskohteiksi nousi erityisesti simulaatiotilanteiden tarkka suunnittelu, opettajien olemus ja käyttäytyminen, ensimmäisen simulaatiokerran tärkeys; millainen se on kokemuksena, ryhmän koko, simulaatiossa työskentelevien henkilöiden yhteistyö sekä yksittäiset tekijät simulaation eri vaiheissa; orientaatio, skenaario ja jälkipuinti.

Simulaatioihin toivottiin myös selkeämpiä oppimistavoitteita

No joo jos ne on hyvin suunniteltuja ois semmosia konkreettisia juttuja niin se on varmaa tosi hyödyllinen juttu.

No ohjauksessa siinä mielessä et joillain opettajilla on tosiaan hirveen tarkkaa se, että tuleeko ne oikeet asiat tehtyä tai kiinnitetään vaan niihin yksityiskohtiin ja se ei oo enää niinkään opetustilanne meille. Musta tuntu et mä olin luennolla ja se ei taas ollu simulaation tarkoitus.

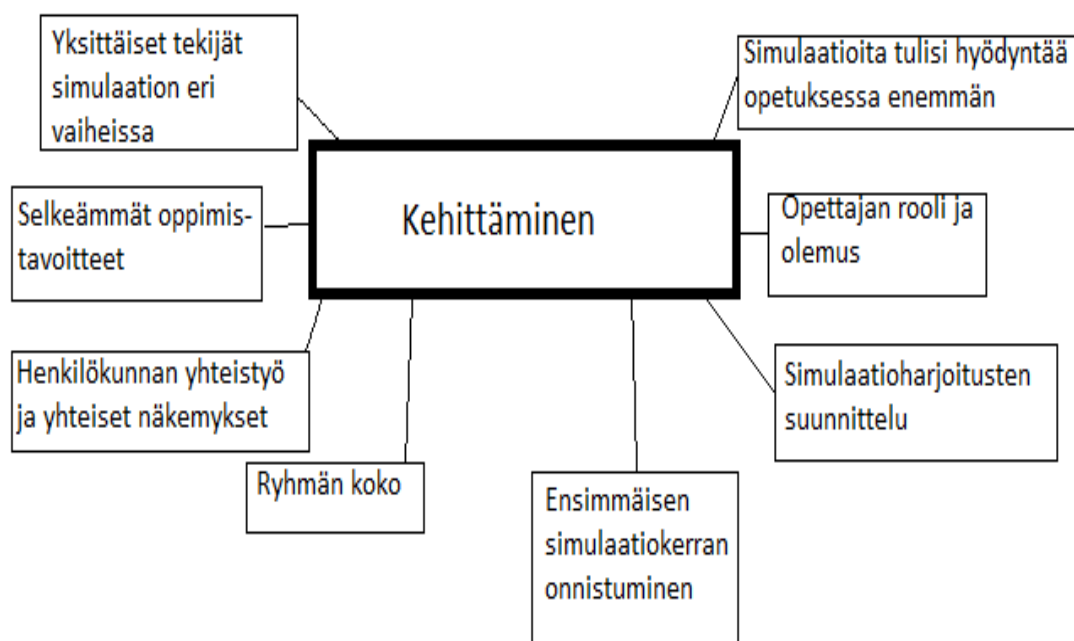
... Opettajat ja simulaatiotyöntekijät olisivat enemmän yhteistyössä, että puhuisivat siitä tarkoituksesta ja muusta ku mä en tiedä kuinka paljon ne oikeesti keskustelee keskenään et tuleeks ne vaan sinne et hei meil on tällanen simulaatio hoidatko nää ja nää jutut...

No se oli siinä se just se semmonen et selkeet yhteiset niinkun tavat toimia ja totta kai eihän nyt mikää pidä niinku ainahan on erilaisia ja on erilaisia niinku kursseja ja niinku näin mut sit just et nimen omaa et ei simulaatio sen takii et on pakko olla simulaatioo vaan et sitte sil on oikeesti joku kunnan niinku merkitys.

Yym no sitä voitais ehkä käyttää enemmän et just se et se oli tommonen yks kerta mikä meni ehkä jollain muullaki ohi vähä jännittäessä ni se et jos niit ois ollu useemmin ni sitä ois ehkä osannu hyödyntää paremmin sit simulaatiota.

Ymmm (tauko) no ainaki opettajien suhteen, ettei ne niinku puuttuis niin silleen (tauko) ärsyttävästi.

Kuvio 8. Kehittäminen simulaatio-oppimisympäristössä.

8 POHDINTA

8.1 Tutkimustuloksista

Tutkimuksemme oli laadullinen haastattelututkimus. Tarkoituksena oli kerätä laadullisin keinoin tietoa, jota Lahden ammattikorkeakoulu voi hyödyntää simulaation kehittämiseen. Tutkimukseen osallistui kuusi (N=6) sosiaali- ja terveysalan opiskelijaa. Kolme heistä oli sosionomiopiskelijoita ja kolme sairaanhoitajaopiskelijoita. Haastattelusta saadun aineiston avulla saimme vastauksia tutkimuskysymyksiin.

Teimme aluksi teoreettisen viitekehyksen kartoituksen, jonka aikana huomasimme, että simulaatiota sosionomiopetuksessa ei juurikaan oltu aiemmin tutkittu. Tämä asetti haasteen opinnäytetyöhömme, sillä teoritietoa, johon tutkimustuloksia olisimme verranneet, ei juuri ollut. Muutoin tutkimuksemme tulokset vastasivat melko pitkälti muun alan opiskelijoilla teetettyjen, jo olemassa olevien tutkimusten tuloksia. Haasteena oli myös kahden eri opiskelijaryhmän eli sairaanhoitaja- ja sosionomiopiskelijöiden samanaikainen tutkiminen ja tutkimustulosten yhteenveto.

Tutkimustuloksissa ilmeni, että opiskelijat oppivat omasta mielestään simulaatioissa pääasiassa klinisiä taitoja, oman työn suunnittelua, asiakaskohtaamista ja yhteistyötaitoja. Kaikki nämä taidot sisältyvät sosionomi- sekä sairaanhoitajakoulutuksen oppimistavoitteisiin. (Lamk 2017.) Saman kaltaisia tutkimustuloksia on saatu Ballien & Curzion (2009, 297-306) tutkimuksesta, jonka mukaan sairaanhoitajaopiskelijat kokivat, että simulaatio lisäsi heidän kykyjään ja itsevarmuuttaan klinisissä harjoitteissa. Aiemmissa tutkimuksissa simulaatio-opetuksen on myös osoitettu auttavan opiskelijoita tiedon analysointitaitojen, klinisen päätöksenteon taitojen ja ongelmanratkaisutaitojen kehittämisessä. (Hovancsek., Jeffries, Escudero., Foulds, Husebø, Iwamoto, Kelly, Petrini & Wang 2009.) Myös Titzeer, Swenty ja Hoehn (2011) mukaan simulointiin perustuva opetus keskittyy ongelmanratkaisutaitoihin sekä moniammatilliseen yhteistyöhön. Siinä on mahdollisuus tarkastella erilaisia

rooleja terveydenhuollossa sekä ammatillisessa yhteistyössä. (Poikela & Poikela 2012, 31.)

Tutkimuksesta ilmeni, että opiskelijat olivat kokeneet monia erilaisia simulaatioita. Pääasiassa opiskelijoilla oli ollut simulaatioharjoituksia, jotka tähtäävät vuorovaikutustaitojen ja asiakaskohtaamisen sekä kliinisten taitojen harjoitteluun. Suurimmassa osassa simulaatioharjoitteita oli opettajan suunnittelema case, mutta osa caseista oli opiskelijoiden itse suunnittelema. Aiempien tutkimusten mukaan sosiaali- ja terveystieteiden koulutuksissa käytetään erilaisia simulaatioita, joihin kaikkiin ei kuulu teknologiaa (Bradley 2006). Erilaiset simulaatiot voivat vaihdella yksinkertaisista monimutkaisiin. Yksinkertainen simulaatio on usein kirjoitettu tilannekuvaus, joka toimii pohjana roolileikille ja keskustelulle. (Childs & Sepples 2006.) Sankelon & Jokelan (2010) mukaan simulaatio-opetus tarkoittaa simulaatio-oppimisympäristössä tapahtuvaa opetusta, joko tietokoneohjatulla potilassimulaattorilla tai viestinnällistä simulaatiota. Opetustilanne eli skenaario on suunniteltu etukäteen ohjaajan tai opettajan toimesta. Tutkimuksemme mukaan opettajalla koettiin olevan suuri vaikutus simulaatioharjoitukseen. Salakari (2009) toteaa, että pedagogisen menetelmän lisäksi simulaatio muuttaa myös opetettavaa aihetta. Opettajan rooli muuttuu monimutkaisemmaksi ja opettajan on voitava käyttää uudenlaisia menetelmiä. Opettaja voi olla operaattori, joka ohjaa simulaattorin fysiologisia toimintoja oppilaan toiminnan perusteella tai ohjaaja, joka huomioi opiskelijoiden toimet ja antaa tarvittaessa realistisia vihjeitä, jotka ovat merkityksellisiä simulaation kannalta ja joita simulaattori ei voi tarjota.

Tutkimustuloksista ilmeni, että opiskelijoilla oli hyvin erilaisia oppimiskokemuksia simulaatio-oppimisympäristössä. Kuitenkin kaikki tutkimukseen osallistuneet pitivät hyvin suunniteltua ja toteutettua simulaatiota hyödyllisenä opetusmenetelmänä. Monissa muissa tutkimuksissa on tultu samaan johtopäätökseen. Muun muassa Baxter, Akhtar-Danesh, Valaitis, Stanyo & Sproul (2009, 859-866) tulivat tutkimuksessaan samaan tulokseen, jonka mukaan kaikki opiskelijat kokivat, että simuloidut kokemukset voisivat tukea oppimista

kokonaisuutena. Bradleyn (2006) mukaan ylipäätään verbaalinen arviointi on ollut myönteistä, ja kaikki simulaatiotyön osanottajat ovat raportoineet oppimisesta sekä taitoihin liittyvillä että ei-taitoihin liittyvillä alueilla.

Moni tutkimukseemme osallistuneista koki, että jälkipuinnissa oppii simulaatioharjoituksissa eniten. Samankaltaiseen johtopäätökseen on tullut myös Palkinmäki (2015), jonka mukaan jälkipuinnissa yleensä tapahtuu keskeisin oppiminen.

Tutkimuksemme haastateltavat kokivat, että simulaatio-oppimisympäristö on motivoiva, itsevarmuutta lisäävä ja siellä saa onnistumisen kokemuksia. Myös Palkkimäen (2015) mukaan simulaatio-opetus on motivoiva tapa opettaa. Simulaatio-opetus koettiin myös hyväksi tavaksi siirtää teoriassa opittuja taitoja käytäntöön ja kerrata jo opittuja taitoja. Muun muassa Lasater (2005) on tullut samaan johtopäätökseen, jonka mukaan simulaatioharjoitukset mahdollistavat käytännön ja teorian yhdistäminen ja opiskelija voi oppia tekemisen kautta.

Opiskelijat kokivat jännityksen vaikuttavan oppimiseen. Etenkin ensimmäinen simulaatio ilmeni tutkimuksessamme jännittävänä ja ahdistavanakin kokemuksena. Samoihin tuloksiin on tullut Lasater (2007). Lasaterin mukaan simulaatio opetusmenetelmänä saattaa aiheuttaa opiskelijoille ahdistusta etenkin aluksi. Ahdistus vähenee yleensä, kun opetusmenetelmä alkaa tulla opiskelijoille tutummaksi.

Tutkimuksessamme myös tutun ryhmän koettiin vähentävän jännitystä ja parantavan oppimiskokemuksia simulaatiossa.

Tutkimuksessamme ilmeni, että sosionomeille simulaation tarkoitus jäi toisinaan epäselväksi. Tämä voi johtua siitä, että simulaatio sosiaalialalla on vielä uudehko asia eikä vakiintuneita käytäntöjä vielä ole vaan simulaatioita toteutetaan monin eri metodein (Gilbert & Troitzsch 2005, 1-3).

Oppimista edistäviksi tunnetiloiksi koettiin rento ilmapiiri, johon vaikuttivat niin opettaja, simulaatiotyöntekijä että opiskelutoverit. Tellan (1998) mukaan oppimisympäristö muodostuu opettajan opetustoiminnan ja

opiskeluympäristön yhdistelmästä (Joutsen 2010, 4). Kivisen (2017) mukaan opettaja on oppimistilanteen mahdollistaja. Kivinen (2017) toteaa simulaation olevan turvallinen oppimisympäristö. Turvallisuuteen simulaatiossa vaikuttavat sopivan pieni ryhmäkoko sekä avoimuus. Myös Poikela ja Poikela (2012) korostavat opettajan roolia simulaatiossa. Heidän mukaansa opettajan on työskenneltävä oppimisprosessissa fasilitaattorina, joka herättää uteliaisuutta.

Motivoituneisuus ja innostus sekä pieni jännitys mainittiin myös edistäviksi tunnetiloiksi. Poikelan ja Poikelan (2012) mukaan simulointi hoitotyön oppimismenetelmänä tukee opiskelijaa saavuttamaan "flown" yhteisön jäsenenä.

Luottamuksellisuus siitä, etteivät simulaatiossa tapahtuvat asiat kulkeudu simulaatiotilan ulkopuolelle koettiin oppimista edistäväksi tekijäksi. Kun tilanne koettiin luottamukselliseksi, myös epäonnistumiset koettiin vähemmän raskaina. Halen ja Ahlschlagerin (2011) mukaan simulaatioita ei saa käsitellä simulaatiomenetelmän ulkopuolella varmistukseksi siitä, että ilmapiiri pysyy luottamuksellisena ja turvallisena, mikä on oppimisen edellytys. Virheet ovat sallittuja ja niitä käsitellään tarkemmin keskustelun aikana. Skenaarioiden luottamuksellisuus antaa kaikille opiskelijoille yhtäläisen mahdollisuuden tehdä henkilökohtaisia päätöksiä simulaatiossa, mikä takaa sen, että oppimiskokemuksia ei riistetä keltään. (Poikela & Poikela 2012, 58, Launis ym. 2013, 171.)

Haastateltavat kokivat oppimista edistäviksi tekijöiksi etenkin opettajan panostuksen ja osallistumisen. Hornin 2007 mukaan menestyksekkään simulaatio-istunnon suunnittelu ja toteutus ovat hyvin samankaltaisia kuin teatterin tuottaminen. Se edellyttää sopivaa paikkaa, simulaatiosuunnitelmaa, yksityiskohtaista käsikirjoitusta, selkeitä ohjeita ja odotuksia, toimijoita, rekvisiittaa, harjoituksia, teknistä tukea, palautetta, arviointia ja asiantuntijan ajankäyttöä. (Poikela & Poikela 2012, 77.) Rall (2013) myös toteaa, että on tärkeää huomioida inhimillisyys ja ryhmätyöskentely sekä ohjaajan ammattitaito simulaatioharjoituksissa.

Oppimista edistäviä tekijöitä olivat myös opiskelutovereiden tuki ja yhdessä tekeminen. Poikela ja Poikela (2012) painottavat simulaatiossa yhdessä tekemistä. Heidän mukaansa simulointiin perustuva oppiminen tapahtuu aina ryhmässä eikä koskaan itsenäisesti. Siten ryhmä muodostaa tiedot. Opiskelija muodostaa informaatiokeemansa kuuntelemalla ryhmän muita jäseniä.

Simulaattorinuden käyttö simulaatioissa koettiin oppimista edistäväksi tekijäksi. Samoihin tuloksiin ovat tulleet myös Brannan, White ja Bezanso (2008). Heidän tekemänsä tutkimuksen tulokset viittaavat, että potilassimulaattorin kanssa tapahtuvalla opetuksella oli positiivinen ero hoitotyön opiskelijoiden kykyyn käyttää kognitiivisia taitoja. Myös mm. Lasater (2007) toteaa, että tutkimuksien mukaan potilassimulaattorilla tapahtuva simulaatio-opetus koetaan hyödyllisenä. Opiskelijat ovat kokeneet, että simulaatio-opetus lisää kädentaitoja, parantaa ja opettaa kriittistä ajattelua, ongelman ratkaisukykyä ja päätöksentekoa sekä lisää luottamusta omiin taitoihin.

Tekemällä oppiminen koettiin tärkeäksi oppimista edistäväksi tekijäksi haastatteluissamme. Poikelan ja Poikelan (2012) mukaan oppiminen tekemällä muodostaa toimintoperusteisen pedagogiikan ytimen, jota hyödynnetään simulaatio-opetuksessa. Jokainen opiskelija ratkaisee ongelmia ja kerää, prosessoi, luo ja jakaa tietoa samanaikaisesti tukemaan hänen ja muiden oppimista. Virheistä oppimista tukee avoin ja luotettava ympäristö, jossa virheiden peittämistä ja syyttämistä pidetään huonoina tapoina, jotka on poistettava. Tämä mahdollistaa potilasturvallisuuden varmistamisen jo koulutuksen aikana. Opiskelijoiden oppimisominaisuudet voidaan jaotella aktiiviseen ja tarkkailevaan oppijaan, loogiseen ajattelijaa ja käytännön toteuttajaan. (Itä-Suomen yliopisto 2011.) Oppimisen tukemiseksi on hyvä tietää millä tavalla itse oppii parhaiten. Näin ollen oppija pystyy kehittämään heikkouksia ja hyödyntämään vahvuuksiaan oppimisessa. (Itä-Suomen yliopisto 2011.)

Haastatteluissamme jälkipuinnin merkitys korostui oppimista edistävissä tekijöissä. Jälkipuinnissa koettiin tapahtuneen suurin oppiminen. Myös

muissa tutkimuksissa on päädytty samaan lopputulokseen, jonka mukaan jälkipuinnissa keskeisin oppiminen yleensä tapahtuu. Jälkipuinnissa käydään läpi simulaatioharjoitus, missä käydään läpi vertaishavainnot, palaute ja reflektointi. (Dieckmann 2009; Salakari 2009). Mezirowin (1981, 1991) mukaan juuri reflektointi ja reflektio ovat oppimisen edellytyksiä (Poikela & Poikela 2012, 23). Kolbin (1984) mukaan reflektio on kokemuksen tarkkailua ja analysointia joko yksin tai yhdessä muiden kanssa (Poikelan & Poikelan 2012, 24). Reflektiota seuraa asian konseptointi, jossa uusi tieto yhdistyy vanhan kanssa (Poikela & Poikela 2012, 24) Schön (1983) mukaan reflektio on yhteydessä toimintaan, koska toiminnan lomassa on aina aikaa miettiä. Sitä kautta reflektiota voi tehdä toiminnan jälkeen tai toiminnan aikana. (Poikela & Poikela 2012, 24.)

Tärkeiksi oppimista edistäviksi tekijöiksi haastatteluissamme mainittiin myös omien kehityskohteiden näkeminen ja löytäminen sekä jo opitun kertaus. Hakkarainen ja Kumpulainen (2011) mainitsevat myös liikkuvan kuvan käytön eduiksi itsereflektion ja oman käyttäytymisen arvioinnin mahdollisuuksien lisääntymisen.

Tutkimuksessamme videoiminen koettiin simulaatiossa oppimista edistäväksi tekijäksi. Videoiminen myös mahdollisti ulkopuolisen tarkkailijan roolin ottamisen, missä myös koettiin paljon oppimista tapahtuneen. Hakkaraisen ja Kumpulaisen (2011) mukaan simulaatiossa liikkuvan kuvan käyttö mahdollistaa näkemään asioita, jotka muuten jäisivät huomiotta. Liikkuvan kuvan avulla voidaan erottaa, tutustakin kohteesta, sellaista mikä paljaalla silmällä jäisi huomaamatta. Liikkuvan kuvan käyttö voi myös lisätä opiskelijoiden kiinnostusta ja sitä kautta sitoutumista aiheeseen. (Hakkarainen & Kumpulainen 2011.)

Haastatteluissamme simulaation oppimista estäviksi tekijöiksi nousi vahvasti opettajan vaikutus simulaation onnistumiseen. Oppimista estäviksi tekijöiksi nousivat etenkin ristiriitaiset ja epäselvät ohjeistukset, henkilökunnan eriävät mielipiteet, epäuskottava simulaatio case, heikosti suunniteltu simulaatio ja opettajan liika puuttuminen simulaation kulkuun sekä jännitys ja stressi. Lasater (2007) nostaa esiin samoja ongelmia

simulaatiossa. Lasaterin mukaan osa opiskelijoista on pitänyt itse skenaariota tai oppimistilannetta teennäisenä eivätkä ole kokeneet sitä riittävän realistisena. Oppimista estävinä tekijöinä voivat olla myös huono perehdytys, kiire, liian suuri ryhmäkoko, huono oppimistilanteen suunnittelu. Oppimista voi myös estää, jos ohjaaja tai opettaja ei ole ymmärtänyt simulaatio-oppimisen ajatusta, jolloin oppimistilanteesta tulee testaustilanne. Oppimista estää myös se, jos opiskelijat eivät noudata yhteisiä sääntöjä, esimerkiksi eivät sitoudu simulaation luottamuksellisuuteen. (Kivinen 2017.)

Yhdeksi estäväksi tekijäksi haastatteluissamme nousi simulaation liian vähäinen käyttö. Muun muassa Howanesek (2007) toteaa, että simulaatio-opetuksen haasteena nähdään yleensä oppilaitokset ja simulaatio-ohjaajat tai –opettajat. Oppilaitokseen liittyvät haasteet ovat yleensä resursseihin liittyviä asioita kuten simulaattorit tai simulaatiotilat. Potilassimulaattorit ovat todella kalliita ja vaativat tietyntilaiset tilat. Myös teknisten laitteiden käytön opetteleminen sekä opettajien/ohjaajien koulutus laitteiden käyttöön vaatii resursseja. (Huusko 2013, 9.)

Liian suuri ryhmäkoko koettiin haastatteluissamme oppimista estäväksi tekijäksi. Poikela ja Poikela (2012) pitävät ryhmäkokoja oleellisena seikkana. Poikelan ja Poikelan mukaan ryhmäkoko voi vaikuttaa simulaation työnjakoon. Kahdeksan katsotaan osallistujien enimmäismääräksi simulaatiossa. Perus hoitajakoulutuksen ryhmäkoko on suuri, ja erilaisia ratkaisuja on kehitetty simulaation ohjaamiseksi suurille ryhmille.

Oppimista estäväksi tekijäksi mainittiin yleinen negatiivinen ilmapiiri. Tähän voi vaikuttaa moni asia. Kivisen (2017) mukaan oppimista estää myös se, jos opiskelijat eivät noudata yhteisiä sääntöjä, esimerkiksi eivät sitoudu simulaation luottamuksellisuuteen. Haskivizin ja Koopin (2004) mukaan opiskelijat voivat myös olettaa jotain tapahtuvan koko ajan simulaatioharjoituksessa, jolloin toiminta ei ole välttämättä luontevaa (Kivinen 2008, 37). Simulaatioharjoituksissa ja oppimistilanteissa ei myöskään saisi esiintyä kilpailua opiskelijoiden välillä, sillä kilpailu saattaa

aiheuttaa opiskelijoille ahdistusta ja stressiä. Tämän vuoksi simulaatioissa tulee olla selvät säännöt ja periaatteet. (Jefferies 2005, Kivisen 2008, 37 mukaan.)

Tutkimustuloksista ilmeni, että simulaatioissa on opiskelijoiden näkökulmasta vielä jonkin verran kehitettävää, kuitenkin kaikki tutkimukseen osallistuneet pitivät hyvin suunniteltua ja toteutettua simulaatiota hyödyllisenä opetusmenetelmänä. Haastatteluissa painottuikin vahvasti juuri simulaation suunnittelu ja toteutus sekä niihin liittyvät yksityiskohdat, joita haastateltavat pitivät tärkeinä simulaation onnistumisen kannalta. Kehityskohteita olivat opettajan rooli ja olemus sekä henkilökunnan yhteistyö, simulaationharjoitusten suunnittelu, ryhmäkoko, ensimmäisen simulaatio kerran onnistuminen. Lisäksi opiskelijat toivoivat, että simulaatiota hyödynnettäisiin enemmän opetuksessa. Etenkin sosionomit nostivat esiin paljon kehittämiskohteita simulaatioissaan. Sairaanhoitajille tuntui olevan selkeää, mikä simulaation tarkoitus on ja kliinistentaitojen harjoittelu kulki kantavana teemana sairaanhoitajien simulaatioissa. Sosionomien simulaatiot olivat vaihtelevampia ja järjestetty hyvin erilaisin menetelmin. Sosionomit nostivatkin enemmän esiin simulaation tarkoituksen epäselvyyttä opetuksessa. Opiskelijoiden kertomat kehityskohteet olivat peilattavissa heidän kuvaamiinsa oppimista estäviin tekijöihin.

8.2 Tutkimuseettisiä kysymyksiä

Ensisijainen vastuu hyvän tieteellisen käytännön noudattamisesta kuuluu jokaiselle tutkijalle ja tutkimusryhmälle. Tutkimusetiikalla tarkoitetaan hyviä tieteellisiä käytäntöjä. Näitä käytäntöjä ovat älyllisen kiinnostuksen vaatimus, rehellisyyden vaatimus, tunnollisuuden vaatimus, sosiaalisen vastuun vaatimus, vaaran eliminoiminen, ihmisarvon kunnioittaminen,

ammattiharjoituksen edistäminen, kollegiaalinen arvostus. (Pietarinen 1999.) Helsingin yliopisto määrittelee hyvien tieteellisten käytäntöjen lähtökohdat seuraavasti:

tiedeyhteisön tunnustamat toimintatavat eli rehellisyys, yleinen huolellisuus ja tarkkuus tutkimustyössä, tulosten tallentamisessa ja esittämisessä sekä tutkimusten ja niiden tulosten arvioinnissa;

muiden tutkijoiden työn ja saavutuksien asianmukainen huomioon ottaminen ja viittaaminen;

tutkimuksen suunnittelu, toteutus ja raportointi tieteelliselle tiedolle asetettujen vaatimusten mukaan;

tutkimuslupien hankkiminen ja eettisen ennakoarvioinnin tekeminen (tieteenala- ja tutkimusasetelmakohtaisia);

tutkimusryhmän jäsenten aseman, oikeuksien, vastuiden ja velvollisuuksien sekä tutkimustulosten omistajuutta ja aineistojen säilyttämistä koskevien kysymysten määrittely ja kirjaaminen;

rahoituslähteiden ja sidonnaisuuksien ilmoittaminen tutkimukseen osallistuville ja raportointi tutkimuksen tuloksia julkaistaessa;

eettisesti kestävä tiedonhankinta-, tutkimus- ja arviointimenetelmät sekä avoimuus ja vastuullisuus julkaisemisessa;

hyvän henkilöstö- ja taloushallinnon noudattaminen sekä esteellisyysäädösten ja tietosuojan huomioiminen.

Haastateltaville kerroimme etukäteen opinnäytetyömme aiheen sekä perusidean sisällöstä ja toteutuksesta. Haastateltavat saavat myös tiedon, kun opinnäytetyömme on valmis, jotta he voivat halutessaan tutustua tutkimustuloksiin. Kaikki opinnäytetyössä hyödynnetyt haastattelut on nauhoitettu. Valitsimme litterointitavaksi sanatarkan litteroinnin. Eli kaikki on kirjoitettu sanatarkasti. Kaikki tauot ja äännähdykset on merkitty litterointiin. Haastatteluissa kunnioitettiin haastateltavia eikä heitä loukattu millään tavalla. Haastateltavia ei myöskään johdateltu antamaan tietynlaisia vastauksia vaan haastattelut tehtiin avoimia kysymyksiä käyttäen. Tutkimusaineistoa käsiteltiin huolellisesti, jotta haastateltavien

anonymiteetti säilyisi. Tutkimus toteutettiin anonymisti ja haastateltavien vastauksia käsiteltiin luottamuksellisesti. Analysointi tehtiin huolellisesti. Teimme sisällön analyysin yhdessä, jotta näkökulma ei olisi ollut liian yksipuolinen. Haastattelujen litteroinnit laitoimme liitteeksi opinnäytetyöhän, jotta analyysimme johtopäätöksillä olisi selkeästi näkyvät perusteet.

Tutustuimme laajasti alan kirjallisuuteen ja viittasimme asianmukaisesti tekstissämme muihin aiheita käsitteleviin teoksiin ja tutkimuksiin.

Tutkimustuloksia on verrattu muihin alan julkaisuihin.

Tutkimukseen osallistuneet haastateltavat olivat saman alan opiskelijoita kuin tämän opinnäytetyön tekijät ja suurin osa haastateltavista oli sitä kautta jollain lailla ennestään tuttuja haastattelijoille. Laadullisessa tutkimuksessa aiheen olisi jollain lailla hyvä olla tutkijalle tuttu. Kuitenkin haastattelun kohderyhmä ei saisi koostua tutkijan tuttavista. Tästä muodostui eettinen ristiriita opinnäytetyöhömmme. Pidimme kuitenkin työtä tehdessämme tarkkaan huolta, ettei haastateltaviksi valikoitunut kummankaan haastattelijan läheisiä tuttavvia.

Arvioimme itse omaa opinnäytetyömme etenemistä parina ja opinnäytetyöohjaajamme kanssa. Arvioinnin pohjana käytimme muun muassa Kanasen (2011, 137–143) "Arvioi oma opinnäytetyösi" arviointiohjetta. Tutkimukseen on saatu asianmukainen tutkimuslupa Lahden ammattikorkeakoululta. Tutkimus on suunniteltu ja raportoitu Lahden ammattikorkeakoulun ohjeiden mukaisesti.

8.3 Jatkotutkimusaiheet

Simulaatio osoittautui opinnäytetyömme mukaan hyödylliseksi oppimisympäristöksi. Jatkossa simulaatiota kannattaa siis edelleen tutkia ja kehittää. Etenkin sosionomien oppimiskokemusten tutkiminen ja sosionomien simulaation kehittäminen jatkossa olisi hyödyllistä. Kuten aiemmissakin tutkimuksissa myös tässä opinnäytetyössä kävi ilmi, että simulaation todellisia hyötyjä on haastavaa mitata. Aiheita tulisikin tutkia

laajemmin ja tarkoin kriteerein. Kehittämistutkimus simulaation hyödyntämisestä uusien aihealueiden opettamisessa voisi olla hyödyllinen. Mihin kaikkeen ja miten simulaatiota vielä voitaisiin hyödyntää opetuksessa? Myös opinnäytetyössä vahvasti esiin noussut jännittäminen simulaatiossa kaipaisi ehkä jatkotutkimista ja kehittämistä. Olisi hyödyllistä tutkia miten jännitys todella vaikuttaa simulaatiossa oppimiseen ja mikäli tarpeellista, miten jännitystä voitaisiin lieventää. Opettajan vaikutus simulaation onnistumiseen nousi opinnäytetyössä vahvasti esiin. Hieman epäselväksi jäi mitkä asiat opettajan olemuksessa ja työskentelyssä todella luovat hyvän simulaatiotilanteen. Simulaatio-opetuksen laadun kannalta olisi oleellista määrittää näitä opettajan rooliin liittyviä tekijöitä, jotka tukevat simulaation onnistumista.

LÄHTEET

Alasuutari, P. 1999. Laadullinen tutkimus. Jyväskylä: Gummerus kirjapaino Oy

Baillie, L. & Curzio, J. 2008. Student's and facilitators' perceptions of simulation in practice learning. *Nurse Education on Practice* 9/2009, 297-306.

Banks, C. & Sokolowski, J. 2011. Modeling and simulation in the medical and health sciences [viitattu 12.10.2017]. Saatavissa:

<http://onlinelibrary.wiley.com/store/10.1002/9781118003206.fmatter/asset/fmatter.pdf?v=1&t=j9x15smp&s=6924590ec4d530fc2b6cf786f099a8d8345b2f78>

Baxter, P., Akhtar-Danesh, N., Valaitis, R., Stanyon, W. & Sproul, S. 2009. Simulated experiences: Nursing students share their perspectives. *Nurse Education Today* 29 (8), 859-866.

Bradley, P. 2006. The history of simulation in medical education and possible future directions [viitattu 11.10.2017]. Saatavissa:

<http://web.b.ebscohost.com/aineistot.lamk.fi/ehost/detail/detail?vid=0&sid=9ec63359-57db-44be-bed1-b75aeb108115%40sessionmgr103&bdata=JnNpdGU9ZWwhvc3QtbGl2ZQ%3d%3d#AN=106302891&db=c8h>

Bransford, J., Brown, A. & Cocking, R. 2004. Miten opimme: aivot, mieli, kokemus ja koulu. Juva: WSOY.

Brannan, J., White, A. & Benzanson, J. 2008. Simulator effects on cognitive skills and confidence levels. *Journal on Nursing Education* 47(11), 495-500.

Cant, R. & Cooper, S. 2009. Simulation-based learning in nurse education: systematic review. *Journal of advanced nursing* 66/1 3-15 [viitattu 29.5.2017]. Saatavissa:

<http://sites.uci.edu/medsim/files/2015/03/simulation-base-learning-in-nursing-education.pdf>

Childs, J. & Sepples, S. 2006. Clinical teaching by simulation lessons learned from a complex patient care scenario [viitattu 11.11.2017].

Saatavissa:

<http://content.ebscohost.com/ContentServer.asp?T=P&P=AN&K=106335484&S=R&D=c8h&EbscoContent=dGJyMNHX8kSep684zOX0OLCmr0%2Bep7NSsam4Sa%2BWxWXS&ContentCustomer=dGJyMPGrs0y0qrdQuePfgeyx44Dt6fIA>

Comer, S. 2005. Patient care simulations: role playing to enhance clinical understanding [viitattu 10.10.2017]. Saatavissa:

<http://content.ebscohost.com/ContentServer.asp?T=P&P=AN&K=106431357&S=R&D=c8h&EbscoContent=dGJyMNHr7ESep7A4zOX0OLCmr0%2BepRJSSai4TLeWxWXS&ContentCustomer=dGJyMPGrs0y0qrdQuePfgeyx44Dt6fIA>

Dieckmann, P. 2009. Simulation is more than technology- the simulation setting [viitattu 2.8.2017]. Saatavissa:

http://www.laerdaltraining.com/sun/enable/pdf/dieckman_article.pdf

Gaba, D. 2004. The Future Vision of Simulation in Healthcare. Quality and Safety In Health Care [viitattu 3.9.2017]. Saatavissa:

<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC1765792/pdf/v013p000i2.pdf>

Gilbert, N. & Troitzsch, K. 2005. Simulation for the social scientist.

Berkshire: Open University press [viitattu 1.7.2017]. Saatavissa:

http://web.a.ebscohost.com.aineistot.lamk.fi/ehost/ebookviewer/ebook/bmxlYmtfXzIzMzkzNF9fQU41?sid=ec8c3477-46cf-40c3-ad9f-2d35af92dc32@sessionmgr4007&vid=0&format=EB&lpid=lp_iv&rid=0

Hakkarainen, P. & Kumpulainen, K. 2011. Liikkuva kuva- Muuttuva opetus ja oppiminen. Kokkola: Kokkolan yliopistokeskus Chydenius [viitattu

27.6.2017]. Saatavissa: <https://jyx.jyu.fi/dspace/handle/123456789/26957>

Hale, T. & Ahlschlager, P. 2011. Simulation scenarios for nursing education. New York: Delmar

Heikkilä, T. 2014. Kvantitatiivinen tutkimus. [viitattu 28.10.2017].

Saatavissa:

<http://www.tilastollinentutkimus.fi/1.TUTKIMUSTUKI/KvantitatiivinenTutkimus.pdf>

Helsingin yliopisto 2017. Tutkimusetiikka [viitattu 28.10.2017]. Saatavissa

<https://www.helsinki.fi/fi/tutkimus/tutkimusymparisto/tutkimusetiikka>

Hirsjärvi, S. & Hurme, H. 2000. Tutkimushaastattelu: Teemahaastattelun teoria ja käytäntö. Helsinki: Yliopistopaino.

Hirsjärvi, S. Remes, P. & Sajavaara, P. 2009. Tutki ja kirjoita.

Hämeenlinna: Kariston Kirjapaino Oy.

Hirsjärvi, S. & Hurme, H. 2015. Tutkimushaastattelu: Teemahaastattelun teoria ja käytäntö. Helsinki: Yliopistopaino.

Hope, A., Garside, J. & Prescott, S. 2011. Rethinking theory and practice: Pre-registration student nurses experiences of simulation teaching and learning in the acquisition of clinical skills in preparation for practice. Nurse Education Today. Volume 37. Issue 7. Pages 711–715. [Viitattu 15.6.2017]. Saatavissa: <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/21237536>

Hovancsek., Jeffries, Escudero., Foulds, Husebø, Iwamoto, Kelly, Petrini & Wang 2009. Creating Simulation Communities of Practice: An International Perspective [viitattu 11.8.2017] Saatavissa:

<http://web.a.ebscohost.com.aineistot.lamk.fi/ehost/pdfviewer/pdfviewer?vid=1&sid=3d628a15-f232-4bfa-8120-e781ced12038%40sessionmgr4009>

Huusko, H. 2013. Sairaanhoidajaopiskelijoiden kokemuksia simulaatio-opetuksesta. Hoitotyön koulutusohjelman opinnäytetyö. Pori: Satakunnan ammattikorkeakoulu [viitattu 3.7.2017]. Saatavissa:

<https://www.theseus.fi/handle/10024/57397>

Itä-Suomen yliopisto 2011. Aikuinen oppijana [viitattu 11.8]. Saatavissa: <http://docplayer.fi/10681538-Aikuinen-oppijana-prof-jyri-manninen-ita-suomen-yliopisto-aikuisten-oppiminen-oppiminen-arjessa-ja-oma-oppimistyyli-kokemuksellinen-oppiminen.html>

Jokela, J. 2011. Hoitotyön simulaatiokoulutuksen kehittäminen. Opiskelijapalauttein kohti simulaatiopedagogiikkaa. Ammatillisen opettajankoulutuksen opinnäytetyö. Hämeenlinna: Hämeen ammattikorkeakoulu [viitattu 13.06.2017]. Saatavissa: https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/31239/Jorma_Jokela.PDF.pdf?sequence=1

Jyväskylän yliopisto 2014. Flow ja onnistuminen [viitattu 11.7.2017]. Saatavissa: <https://koppa.jyu.fi/avoimet/hum/kirjoittamisen-tutkimus/luovuus-ja-kirjoittamisen-prosessi/kirjoittamisen-prosessi/flow-ja-onnistuminen>

Jyväskylän yliopisto. Laadullinen tutkimus [viitattu 16.8.2017]. Saatavissa: <https://koppa.jyu.fi/avoimet/hum/menetelmapolkuja/menetelmapolku/tutkimusstrategiat/laadullinen-tutkimus>

Jyväskylän yliopiston kielikeskus. Opi oppimaan [viitattu 11.8.2017]. Saatavissa: <https://kielikompassi.jyu.fi/opioppimaan/oppimistyyli.htm>

Kananen, J. 2015. Kehittämistutkimuksen kirjoittamisen käytännön opas: Miten kirjoitan kehittämistutkimuksen vaihe vaiheelta. Jyväskylä: Suomen Yliopistopaino Oy.

Kananen, J. 2008. Kvali. Jyväskylä: Jyväskylän yliopistopaino.

Kananen, J. 2011. Kvantti. Jyväskylä: Tampereen yliopistopaino Oy.

Kauppila, R. 2003. Opi ja opeta tehokkaasti. Juva: PS-Kustannus

Keskitalo, T. 2015. Developing a Pedagogical Model for Simulation-based Healthcare Education. Rovaniemi: Lapland University Press. Viitattu [20.7.2017]. Saatavissa:

https://lauda.ulapland.fi/bitstream/handle/10024/61885/Keskitalo_Tuulikki_ActaE167_pdfA.pdf?sequence=2

Kivinen, E. 2008. Sairaanhoidajaopiskelijoiden arvioita simulaatiosta hoitamisen taitojen oppimisessa. Hoitotieteen pro gradu-tutkielma. Kuopio: Kuopion yliopisto.

Kivinen, E. 2017 Haastattelu [8.9.2017].

Kolb, D. 2014. Experiential learning: Experience as the source of learning and development [viitattu 13.06.2017]. Saatavissa: https://books.google.fi/books?hl=fi&lr=&id=jpbeBQAAQBAJ&oi=fnd&pg=PR7&dq=kolb&ots=VmbTIT2UNi&sig=-LEmQqLap7P_3mcF9lNYWTQbqsg&redir_esc=y#v=onepage&q=kolb&f=false

Lahden ammattikorkeakoulu. 2017 [viitattu 20.7.2017]. Saatavissa: <http://www.lamk.fi/Sivut/default.aspx>

Lampinen, J., Marttinen J. & Solonen, S. 2012. Simulaatio-oppimisen kehittäminen: opiskelijat hoitotyön koulutuksen kehittäjinä. Hoitotyön koulutusohjelman opinnäytetyö. Mikkeli: Mikkelin ammattikorkeakoulu [viitattu 30.5.2017]. Saatavissa: http://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/41218/Lampinen_Jaso.pdf?sequence=1

Lasater, K. 2005. The impact of high fidelity simulation on the development of clinical judgment in nursing students: an exploratory [viitattu 4.7.2017]. Saatavissa: https://media-proquest-com.aineistot.lamk.fi/media/pq/classic/doc/888855181/fmt/prv/rep/300PDF?_a=ChgyMDE3MTEzMjEwMzU1ODE5MDo2NDYyNDYSBTkyNDU5GgpPTkVfU0VBUNIIg0xOTMuMTY2Ljc5Ljc5KgUxODc1MDIjMzA1NDUyODI1Og9GdWxsVGV4dFBYzXZpZXdCATBSBk9ubGluZVoCRIRiA1BSV2oKMjAwNS8wMS8wMXIKMjAwNS8xMi8zMXoAggEdUC0xMDA2NTIzLW51bGwtbnVsbC1udWxsLW51bGySAQZPbmxbmXKAUhNb3ppbGxhLzUuMCAoV2luZG93cyBOVCA2LjM7IFdPVzY0OyBydjo1Ni4wKSBHZWNrby8yMDE

wMDEwMSBGaXJIZm94LzU2LjDSARZEaXNzZXJ0YXRpb25zICYgVGhlc
2VzmgIHUHJIUGFpZKoCJU9TOKVNUy1Eb3dubG9hZFBkZi1nZXRNZWR
pYVVybEZvckl0ZW3CAgJQRMoCE0Rpc3NlcnRhdGlvi9UaGVzaXPSAg
FZ4gIBTvlCAPoCAU4%3D&_Teoksessa Rosenberg, P., Silvennoinen M.,
Mattila, M. & Jokela, J. 2013. Simulaatio oppiminen terveydenhuollossa.
Keuruu: Otavan Kirjapaino Oy.

s=hsNvm%2FvK%2B%2BxuTSY42NCa%2BXeHO7w%3D

Lasater, K. 2007. Clinical Judgment Development: Using Simulation to
Create an Assessment Rubric [viitattu 10.7.2017]. Saatavissa:
[http://citeseerx.ist.psu.edu/viewdoc/download?doi=10.1.1.471.6787&rep=r
ep1&type=pdf](http://citeseerx.ist.psu.edu/viewdoc/download?doi=10.1.1.471.6787&rep=rep1&type=pdf)

Launis, V. & Rosenberg, P. 2013. Simulaatio-opetus ja etiikka. Teoksessa
Rosenberg, P., Silvennoinen M., Mattila, M. & Jokela, J. 2013. Simulaatio
oppiminen terveydenhuollossa. Keuruu: Otavan Kirjapaino Oy.

Nehring, W. ja Lashley, F. 2009. Nursing simulation: a review of the past
40 years [viitattu 12.11.2017]. Saatavissa:
[https://www.researchgate.net/profile/Wendy_Nehring/publication/2477404
03_Nursing_Simulation_A_Review_of_the_Past_40_Years/links/555e444
008ae9963a1141580/Nursing-Simulation-A-Review-of-the-Past-40-
Years.pdf](https://www.researchgate.net/profile/Wendy_Nehring/publication/247740403_Nursing_Simulation_A_Review_of_the_Past_40_Years/links/555e444008ae9963a1141580/Nursing-Simulation-A-Review-of-the-Past-40-Years.pdf)

Nurmi, E., Rovamo, L. & Jokela, J. 2013. Simulaatiotilanteiden suunnittelu.
Teoksessa Rosenberg, P., Silvennoinen M., Mattila, M. & Jokela, J. 2013.
Simulaatio oppiminen terveydenhuollossa. Keuruu: Otavan Kirjapaino Oy.

Opettajan käsikirja 2014. Ohjaamisosaaminen: oppimisympäristöt [viitattu
10.9.2017]. Saatavissa:
[https://taokk.wordpress.com/2014/03/12/ohjaamisosaaminen-
oppimisymparistot/](https://taokk.wordpress.com/2014/03/12/ohjaamisosaaminen-oppimisymparistot/)

Palkkimäki, S. 2015. Simulaatio jälkipuinnin palaute ja itsereflektio
ammattikorkeakoulun sosiaali- ja terveydenhuollon koulutuksessa.

Kasvatustieteiden pro-gradututkielma. Helsinki: Helsingin yliopisto [viitattu 27.6.2017]. Saatavissa: <https://helda.helsinki.fi/handle/10138/153507>

Parkkonen, T., Rantanen, E. & Kuisma, M. 2013. Viestinnän simulaatioharjoittelu. Teoksessa Rosenberg, P., Silvennoinen M., Mattila, M. & Jokela, J. 2013. Simulaatio oppiminen terveydenhuollossa. Keuruu: Otavan Kirjapaino Oy.

Pietarinen, J. 1999. Tutkijan ammattietiikan perusta. Teoksessa Lötjönen, S. Tutkijan ammattietiikka. Tutkimuseettinen neuvottelukunta. Opetusministeriö: Koulutus- ja tiedepolitiikan osaston julkaisusarja no 69.

Poikela, E. & Poikela, P. 2012. Towards simulation pedagogy: Developing nursing simulation in a European network [viitattu 13.06.2017]. Saatavissa: <http://www.ramk.fi/loader.aspx?id=5b4aab22-091a-477e-928b-9edaec160a34>

Rall, M. 2013. Simulaatio- mitä miksi milloin ja miten? Teoksessa Rosenberg, P., Silvennoinen M., Mattila, M. & Jokela, J. 2013. Simulaatio oppiminen terveydenhuollossa. Keuruu: Otavan Kirjapaino Oy.

Rochim, W. 2006. Qualitative Measures. The Research Methods Knowledge Base, 2nd Edition. [viitattu 25.10.2017]. Saatavissa: <http://www.socialresearchmethods.net/kb/qual.php>

Saaranen-Kauppinen, A. & Puusniekka, A. 2006. KvaliMOTV - Menetelmäopetuksen tietovaranto [viitattu 16.8.2017]. Saatavissa: http://www.fsd.uta.fi/menetelmaopetus/kvali/L6_3_2.html

Salakari, H. 2009. Toiminta ja oppiminen. Eduskills Consulting. Helsinki.

Sankelo, M. & Jokela, J. (2010). Tietokoneohjatut simulaattorit uudistavat sairaanhoitajakoulutusta. Sairaanhoitaja (5): 44–45.

Siewiorek, A. 2012. Playing to Learn: Business Simulation Games as Leadership Learning Environments. Turku: Turun yliopisto [viitattu 27.5.2012]. Saatavissa:

<https://www.doria.fi/bitstream/handle/10024/76840/Annales%20B%20347%20Siewiorek%20DISS.pdf?sequence=1>

Tenviesti Oy 2010. Oppimistyyliit [viitattu 11.8.2017]. Saatavissa:

<http://www.tenviesti.fi/oppimistyyliit.htm>

Ziv, A., Wolpe, P., Small, S. & Glick S. 2003. Simulation-based medical education: an ethical imperative [viitattu 11.11.2017]. Saatavissa:

http://journals.lww.com/academicmedicine/Fulltext/2003/08000/Simulation_Based_Medical_Education_An_Ethical.6.aspx

LIITTEET

LIITE 1 Haastattelujen litteroinnit

LIITE 2 Haastattelu runko

LIITE 1 Haastattelujen litteroinnit

HAASTATTELU LITTEROINTI VASTAAJA 1.

H1: Elisa L. H2: Katariina K. V: vastaaja

H2: Tervetuloa haastatteluun.

V: Kiitos.

H2: Eli minkä ikäinen olet?

V: 25.

H2: Yym millä koulutuslallalla opiskelet?

V: Sairaanhaitaja.

H2: Kuinka pitkällä olet opinnoissasi?

V: Olen viidennen vuoden opiskelija elikkä opinnäytetyötä vaille valmis.

H2: Nonii (tauco) Moneenko simulaatioon olet osallistunut?

V: No moneenkohan hetkonen (tauco) kuuteen vähintään.

H1: Joo.

H2: Sitten kertoisitko, miten koet oppimisen simulaatio oppimisympäristössä?

V: Hhhm se riippuu niin opettajasta, mutta itse simulaatiotilanteet on hirveen hyvin suunniteltu ja tehty (tauco) mutta sitten joskus opettajat keskittyy liikaa siihen, että kaikki menee oikein eikä niinkään siihen oppimiseen mutta sitten meidän simulaatiotyöntekijä Jukka niin hän osaa kyllä sitten tai ymmärtää sitä opiskelijan roolia ja mitä siel pitää oikeesti niinkun tehdä, että se on paikka jossa voidaan tehdä virheitä ja sitä kautta opitaan niitä asioita.

H1: No miten ja mitä sä olet oppinut simulaatioissa?

V: Ehkä enemmän sellast käytännön ehkä sellast suunnittelua, oman työn suunnittelua, et siel ei niinkään tuu uusia asioita opittua, enemmänki sellasia pieniä kuten vaihtolovelvollisuus, miten toimit hankalan potilaan kanssa tai äkkinäisessä tilanteessa ja miten sä pystyt tosiaa suunnittelemaa sitä sun omaa työtä.

H2: Okei, kysyiks sä tän sori mul oli joku ihme ohjelma.

H1: Joo mä vähän sielt jo, miten sä olet tavallaan sen siellä oppinut millasis tilanteissa tai mitkä asiat ovat ajanut siihen oppimiseen?

V: Ensinäki ne on hyvin suunniteltu siinä mielessä et siinä annetaan se keissi elikkä tehdään jokin asia niin sä kerkeet siinä suunnittelemaan sitä asiaa, sitte se tehdään, sit se viel käydään läpi strukturoidusti, että mitä tapahtui ja mitä asioita piti olla siel ja käydään kaikki yleensä yksityiskohtasesti läpi missä ois vielä niinku oppimisen varaa ja ja missä sitte taas kaikki meni hyvin, et siel käydään myös ne mitkä asiat niinku kannattaa pitää omassa työskentelyssä.

H2: Mm okei, (tauko) no mitä sul on erityisesti jääny mielee simulaatiosta?

(tauko)

V: Ehkä se et se ei kuitenkaa oo se oikee tilanne, vaikka kuinka sitä yritetään simuloida ja muuten mut se et sä pystyt olee täysin luontevasti siinä nii se jää niinku päällimmäisen mieleen, että vaik se on hyvä tilanne

oppia, mutta loppuvaiheen opiskelijoille se simulaatio alkaa pikkuhiljaa menettää merkityksen, koska sä oot ollu jo oikeiden potilaiden kanssa.

H2: Mm.

V: Nii enemmänki siinä on enää se, että miten sä suunnittelet sitä sun työtäs se ei enää oo niinkään se simulaatio oo enää se pointti.

H2: Joo.

H1: Joo.

H2: No missä kohtaa simulaatiota sä opit eniten?

H1: Siin on orientaatio, skenaario ja jälkipuinti, skenaario on itse tekeminen ja orientaatio tää alku.

H2: Tai toki, jos sä opit vaikka kaikissa niin sekin käy.

V: No kaikissa oppii jotakin, mut ehkä se on se jälkipuinti kuitenkin.

H2: Mitä siinä sä opit?

V: No se on just ku käydään läpi sitä omaa työskentelyä tai ryhmän työskentelyä niin sä pystyt itse huomaamaan siellä mitä sä vaik teit huonosti tai mitä sä teit hyvin ja sit ku se käydään viel läpi sit sä vast tartut niihin asioihin, et siin tehdessä sä keskityt enmmän siihen tekemiseen, etkä niinkään siihen oppimiseen, et se jälkipuinti on kyl se tärkein.

H1: Joo.

H2: Joo.

V: Minun mielestäni.

H2: Noo miten sä olet kehittynyt simulaatiossa opiskelun aikana?

V: No se on paljon luontevampaa ku mitä alussa oli sitä ei niin jännitä plus opettajat ja Jukka niin yrittää tehdä siitä. Et on onnistunu tehdä aika rennon tilanteen et se ei oo sellasta, että nyt osaatte nämä asiat vaan nyt teette vaan parhaanne ja sit käydään se läpi.

H2: Joo.

V: Et sit on tullu niinku sellai hyvä fiilis et alukshan kameroita jännitti ja muuta, mutta ei sit enää vikassa jaksanu miettiä et sit vaa meni ja teki.

H2: Joo.

H1: Koet sä et se jännitys vaikuttaa paljon siihen, miten sä siellä simulaatiossa suoriudut tai opit?

V: No monella joo, itellä ei ollu sellasta, et yleensä mä unohdin ne kamerat siin ekan 5 minuutin jälkeen sitte, sit mä vaan keskityin itse siihen tekemiseen, mutta kyl sen niinku huomaa siin ihan alussa ekoilla minuuteilla se vähän, vähän ehkä vaikuttaa tekemiseen, mutta ei, ja jollain se vaikutti kokoajan selkeesti et niit häiritse se, mutta ei se ei se sitte ku siihen tottuu tai sit oikeesti keskittyy siihen itse skenaarioon.

H2: Joo.

H1: Joo.

H2: No mitkä tekijät simulaatiossa edistävät oppimista?

(tauko)

V: Se et se tilanne on mahdollisimman aito.

H2: Joo.

V: Se, että siel on, että siel on se nukke jota pystytään sairaanhoitajille hirveen monipuolisesti käyttämään, mutta se myös, että meillä on taitava käyttäjä sille elikkä Jukka, joka on myös äänenä elikkä hän myös esittää erilaisia henkilöitä tai tyyppejä et minkälaisia voi tulla vastaan, niin se on hirveen tärkeä et siel on joku joka osaa sitä oikeesti käyttää.

H2: Joo no sä ehkä vähän kerroit jo, miten simulaatio tukee oppimista, mutta kerro vielä?

V: No se periaattees teoria, kun on opiskeltu nii siel se pääset käytännössä kokeilee enneku sä meet harjotteluu tai sit jos sä oot harjottelun tehny niin sitten se taas vahventaa sitä et mitä sä oot oppinu siel harjottelussa.

H2: Joo.

H1: Joo.

H2: Öö, mikä on suurin edistävää tekijä sun mielestä?

V: Simulaatioissa?

H2: Nii.

V: (tauco) varmaan vaa kertaus.

H1: Joo.

H2: Joo.

H2: Mmm no sitte, mikä tunnetila sinulla on ollut simulaatioissa tai minkälaisia tunnetiloja?

V_: Mmm jännittynny, pitkästynny *naurahtaa öö, joskus on ollu silleen et on mielenkiinnolla odottanu ja miettiny mitä tulee tapahtumaan.

H2: Joo onks nää tunnetilat vaikutanu sun oppimiseen, onks ne estäny tai edistäny?

V: Ei ne oikeestaa oo tehny varmaa kumpaakaan, et se minkä mä opin oisin oppinu varmaan ihan missä tahansa tunnetilassa.

H2: Nii nii, joo okei, no mitkä tekijät simulaatioissa estävät oppimista?

V: Se on monella varmaan se jännitys, siitä et ihmiset tuijottaa sun tekemistä, kaikille se ei vaikuta mutta joillekin kyllä ja toki se, että se ei ole, vaikka se on niin lähellä aitoo, ku voi olla, niin se ei ole aito tilanne, se on sit toinen ehkä vielä suurempi .

H2: Okei, no mitä parannettavaa simulaatioissa on?

(tauco)

V: (tauco) Me ei oikeen saada sitä enää aidommaks siel on meil on nykyäki aika uudet monitorit ja hallintalaitteet plus sitte lääkkeet kaikki on aika hyvin tehty ja meillä on tällä hetkellä ihan loistava simulaation työn vetäjä nii niin kauan ku sinne ei oikeeta potilasta saada nii sitä on vaikee saada enää tauco oikeemmaks sitä tilannetta.

H1: Sä et oo kokenu mitään parannettavaa missään simulaatioissa missä sä oot ollu mukana ?

H2: Missään vaiheessa tai eri simulaatioissa tai..?

H1: Tai ohjauksessa tai?

V: No ohjauksessa siinä mielessä et joillain opettajilla on tosiaan hirveen tarkkaa se, että tuleeko ne oikeet asiat tehtyä tai kiinnitetään vaan niihin yksityiskohtiin ja se ei oo enää niinkään opetustilanne meillä, musta tuntu et mä olin luennolla ja se ei taas ollu simulaation tarkoitus .

H2: Joo.

V: Et käytiin, alettiin käymään jo anatomiaa läpi siinä vaiheessa, kun mietitti miks verenpaineita mitataan nii mun mielest se ei oo simulaation tarkoitus, ku se on nimenomaa sen käytännön kokonaisvaltanen hoitotyö niin on opettajia jolla ei ollut silloin, en tiedä nykyään, mutta silloin ei ollu kaikilla tää hallinnassa et minkä takia me ollaan siellä simulaatiossa ja sit Jukka yrittää epätoivosesti siel vieressä olla ja sanoo et kertoo niit oikeita ja kiinnittää niihin oikeisii asioihin huomiota et se et opettajien ja Jukankin yhteistyö ois voinu olla välillä parempaa, mutta tää oli enemmän opettajien puolelta, ku sitte taas Jukan puolelta.

H2: Joo.

H1: Joo.

H2: Eli voisko periaatteessa se opettajien puuttuminen tai liika kommentointi estää oppimista?

V: Kyllä, et sä et niinku silloin, kun opettajat joko puuttuu sielt kokonaa tai ne pelkästään luennoi siit itse tilanteesta nii sulta jää oppimatta se käytäntö sieltä, ku sä alat kiinnittää enemmän huomioo mitä sä just nyt teet ja miten et saathan sä kaiken oikein se lisää jännitystä se lisää paineita se tekee virheitä ja sitte ku niit virheitä käydää läpi siilleen, että siel on 15 minuutin luento siitä, että mitä tehdään sepsiksen aikana, kun se ei ole edelleenkään se tarkoitus, sit sä opit kyllä mitä sepsiksen aikana tehdään, mut et sä vieläköön pysty sitä sinne käytäntöö tuomaa mitenkää?

H2: Joo?

H1: Onks siel sellasii muita tekijöitä mitkä vois estää oppimista tauko sun kohdalla erityisesti?

V: Mun kohdalla (tauko) ei mul oo ikin tullu sellast fiilistä, et mul ois ollu joku este tässä?

H2: Joo.

H1: Joo.

H1: Kysyttiiks me vielä minkälaisii erilaisii simulaatioita?

H2: Ei, millasii kaikkii erilasii?

V: Muistaisinko kaikki, odottakaas (tauko) ihan ensimmäiset simulaatiot meillä oli ihan perus hoidon simulaatiot. Silloin ei vielä ollut jukkaa ees talossa ja ne oli hirveitä tilanteita silloin koska..

H1: Miksi?

V: Koska tämä silloinen simulaation vetäjä, niin ei todellakaan ymmärtänyt et miksi niit simulaatioit se oli enemmänki sellast oppilaiden oppilaiden kiduttamista siinä mielessä, et aina kun tuli joku virhe niin siitä sanottiin kovaan ääneen, mut ei selitetty et miten pitäisi tehdä toisin ja..

H2: Okei.

H1: Yhym.

V: Se oli ehkä enemmän vähä sellast kiusottelua se homma silloin.

H1: Eli simulaatiot on sun mielest kuitenkin kehittyneet?

V: On on ,tuntu et siinä vaiheessa ku Jukka tuli taloon ni simulaatiot parani ihan huomattavasti et en mä ees enää muistele niinku tässäki unohin jopa unohin noissa jossain sanoa, että oli eri opettaja et se ei sitä enää ees muistele.

H1 ja H2: Joo.

V: Se oli jotenki nii (tauko). Mut perushoidon sit on ollu lasten simulaatio, että vauvaa on hoidettu se on siinä mielessä viel huonompi koska meillä ei oo vauva simulaatio nukkea olemas sellast samanlaista ku aikuista et se sitäkään ei saada, mutta ne maksaa taas niin paljo et ne on varmaa resursseissa ja ja sit on ollu tällasii kokonaisvaltasen hoidon elikkä elikkä ja mielenterveys on ollu kans simulaatio ja sit erilaisii potilastilanteita et on ollu näitä sepsiksiä aivoverenkierronhäiriöitä ja tai sitten vaikea potilas ja sillä on viel joku toiminta että..

H2: Onks tota onks ne ollu eri tyyppisii onko ollu vaikka potilassimulaattorii kaa tai sitten ilman sitä tai?

H1: Ennakkotiedot annettuna tai ilman ennakkotietoja tai..?

V: Aina on ollu ennakkotiedot ja aina on ollu mulla nukke joko vauva tai aikuinen mulla ei ole ikinä ollut simulaatiota ei ku hetkosen mielenterveyssimulaatiossa ei ollut silloin me eli oltiin vaan tota ryhmässä ja me ryhmässä esitettiin itse se simulaatio?

H1: Joo.

V: Ja sit sekin oli ihan hyvä, se käytiin aikalail samal tavalla läpi ku nää muutkin mut sielä ei ollu silloin jukkaa ollenkaa se oli opettajien vetämä simulaatio?

H2: Okei.

V: Mut yleensä aina on annettu ennakkotiedot.

H1: Okei.

V: Mut mä pidän sitä (ennakkotiedot) ihan hyvänäkin koska koska koska, ainahan sä et sä ikinä sairaalassa tai missään mee täysin tietämättä ja silloin ku sä meet ni silloin on tapahtunut yleensä jotain niin kriittistä et siel on elvytys tai muuta ni sä et tee niillä ennakkotiedoil mitää muuta ku että onks se dnr vai ei.

H2 :Yym

.V: Niin ainahan sulla on ennakkotiedot potilaasta ku sä meet tapaamaan sitä ni ois tyhmää, että niitä ei olis?

H2 ja H1: Joo.

H2: Me tiedettiin kysyy jo kaikki.

H1: Niin me taidettiin kysyä kiitos.

H2: Kiitos.

H1: Hei oliko tästä vielä jotain omaa sanottavaa, jotain palautetta tai mitä sul tulee mieleen?

V: Nii mä nyt toivon ,että kun ne siirtyy uusiin tiloihin tää koulu että se simulaatio luokka saadaan aika lailla entisen laisena siirrettyä niinku sinne hoitajan kadulta sinne ja et meil säilyy sellain simulaation opettaja, joka oikeesti ymmärtää, et jukka varmaan kouluttaa ellei se sitte ite siinä jatka, mutta ja toivon, että muut opettajat ja simulaatio työntekijät olisivat enemmän yhteistyössä, että puhuisivat siitä tarkoituksesta ja muusta ku mä en tiedä kuinka paljon ne oikeesti keskustelee keskenään et tuleeks ne vaan sinne et hei meil on tällanen simulaatio hoidatko nää ja nää jutut, et sit Jukka on sillee et joo ja sit onks se puhe siinä vai keskustelee ne enemmän siitä, että mikä on tarkoituksena täs simulaatiossa mitä pitäis oppia ja niinku sellast keskusteluu taas pitäis olla, että se oikeesti hyödyttää oppilasta.

H2: Joo.

H1: Ymm.

V: Koska se, että jos opettajalla ja simulaation vetäjällä on ihan eri käsitys siitä asiasta, niin se ei palvele sitten enää sitä opiskelijaa.

H2: Ymm.

V: Koska se menee vaan sekasin, ku kaks ihmistä puhuu eri asioista, hakee eri asioita siin simulaatiossa.

HAASTATTELUJEN LITTEROINTI 2.

H1=Elisa L , H2=Katariina K V=vastaaja

H1: Minkä ikäinen olet

V: 26

H1: 26 okei

H1: Millä koulutusosalalla opiskelet?

V: Sairaanhoidaja

H1: Joo kuinka pitkällä olet opinnoissa?

V: Noin niinku kolmannen vuoden opiskelija mutta oon opiskellu puoltoista vuotta.

H1: Okei eli niin et oot vaan niinku nopeemmin edenny?

V: Joo.

H1: Okei joo. Moneenko simulaatioon olet osallistunut?

V: Ymm oiskohan niitä (tauko) viis ainakin.

H2: Ainakin

H1: Ainakin viis okei joo (tauko). No sit tääl on, kertoisitko miten koet oppimisen simulaatio oppimisympäristössä? Eli esim mitä ja miten olet oppinut?

V: Aa no ehkä just sitä et miten ite reagoi johonki tilanteeseen ja tota yym mitenhän sen nyt sanois. Mun mielestä simulaatio oppiminen on parempi ku et istut tunnilla ja kuuntelet hiljaa miten käytännön asioita, ku voit oikeati tekemällä oppia ne paremmin.

H2: Joo (tauko). Onks sul ollu niinku erilaisii simulaatioita?

V: On joo siis akuuttia ja sitte lasten ja nuorten sit oli ku oli lähihoitaja koulutus alla ni siinä oli sitte se osaamisen näyttäminen et kaikki noi katetointi hommat ja työergonomisuus ja kaikki noi

H2: Nii joo te näytitte nekin.

V: Joo.

H1: Mitä kaikkea sä oot oppinu simulaatioissa?

V: Yym mitähän mä oon oppinu no vaikka lähihoitajana on nenämahaletkut käyty läpi mutta nyt niinku täällä vasta pääs ite harjoittelee taas pitkästä aikaa ni sit se niinku palautu mieleen et miten se toimi ja sit just nää miten ne lääkitykset sitte annetaan.

H1: Eli tällasia kliinisiä taitoja sit lähinnä?

V: Joo.

H2: Enemmän niinku kliinisiä.

H1: Miten sä siinä simulaatiossa opit mikä on se mikä saa oppimaan?

V: Yym mikä siinä saa oppimaan?

H2: No ei tarvitse olla ykskään asia voi olla useempi et mitä sä koet et mistä sä opit?

V: No se, että just et pääse ite tekemään tota on ne muutki sitte siinä ettei yksin tee. Siinä oppii myös sitä öö työkaverin kanssa kommunikointia ja tämmöstä ja miten tehdä yhteistyössä sit toisen kanssa joku hoitotoimenpide tai.

H2: Joo koeks sä et sä oot kehittyny ton niinku simulaatiossa tän opiskelun aikana tai et onks tullu niinku jotenki paremmaks varmemmaks?

V: Nii siis simulaatio tilanteessa ko se ei oo enää niin kuumottavaa ja ahistavaa et kyllä se ensimmäinen oli sillee et ei hitto et noi kattoo tuolta toisesta huoneesta.

H2: Joo (tauko). Tota sitte, että missä kohtaa simulaatiota sä koet et sä opit eniten et se jaetaan kolmeen osaan et ensin on se orientaatio et kerrotaa mitä tehdä ja sit on se skenaario mis on se ite tekeminen ja sit on se jälkipuinti mikä on se et tarkkailijat kertoo sielä ja et yhes..?

V: Se jälkipuinti on kyl kyllä se et missä oppii kaikist eniten.

H2: Joo.

V: Siinä käsitellää et mitä on tehny ja mikä meni oikein ja mikä meni väärin.

H2: Joo

V: Ne kehityskohteet tulee niinku siinä ja siinä se oppiminen sitte.

H1: Onks sul jotain mikä ois erityisesti jääny mieleen simulaatiosta/simulaatiossa oppimisesta?

V: (tauko) Se lasten ja nuorten se simulaatio ni se oli semmonen et piti laskee hirmu tarkkaan vauvan painon mukaan et kuinka paljo annat lääkettä ja se oli niinku tosi haastava silleen tosi monelle siinä tilanteessa se oli semmonen.

H2: Okei miten sä tota koet et tota simulaatio tukee sun oppimista?

V: No se tuo ehkä sitä itsevarmutta ja motivaatiota siihen ei hitsi et mä osaa tän ja oppii niitä asioita ja tälle niin se tuo sitä motivaatioo lisää sitte.

H2: Joo mä itse asias unohdin mun piti kysyy täs ensin et mitkä tekijät simulaatioissa edistää oppimista oisin kysynyt ennen tätä

V: nää on vähän samankaltasii kysymyksii tota öö mitä mä oon niinku tässä aiemmin jo kertonu ni ni sanotko uudestaa sen

H2: eli mitkä tekijät niinku simulaatioissa edistää oppimista?

V: Mitkä tekijä? t

H2: Joo.

V: Yym no ne muut siinä ympärillä ja sit tietysti opettajat.

Haastattelujen litterointi 3.

H1= Elisa H2=Katariina V= vastaaja

TANJA P

H1: Minkä ikäinen olet?

V: 43

H1: Millä koulutuslalla opiskelet?

V: Sosiaali- ja terveyslalla sosionomi.

H1: Kuinka pitkällä olet opinnoissa?

V: Viittä vaille valmis 2016 tammikuussa aloittanut, mutta sitä ennen avoimessa käynyt 35 op.

H1: Moneenko simulaatioon olet osallistunut?

V: Yhteen virallisesti, mutta epävirallisesti kahteen.

H1: Mikä se epävirallinen oli?

V: Epävirallinen oli se kun en ollut itse esittämässä mutta olin katsomassa

H2: Se lasketaan kuitenkin, eli kahteen olet osallistunut.

H1: Eli sä oot ollut yhen kerran niin et sä olet ollut esiintymäs simulaatiossa ja toisen kerran niin et sä oot ollut arvioimassa?

V: Arvioimassa, havainnoija.

H1: Havainnointiporukassa joo.

V: Joo.

H1: Eli kertoisitko miten koet oppimisen simulaatio-oppimisympäristössä? Eli mitä ja miten olet oppinut?

V: Mitä ja miten olet oppinut? *Huokaus (tauko). Voiko vastata, että ei ole oppinut mitään.

H2: Voit sä vastata niinkin.

V: Koska tota tilanne on niin keinotekoinen.

H2 ja H1: Joo.

V: Ja niin nopea, että itsessään siinä kun olet esittämässä, että siinä sä et voi oppia yhtään mitään.

H1: Joo.

V: Koska se on niin keinotekoista ja siinä sä näyttelet sitä roolia sä oot niinku näyttelijä.

H1: Joo.

V: Mutta siinä havainnoijan roolissa sä voit sitte verrata sitä omaa käyttäytymistä tai peilata sitä siihen, että miten ne siellä tekee. Mutta kun se on näytelty tilanne, kun kysymys on sosiaalisesta kanssakäymisestä ni eihän sitä voi, että voiko niin olla oikeassa elämässä. Että se että se tilanne on, että sä tiedät että sun opiskelijakaverit näyttelee.

H2: Ymm.

V: Yks on kuraattori ja yks on rehtori ja yks on sairaanhoitaja ja sit sä havainnoit. Ni mä ku olin tilanteessa että mä näyttelen. Ni enhän mä toiminu niinku mä ite oisin toiminu. Mähän näyttelin. Sitten ku havainnoin ni nehän näyttelä sielä. Että otatko sä mallia siitä; että näytteleekö ne nyt hyvin onko se nyt hyvin näytelty vai eikö se oo hyvin näytelty? Onko sillä näyttelijän lahjoja vai ei. Ja

mikä on se oikea tapa missäkin kaikki asiakkaat on yksilöllisiä ja kaikki keskustelutilanteet on yksilöllisiä ni voiko se näytelty tilanne sitte verrata sitä oikeeta tilannetta, että mikä siinä niinku on se pointti? Se jäi mulle niinku kokoajan epäselväksi.

H1: Okei.

H1: Tarkoitat; että opit sä silti niinku paremmin mielestäs siitä havainnointitilanteesta?

V: Joo.

H1: Joo eli se oli sulle se parempi, mut mitä olet oppinut ni sä koit, että sä et ole oppinut MITÄÄN?

V: Ni.

H1: Että sulle jäi epäselväksi se mikä siinä on se ajatus?

V: Mikä siinä on se ajatus että se jäi niinku nii epäselväksi se että niinku opetellaanko siinä keskustelemaan verkostoympäristössä vai mikä mitä siinä opetellaan? Opetteleks sä keskustelemaan ryhmässä? Mikä on se juttu? Vai opetteleks sä jotakin ammattiroolia mitä esimerkiks rehtori tai sairaanhoitaja. Sosionomista lähdetään... psykiatrinen sairaanhoitajalle tämmönen koulutilanne vaikka et siel on rehtori sairaanhoitaja psykiatrinen sairaanhoitaja sit siel on opettaja vanhemmat. Oppettelenko mä olemaan isän roolissa?

H1: Yym.

V: Vai mitä siinä niinku opetellaan?

H2: Niin, että siis onks teillä niinku teillä ei oo sitte selkeesti annettu jotain tavoitetta?

V: Ei.

V: Kun se tehtävän anto oli niinku, että tässä on kymmenen eri ihmistä ja koulussa tavataan ja sielä on monen alan eri ammattilaisia. Sit siel on ne vanhemmat ja lapsi ja lapsi on vaillelyt itseään ja nyt te tapaatte. Tehtävän anto on tämä.

H1: Okei joo.

H2: Kokisit sä sitte sen paremmin jos niinku siel ei ois niin montaa henkilöä esimerkiksi?

V Ehkä tai sit pitäis niinku tarkemmin miettiä et mikä sillä kuraattorin roolilla on tai mitä se isän rooli siinä hakee. Istuu ja nyökyttää tai ku on kymmenen ihmistä ja rajattu aika 20 minuuttia.

H1: 20 minuuttia?

V: 20 minuuttia oli se näytelmä aika. Eihän siinä nyt voi niinku kovinkaa kauaa olla. Kaksi isoa ryhmää yhdistetty ja yhet aina kerrallaan ni ei se niinku...

H2: Oliko teillä niinku vaa et se oli sitten niin että yks ryhmä vaan esitti?

V: Joo ja sitten seuraava.

H2: Että ei ollu montaa kertaa?

V: Oli monta, yks ryhmä ja sitte kolme ryhmää istu sielä kattomassa.

H1: Joo.

V: Ja sitte se aina vaihettii.

H1: Mut te kaikki pääsitte esittämään?

V: Joo ehkä aika loppu sit kuitenkin kesken, koska se havainnointien raportointi kulutti niin pitkä aika et joku ryhmä jäi sit kokonaan.

H2: Okei.

V: Se oli niinku jäi niinku epäselväksi siinä, että mitä sillä harjoituksella haetaan niinku ylipäänsä onko se oppimista siinä keskustelu tilanteessa.

H2: Ymm.

V: Onko se oppimista niistä eri rooleista, mutta kun meillä oli 20 minuuttia ennen sitä tehtävän alkua aikaa miettiä et kuka on kuka.

H1: Joo.

V: Et se jäi mulle epäselväksi et mikä se on se tavoite sillä tehtävällä.

H1: Koet sä et ohjeistus oli tässä huono vai et metodi sinänsä?

V: Oli ohjeistus huono sekä se ohjeistusta varmaan, että jos ois tarkempi ohjeistus ni pystys ehkä toteuttaa eri tavalla pienemmissä ryhmissä sä sisäistäisit sen jutun ja mikä sen keskustelun tavoite on.

H2: Joo.

V: Opiskelijat vois varmaa miettiä sen keskustelun ku se päämäärä olis selvä. Toi oli varmaan niinku vaan tehty et nyt niinku käydään simulaatiossa ja thats it.

H2: Eli minkä sä sanoisit suurimmaks asiaks? Että se on keinotekoinen se?

V: Yym.

H2: estää sitä oppimistaa tai et sä et koe että sä oppisit siinä tilanteessa

V: (tauko) Niin, että se on vähä niinku että mitä siinä pitäis oppia? (tauko) Mikä siinä on se tavote se keskustelu? Vai se havainnointi et se itsessään se tavoite mä ymmärrän et jos tehään konkreettista sairaanhoitajapuolella katetrointia tehään ja toiset kattoo ruudulta ja se tehää ni se tehää mut ku nää on keskusteluja.

H2: Nii.

V: Missä jokainen toimii omalla persoonallaan ni harjotellaanko siinä sitä keskustelua mitä me harjotellaa ryhmätehtävissä kokoajan vai mitä siinä niinku harjoitellaan. Ymmärrättek te mitä mä tarkoitan?'

H1 ja H2: Joo ymmärrän.

V: Ku se tavote ei mulle aukea että mitä siinä harjotellaan et jos siinä ois harjoteltu vaikka varpaan välien putsaamista se ois yksinkertasta tai jos siinä ois harjoteltu draamatunti. Jos se ois ollu draamaa eikä tuota perhetyön kurssi. Jos se ois ollu draama kurssi ni sitte mä ymmärtäsin. Et me näytellää eri rooleja et me harjotellaa olemaa isän roolissa et me harjotellaan sairaanhoitajan roolissa ni sithän mä sen ymmärtäsin että me näytellää mutta... Ymm.

H2: Yym.

H2. No mut mites sitte ku sä sanoit et havainnointi oli sun mielestä niinku se parempi?

V: Niin.

H2: Ni osaat sä sanoa et mikä siinä sust on se et mikä siinä sit vois olla niinku hyvää tai että mitä sä niinku koit et sä siinä olet sit oppinut?

V: No tota siinä tavallaa sä näät sitä et miten eritavalla ihmiset suhatautuu niihin et parempaa parempi ois ollu se et se ois ollu kaikilla sama case et sä näät siinä sä näät monta ihmistä kuraattorina sä näät monta ihmistä sairaanhoitajana opettajana et sä tavallaa näät miten eri tavalla ne ihmiset toimii, mut tässä ku oli aina eri case joka ryhmällä ni tavallaa sä et pääse niinku vertaamaan sitä jokainen taas sitte ku mulla oli se kuraattori vai opettaja vai mikä mä olin ni tota mä olisin ehkä opettajan roolista toisenlainen ku mä olin kuraattorin roolissa et mun oli tavallaa hirmuvaikea peilata siinä.

H2: Yym joo.

V: Ehkä sitä.

H1: Mut kuitenkin jotain sait siitä?

V: Joo kyllä mä et sitähän tosi paljo et siinä luokan keskelle ja esitetään jotain ni kyllähän siitä aina oppii.

H1: Joo mitä just sä opit siitä?

V: (tauko) Yymm mitähän mä nyt sanosin et mä oisin oppinu tavallaa. (tauko) Ehkä se kuunteleminen on siinä että se oikeesti niinku se kuunteleminen kuuntelemisesta sain kyl positiivista palautetta siltä havainnoijalta, mut se, että se että vielä enempi sitä että mitä se asiakas

H1: Joo.

V: Sanoo se asiakas sanoo nimenomaa.

H1: Eli asiakaskeskeisyyttä ainakin?

V: Kyllä kyllä .

H1: Okei no koit sä mitää kehitystä tästä simulaatiossa itses kohalla ensimmäisestä simulaatiosta toiseen simulaatioon et oliko toinen simulaatio esim. helpompi tai ymmärsitkö sen paremmin tai?

V: En. Ihan samaa kaliperia.

H1: Eli ei ollut mitään suurta muutosta?

V: Emm .

H2: Oliko sul sit niinku mitää muuta parannettavaa siihen simulaatioon ku se nyt ilmeisesti, että niinku, että se on keinotekoinen ja et se ei oo selkeä et mitä siin niinku haetaan mut onks siin jotain muita tekijöitä niinku mitkä sun mielestä vaikuttaa?

V: Joo annoin siitä heti palautetta et valmistautumisaika oli liian lyhyt 20 min ennen simulaatio et ne roolijaot pitää olla vaikka edellispäivänä. Tai ne ryhmät jo jaettu jos on samat ihmiset kurssilla ni niit voi miettiä niit asioita jo etukäteen et kuka on mitäkin koska se aika mikä oli se 20 min max 30 min ni meni siihen et isos ryhmäs yritetään jakaa niitä rooleja vaik nyt jos ne roolit ois jo etukäteen valittu et sä tiedät niinku etukäteen. Ryhmässä vaikka 6 ihmistä mietitään et miten tää case etenee ni siinä tapahtuu sitä oppimista et mietitään jo yhdessä et miten se mahdollisesti jatkuis. Joku viiltelee ni siihen vois miettiä miks viiltelee nii siinä jo käydään tavallaa sitä taudin kuvaa tai sairauden kuvaa läpi et miks

viiltelee et siinä tulee sellasta kokonaisvaltasta oppimista enempi ku yhdessä mietitään sitä tapausta et mikä siinä on se juttu et miks me keskustellaa ja sit voi mieltiä et mitä kysytään et tommonen ku 20 min annetaan aikaa ni eihän ihmiset eihän kellää oo tietoo et kuka kysyy mitä kysyy keltä et miten tää etenee mut jos se on etukätee niinku annettu se case ni me voidaa mieltiä et okei sairaanhoitaja kysyy varmaa et tämmösiä, kuraattori kysyis varmaa tämmösiä, kuka hoitaa vanhemmat niinku paljo laaja-alasempia kenties niinku oppimista tehokkaammin sit siinä .

H1: Joo.H2: Onks teillä sit niinku yleensä niinku teiän koulutuksessa et te tiedätte just sen tapauksen etukäteen et se ois niinku sun mielestä tärkeetä et sä tiedät että et nii kun et sul on jotain taustatietoja, jos tämmönen ois niinku oikeessakin elämässä?

V: Mut kyllähä mä esimerkiksi tässä työssä ni kylhän mul on aika hyvät taustatiedot on jo ennen ku mä ekan kerran meen asiakkaan luo.

H1: Joo.

V: Että semmoset perustiedot pitää olla jo enne ku mennää. Ethän sä voi mitää asiakasta oikeessa elämässä. Paitsi jos sä oot niinku sen alan ammattilainen ni sit otat vastaan ja koulukuraattorina oot tehny paljon töitä ja nähny niitä juttuja alottelevanaki ni sullahan pitää olla aika selkeet faktat ennen ku sä mitää lähet keskustelemaa muutenhan sä teet jonku todella tökerön kysymyksen ja se laps ei ikinä puhu sulle.

H1: Eli teil ei ollu ,mitään niinku tavallaa opetusmateriaalia tästä aiheesta?

V: Olihan varmaan, mutta ku se oli 20 min ku se paperi lyötii käteen.

H1: Ja siinä ajassa piti se sisäistää?

V: Tämmöset roolit ja tämmönen ja tämmönen juttu.

H1: Ei ollu esim. koulukuraattorin toiminnasta mitään opetusmateriaalia?

V: Ei. Ehkä niit on no perhetyönkurssi mitä siin on ei siin oo mitään koulukuraattorista ja sairaanhoitajaista ja rehtorista.

H2: Oliko teil tota öö niinku kuitenkin käytynä ne asiat? Teil oli kuitenkin pohjaa niinku sellasist tapauksista tai näist, että niinku, että teil on käyty kurssilla ne asiat sillee, jotain pohjalla vai oliko siel aivan jotain uusia asioita mihin te ette olis osannu vastata kertoa tai?

V: No tota ku se kuulu perhetyön kurssiin ja tää oli tällanen verkostotapaaminen case. Ni perhetyön kurssillahan käydää hyvin perhetyölähtösesti eihän siinä eri ammattialojen toiminnasta katota. Se on sitte taas niinku nythän ne on modulina se oli lastensuojelun ja perhetyön yhteinen tänä vuonna mutta se oli silloin vaa

pelkkä perhetyö. Nythän se lastensuojelu liittyy siihen olennaisesti ku siinä käydään läpi erilaisia tuota tauko näitä mut mielenterveys ja päihdekurssiin kuuluu tommoset viiltelyt ja muut että.

H2: Olitteks te sitte käyny niitä tai et teil ei ollu?

V: Ei.

H2: Joo.

V: Mut mä en tiedä sitte ku mä oon niin erilainen opiskelija et jos muut on käyny niitä.

H1: Mut sillä kyseisellä kurssilla ei ollu käyty näitä asioita?

V: Ei pelkkä perhetyön kurssi ni siihen ei oikee liittyny niinku.

H2: Joo nii nii.

V: Toki perhetyössäkin on verkostopalavereja et en mä tiedä meniskö tollasee palaveri sitte perhetyöntekijä. Se perhetyöntekijä tulis sitte sen palaverin jälkeen ehkä siihen perheeseen.

H1: Ymm joo.

V: Jos on tapahtunu viiltely niin ei sillä välttämättä oo aiemmin mitään kontaktia ollu perhetyöhön.

H2: Ymm. Okei joo.

V: Et tää tuli vähän niinku salama kirkkaalta taivaalta simulaatio pam teil on tänää tämmönen *nauraa.

H1: Okei no mikä tota mikä tunnetila sul oli sit siin simulaatiossa ku se tuli noin yllättäen?

V: "Just joo nii, että tällanen sitte tänää"

V: Tuli sellanen olo et ollaako nyt näyttelijäkorkeakoulussa vai leikkikehässä *nauraa.

H2: Vaikuttiks se sun tunnetila jotenki niinku siihen simulaatioon?

V: No ei kyllä mä sen verran osaan, että mä feikkaan sen verran että, *nauraa, sen verran, että mä, ei sielä kellään mitkään ollu että jes kiva. Kyllähän se oli simulaatio merkattu lukkariin mutta ei siitä ollu mitään etukäteistietoa.

H1: Okei.

V: Mentiin vaa, että simulaatio ja sit sielä puhuttiin jotain ehkä 8-9 mitä se simulaatio on ja tuos on tommonen ja tuos on tommonen. Sit annettii ne laput miten menee. Ehkä sillä toisella ryhmällä mikä pääs esittämään ni oli ehkä helpompi koska ne oli jo kattonu sen meiän jutun.

H2: Nii.

V: Oli hahmottunu mut mä en ollu koskaa sitä tilaa edes nähny saatikka tienny mikä se tila on.

H2: Ym.

H1: Miten tää sun mielest vaikutti sun oppimisee tää tunnetila?

V: Kun en mä hirveesti siin niinku oppinu mitään *nauraa voi olla et se vaikutti siihen.

H2: Oisko nii tosiaa niinku vai olik tää nyt sun kohalla vaan vai koko ryhmän kohalla et te, ette ollu niinku nähny sitä tilaa esimerkiks?

V: En mä ollu ainakaa.

H2: Joo.

V: Siel oli niinku muitakin jotka viittas ettei oo koskaan käyny sielä.

H2: Okei joo.

V: Kun oli et onko joku joka ei oo koskaan käyny ni meit oli useampia jotka viitattiin.

H2: Oisko se helpottanu tai jollain tapaa ollu parempi et ois nähny ne tilat ja tienny et miten siel toimitaan tai joku niinku siinä?

V: No ehkä joo emmä sitä näkemistä et menee tilaan ku tilaan mut ehkä just semmonen että simulaatio on tämmönen ja tämmönen olis voinu tulla vaikka kurssin kun kurssin silloin ku tulee se kurssi juttu ni esim silloin.

H2: Ymm.

V: Silloin ku tulee ni voi tulla et mikä se niinku on. Ku suomalaiset jo periaattelta on ehkä semmosia et ne ei hirveesti oo esiintyjä ni sit se vähä aina niinku jännittää jo itsessään se et pitää mennä esiintymään ja sit tietää et ne toiset kattoo siel ruudun takaa.

H1: Eli siihen liittyy tämmönen jännitystunnetila sit siihen?

V: No mä en oo ehkä oo suurimpia jännittäjiä *nauraa mut on se sit kumminki sellanen se on vähä niinku pitäis esitelmää et ainahan siinä on vähä semmonen sitte.

H2: Ja teil oli kaikki niin et te se simulaatio tapahtu erihuoneessa ja sit se havainnointi oli erihuoneessa?

V: Joo.

H2: Aa onks sul siinä niinku sun mielestä et voisko siinä olla vaikka et ne ois samassa huoneessa ne havainnoitsijat? Oisko sille ollu mitää eroa siihen?

V: No en tiijä sit ois ehkä naurattanu vähä enempi ku sit jo rupes vähä naurattaa siin yhes kohtaa ku ei oikein tiedetty, että mitä täs tehään mut jos siin ois ollu yleisö ja niitäki ois ruvennu naurattaa ni nauraa sit se ois ehkä menny ihan pipariks.

H1: Et se oli kuitenkin ehkä hyvä et?

V: Ehkä joo.

H1: Et oli eri huoneissa?

V: Nii.

H1: Joo okei.

H1: Miten tota, tääl on semmonen kysymys ku et miten simulaatio tukee oppimistasi ni miten se ehkä vois tukea oppimista?

V: Mo joo, jos ne on hyvin suunniteltuja ois semmosia konkreettisia juttuja niin se on varmaa tosi hyödyllinen juttu. Ko ois konkreettista.

H1: Mitä sä tarkotat konkreettisella saanks mä esimerkin?

V: Semmosta no varmaan sairaanhoitaja puolella on varmaan tosi konkreettisia juttuja mitä voi harjotella, tekemistä, näkemistä, jos ois niinkö tässäki jotaki semmosta mitä vois selkeesti harjotella; erilaisia lähetymistapoja ja vaikka jos ajateltas, että pitäs harjotella nyt me harjotellaan ratkasukeskisyyttä tai sitte me harjotellaan öö kognitiivista lähestymistapaa.

H2: Mmm.

V: Niin tavallaan niitä voi harjotella ko sulla on selkee se juttu, että nyt mun pitää esittää ratkaisukeskeisiä kysymyksiä tälle asiakkaalle ja me tällästä tehtäis ja toiset kattois nii sehän ois musta semmonen vähän semmonen konkreettisempi, koska on selkee tavote.

H2: Hmm.

V: Ja sä harjottelet sitä ratkaisukeskesyittä.

H2: Nii.

V: Tai sitte sä harjottelet vaikka kognitiivista ajattelumallia tai sitte kysymyksiä ja eri tavalla tapoja, niinkö lähestymistapoja. .

H1: Okei.

H2: Eli et se ois niinku pilkottu pienempiin osiin?

V: Niin.

H2: Silleen, että nyt vain tätä asiaa?

V: Ja pieniin.

H2: Niin sä osaisit ehkä valmistautua siihen paremmin niinku mitä sä yrität hakee sillä?

V: Kyllä.

H2: Joo.

V: Ja se, että sitte vois kattoo sieltä ja havannoida että oliks ne nyt avoin kysymys vai suljettukysymys vai mitä se oli että niinkö semmosia selkeitä mil ei tarvi mis ei tarvi ratkasta mitään jotain miksi se lapsi viiltelee itseään (tauko).. vaan semmosia niinkö konkreettisempia, pienempiä juttuja.

H2: Joo.

H1: Mikä siin simulaatios olis sellasta mikä tukis oppimista tämmösessä tilanteessa?

V: No se on varmaa se havainnointi.

H1: Joo.

V: Mä ajattelen, että ei ne ehkä opi niinkää ne jotka esittää vaan jos ajatellaan tämmönen tällästä avoin ja suljettu kysymyksiä niin tavallaan se porukka mikä kattoo siellä niin siinä ehkä just se jos toiselle ei oo ollu vielä ihan selvää mitä ne tarkoittaa.

H2: Että sitten niinku sä sanoit et just se havainnointi mut niinku reflektoitteks te et voisko siin reflektoinnissa oppii tai?

V: No kyllä, kyllä.

H2: Tai onks se sitte et se ite esitys ei oo niinku nii onks se joku muu ne jälkipuinnit tai joku muu osio?

V: Kyllä.

H1: Simulaatio jaetaan karkeasti siihen orientaatio tilanteeseen ja skenaarioon eli tähän näytelmätilanteeseen ja sit jälkipuintiin, mikä näist kolmesta ois susta se mikä ois?

V: No ehkä se jälkipuinti ois se tärkeä et mikä ja semmonen ihan realistinen.. mikä se miten se niinku mitkä oli ne hyvät , vaikka nyt ajatellaan tämmöstä että avointa ja suljettua kysymystä, et pitäis esittää ja opetella tämmöstä esittää erilaisia kysymyksiä nii siinä se että että mitä se niinku, mikä ne oli ja mitkä oli ne erot ja.

H1: Okei.

(tauko)

H1: Mikä siin jälkipuinnissa olis sellasta mikä edistää oppimista?

V: Mä oon tietty sellanen että tykkään et on visuaalinen. Mähän heti ottasin siihen jälkipuintii teorian hyvin vahvasti sitte oikeesti niinku seinälle, että se on näin.

H2: Mm.

H1: Joo.

V: Ja sitte siihen verraten se, että miten se meni vois niinkö ite pohtia siinä niinkö se esittäjäkin, että mikä siinä meni ja miks se oli niin vaikeeta mis ne on tärkeitä esittää tietynlaisia kysymyksiä ja miks ei et se tulis niinku konkreettisesti ja selkeesti.

H1: Joo.

V: Esille siinä se et mikä on ei ehkä oikee ja väärä mutta just jos on suljettu ja avoin kysymys niin siin on se oikee ja väärä.

H2: Mm.

V: Ja kysymys on joko suljettu tai avoin.

H1: Joo.. okei (tauko).. Mikä tos teijän oliks teil jälkipuinti nytte näissä?

V: No oli siin varmaa mut siinä se aika sit meniki ku meitä oli meit oli varmaan 40.

H1: Olik tää sun mielestä sopiva ryhmäkoko vai?

V: *naurahtaa* Se oli niin suuri et se yks ryhmä jäi kokonaa esittämästä.

H1: Okei eli liian suuri ryhmä koko?

H2: Okei, m.m

V: Kaks luokkaa.

H2: Kaks?

H1: Joo.

V: Iso luokka yhtä aikaa.

(tauko)

V: Että siinä ei niinkö se havainnoijaki kerto että meit oli 10 siinä esittämässäki ko jokanen kertoo sen ja opettajia oli 3 ja jokainen kertoo sen oman ajatuksen ja sitte vähän yhdessä mietitään.

H2: Eli tapahtuks teijän havainnointi niin, että te vaan seurasitte ja sitte te kirjoititte ylös tai teil oli omat jotkut muistii panot tai et te kerroitte et mitä itelle jäi?

V: Joo oli. Joo siinä oli niinku määrätty et kuka havainnoi ketä.

H1: Joo.

H2: Nii joo okei.

H1: Olik tää sitte sun mielest sit toimiva järjestelmä?

V: Joo no on se varmaan silleen et muuten ei kukaan havainnois ketää.

H2: Mm.

H1: Joo.

(tauko)

V: Niin tarkasti.

H1: Okei.

H2: Joo.

V: Kyllä.

H1: Edistiks tää sun mielestä sitä oppimista siit tilanteest et se oli jaettu se?

V: No kyl se sitte itekki kiinnität, jos oot havainnoija nii tarkemmin huomioo siihen ja kiinnität yrität pyrit kiinnittämää erilaisii kohtii, mut sitte ko toinen antaa palautteen ennen suo nii sä huomaat et sä oot kinnittäny ihan eri asioihin huomioo.

H2: Mm.

V: Et siihenki just se et monenlaisia ihmisiä kuka mihinki.n

H1: Okei.

V: Mut ehkä siinäki vois olla sitte tarkemmin viellä se ohjeistus, että mihin siinä kannattaa siinä havainnoinnissa huomioo.

H1: Joo.

H2: Joo.

H1: Okei.

H2: Joo.

(tauko)

H1: Mitäs meillä on vielä täälä?

H2: Me ollaan kyl aika hyvin varmaan kysytty.

H1: No mut tämmönen et mikä on erityisesti jääny mieleen?

V: Noo huono organisointi simulaatio. Huono.

H1: Organisointi.

V: Huono tuota tää et se tuli kyllä niin huonosti se oli vähän niinku nopeesti juostu.

H2: Mm.

V: Tässä on tämmönen ja tämmönen lukujärjestys ja sillo meette sinne.

H1: Okei, joo.

V: Voi voi olipas teillä nopeet kysymykset.

H1: Kyllä, tuleeks sulla vielä mieleen jotain mitä voitais?

H2: Ei mul kyl varmaa kauheesti et sitte ei varmaa tota niinku liity sit enää välttämättä tähän meidän niinkun.

V: M.m

H1: Mietin tota viel tota tätä kohtaa että mitkä tekijät simulaatiossa edistävät oppimista, nii sä puhuit siitä jälkipuinnista ja haastattelusta ei haastattelusta vaan tosta tarkkailusta havainnoinnista?

V: Joo.

H1: Et mitkä niissä on just se mikä, mikä saa siinä oppimaan ja mitä siinä pystyy oppimaan?

V: Hmm no siinä havainnoinnissa pystyy sitte taas oppimaa ja käsittelemää niitä omia ko sä katot sitä kun toinen tekee nii sä voit ite niinkö peilata siihen omaa tapaa toimia ja muuttaa sitä kenties, sitte sen uuden mallin mukasesti ja oppia siitä et toi teki noin ja ja sehän kuulostaaki hyvältä se näyttää hyvältä ja se näyttää toimivalta.

H1: Joo.

V: Mallin taas sitte taas siihen omaa käytökseesä.

H1: Okei.

V: Onks se järkevästi sanottu?

H1: On joo.

H2: Joo.

H1: No mikä siin jälkipuinnissa taas ois sitte se?

V: No siinä jälkipuinnissa on sitte se teoria olis se tärkeä, mikä niinku siihen, että et se teoria muutenki se teoria otettais siihen mukaan ku vaaditaan sitä teoreettista osaamista nii se tulis konkreettisesti siihen kohtaa missä se käyää se asia läpi (tauko), jos se on vaikka kysymys siinä simulaatiossa no avoimesta ja suljetusta kysymyksistä nii sit se tulis siinä jälkipuinnissa vielä se oikea oikea teoreettinen ja siihen taululle selkeesti, että kaikki sen ymmärtää ja näkee voi lukee jos ei sitte vielä ihan ymmärtäny sitä mitä siinä esitettiin tai ei oo tullu vielä auki ni viel hyvin selkeesti se et mikä tässä oli se juttu. Miksi niillä on eroa niille kysymyksillä ja sitte siinä jälkipuinnissa just sitä että miten se meni...

H1: Okei.

V: Niinku tossaki mä, sen takia siitä jäi se tavote varmaa auki siitä, koska siin ei ollu niinku se tavote selkee mitä mejän siin keskustellu haetaan. Me vaan keskustellaan, me leikitään eri rooleja mut mitä me sillä haetaan, mitä mikä mejän tarkoitus on, muutaku ku keskustella sit joku sanoo aika ja se loppu siihen.

H2: Kysyitteks te sitte jälkeinpäin sitä tai olik teil mitää keskusteluu sit siitä et minkä takia niinku tai että et mikä siin niinku oli se idea tai niinku?

V: Ei me enää kysytty me huokastiin vaan helpotuksesta *nauraa. tää oli täs tällänen päivä.

H1: Voiks sun mielest simulaatiossa oppia sit esimerkiks just sosiaalisiaitaitoja tai tämmösiä?

V: No en sanos kyllä ehkä sosiaalisiaitaitoja tai ehkä sit jos ei oo hyviä sosiaalisiaitaitoja nii siinä sä näät ku ihmiset keskustelee, mutku sitä ryhmäkeskustelua on niin hirveen paljon sosiaalipuolella se on pelkkää ryhmäkeskustelua se koko koulu ja tavallaa, jos sulla ei oo jollain lailla sosiaalisiaitaitoja nii ei sinne ehkä pääse sisään.

H1: Joo.

H2: Mm.

V: Mut niitä semmosia erilaisia tapoja ja menetelmiä pystys varmasti oppimaan.

H1: Joo.

V: Mut ne pitäs olla niinku pienempiä, että oikeesti käsiteltäs jotain ratkaisukeskeytyttä tai jotain sellasta pienempiä kokonaisuuksia. Ois selkee asiakas ja ois se terapeutti tai sosionomi tai jos se ois vaikka koulukuraattori ja sit ois se mopopoika ja siihen hankittais niitä ratkaisukeskeisiä kysymyksiä et miksi, millä kysymyksillä sä saisit sen pojan motivoitua opiskeluun.

H1: Okei.

V: Jos se ois vaikka tämmönen.

H2: Mm.

V: Se ois paljon pienempi...setti, voihan siinä olla äiti mukana tai vielä joku muuki, mutta mutta eihän missää, johan tommonen niinku iso tilanne missä aatellaan, että kaheksan ammattilaista, äiti, isä ja lapsi.

H2: Mm.

V: Nii johan se lapsi menee ihme loukkuun, jos se nyt viedään tommosee palaverii missä kaikki on vähän niinku sinä siinä.

H1: Nii eli se skenaarioki oli ehkä sun mielestä vähän?

V: Nii, no vähän oli joo.

H1: Okei, minkälainen skenaario teil oli tässä toisessa missä sä olit vaan tarkkailijana?

V: No siinä oli kans joku tämmönen vähän saman tyyppinen nuoriso mä en muista ku mä en ollu sitä esittämässä et tota siin oli varmaan joku päihdeongelma tai huumeongelma tai joku sellanen.

H1: Joo (tauko) okei

V: Tarvii aina alottaa niin vahvasti, ku vois alottaa vaikka ihan tällasesta perus koulunkäynnistä.

H1: Joo.

H2: Mm.

H1: Mitä mieltä sä olit siit simulaation rakenteesta, et oliko teil ihan normaalisti orientoitumisvaihe, skenaario ja jälkipuinti nii mitä mieltä sä oot?

V: No se orientoituminen oli varmaan se 20 minuuttia.

H1: Joo.

V: Ja sitte se itse toiminta oli sen 20 minuuttia ja sitähän käytiin läpi sitte aika pitkään 40 minuuttii ku kaikki kerkes sanoo asiansa.

H1: Oliko...

V: Mut siinä ei mitään yhteistä käyty läpi vaan siinä vähän jokainen vuorollaan ja opettajat anto sitte pitkät palautteet.

H1: Okei (tauko).. Oisiksä muuttanu näitä vaiheita jotenki esimerkiksi orientoitumista sä nyt puhuitki et sä oisit muuttanu?

V: Mm.

H1: Mut oisiksä sä muuttanu skenaario vaihetta tai jälkipuinti vaihetta?

V: Ei se oli varmaan ihan hyvä se ko siin loppu sanat jo kesken ko ei oikee kukaa tienny et mitä pitäs sanoo tai kelle pitäs sanoo nii se oli ihan tai puolet

vähemmän nii ois riittäny siihen samaa ko siin oli jonkin verran hiljasiaki hetkiä ku , ohjeistus oli, me ei oikee tiedetty et mitä täs ois pitäny puhua.

H1: Nii.

V: Mut totaa loppuvaihe, siit puuttu kokonaa tavallaan ko ei tietysti ollu sitä et mikä on se tavote ni ei siinä mitään faktaaka esitetty et miten.

H2: Mm.

V: Mihin se niinku perustu se juttu.

H1: Joo, mut muuten ajallisesti loppu, nää muut vaiheet oli riittäviä paitsi se orientoituminen?

V: Nii oli oli , seki ois voinu olla tehokkaampi se jälkijuttu, että jos jättää diipadaapan pois ja keskittyy asiaa.

H1: Joo (tauko).. Onks sul viel jotain mitä sä haluisit ite, ite sanoa simulaatio-oppimisesta?

V: Eipä oo, kannattaa tehdä hyvät uudet simulaatiot.

KAIKKI: *naureskelee

V: Sitähän vois sitte teatterikorkeessa.

H1: Lähtee rakentamaa.

V: Siihen ku ottais vielä ne kortit et joka tunnin alussa mitä tämä kortti kertoo sinusta nii sit se ois ihan perussettiä.

H1: Noni.

V: Joo.

H1: Haluut sä kysyy viel jotai

H2: Ei, mun mielest me nyt saatiin.

H1: Mun mielest me saatii kaikki nää kysytyä mitä meillä oliki ja käytii kaikki teemat.

H1 ja H2: Kiitos paljon!

V: Olkaa hyvä.

HAASTATTELUJEN LITTEROINTI 4.**H1: Elisa L. H2: Katariina V: vastaaja**

H1: Noniin tervetuloa tähän haastatteluun.

V: Kiitos, kiitos.

H1: Minkäs ikäinen olette?

V: 26.

H1: Miks mä kirjotan näitä, enhän mä niit tarvi.

V: *naurahtaa

H2: Nii sä aina laitat tonne.

H1: Millä koulutuslalla opiskelet?

V: Sosiaali- ja terveysala, sosionomi.

H1: Okei, kuinka pitkällä olet opinnoissa?

V: Melko lopussa, opinnäytetyö, viimeinen harjottelu ja pari kurssia.

H1: Okei.

V: Onkohan mulla 70 pinnaa tehtynä about

H1: Noni tauko moneenko simulaatioon olet osallistunut opintojen aikana?

V: Yhteen.

H1: Yhteen, okei . No kertoisitko miten koet oppimisen simulaatio oppimisympäristössä, miten ja mitä olet oppinut?

V: Olipas pitkä kysymys (tauko) totaa tota tota, se oli ainaki silleen, me ollaan oltu simulaatiossa havainnoimassa, ni nii niin se oli mun mielestä oli helppo havainnoida niinku niitten kameroiden kautta, huomasi ehkä niistä, jotka oli siellä simulaatio tilanteessa et niitten oli helpompi olla silleen luontevampana ku ku ku jos ne ois istunu siinä luokan eessä ku luokallinen ihmisiä havainnoi.

H1: Joo.

V: Niitten toimintaa.

H1: Nii eli oli helpompi havainnoida, ku se oli visuaalisesti näkyvässä se video?

V: Mm.

H1: Joo.

V: Joo.

H1: Okei, no sitte tääl ois kysymys, että miten eri simulaatioissa, mut sä et ollu osallistunu ku yhteen. Mikä sun kohdalla oli siinä just se et mitä ja miten sä opit siinä?

(tauko)

H2: Tai opitko siitä yhtään mitään näin aluksi?

V: *naurahtaa Öö oota ku mä muistelen millanen simulaatio se oli nii voi miettiä mitä mä opin siinä (tauko) vitsi mikähän se oli (tauko) ihan kauheen vaikee kysymys, miks mä en valmistuatu tähän ollenkaa.

H1: *naurahtaa, muistaks sä yhtää mistä aiheesta teil oli?

(tauko)

V: Hmmmm.

H2: Tai mitä siin tapahtu?

V: Hmm se oli varmaan joku, se oli ainaki motivoiva haastattelu yhtenä teemana.

H1: Okei.

V: Se oli tommonen niinku, asiakastilanne .

H1: Joo .

V: Simulaatio .

(tauko)

H1: Koit sä, että sä opit siitä sitä motivoivaa haastattelua tai sait siitä kiinni?

V: No joo olihan se silleen et ku me käytii se simulaatio tilanne sit läpi siinä sen havainnointi ryhmän kans silleen, et mitä sieltä niinku löysi ite semmosia elementtejä mitä oltiin opiskeltu sitte motivoivasta haastattelusta ja sit taas mitä ois kaivannu ite et mitä mitä ois tuottanu, pystyy ehkä sillee analysoimaa sit toimintaa eri tavalla havainnoijana ku mitä, jos ois ite ollu siinä tilanteessa.

H1: Joo.

V: Nii se oman toiminnan reflektointi.

V: Niin niin.

H1: Juu.

H1: no mikä on erityisesti jäänyt mieleen?

V: * naurahtaa Hehee öö erityisesti jäänyt mieleen. No se et se oli kaikista hirveen jännittävää se simulaatio niinku siihen havainnoitavan rooliin meneminen, sinne ei hirveesti ollu tunkua, meitä useempi ihminen kävi siinä sekä useempi ryhmä siis (tauko) peräkkäin niin tota, se oli hirveen jännittävää.

H1: Oisiksä ite halunnu sinne?

V: e.

H1: Et halunnu, miksi et?

V: No muo vähän jännitti se ajatus et mä oon siellä vaik, vaik siellä ei ois ollu niitä ihmisiä paikan päällä kattomassa, mut se et mä oisin tienny et kamera kuvaa ja luokassa 20 muuta kattoo et mitä mä teen.

H2: Okei.

H1: Joo (tauko) missä kohtaa simulaatiota opit eniten eli simulaatio jaetaa karkeesti orientaatio eli siihen missä kerrotaan mitä tehdään ja mitä simulaatiossa tapahtuu ja skenaarioo eli se nimenomaa se kohta missä näytellään ja sitten jälkipuintiin eli jälkipuinti on sit se loppu missä arvioidaa miten se tilanne on mennä.

V: Kyl mun mielest se jälkipuinti oli se hyödyllisin, siin kuitenkin käytiin sit tauko aika tarkkaan se (tauko) niinku simulaation aikana tapahtunu läpi.

H1: Miksi just jälkipuinti?

V: No siin sai niin monen ihmisen näkemyksen sit taas tilanteesta ku simulaatioo kattoessa siin oli vaan se tilanne, tietty tärkeä.

H2: Joo.

V: Mut sitku se jälkipuinti käyti silleen et jokainen kerto ne omat havaintonsa, ni nii sielt sai semmosiaki vinkkeleitä taas mitä ei ite tullu aatelleeks.

H1: Okei, no sit tääl ois miten olet kehittynyt simulaatiossa opiskelun aikana mutta, oisko seuraava kerta helpompi, jos nyt menisit ?

V: No ois varmaan, jos ois ollu uudestaan nii oisin saattanu ehkä uskaltaa sinne havainnoitavaks ?

H2: Oisitko osannu niinku toimia eri tavalla siel tai kattoo jotain asiaa eri tavalla tai, sul nyt on ehkä vähän ku sä oot vaan havainnoinu niin ei oo ehkä sillä tavalla?

V: Nii, siitä en kyl osaa sanoa et ois heränny mitää et ens kerralla teen näin.

H2: Joo.

(tauko)

H1: No sit tääl on mitkä tekijät simulaatiossa edistävät oppimista esim. miten simulaatio tukee oppimistasi?

(tauco)

H2: Sä voit miettii myös et miten se vois tukea jos ois vaikka useempi tai..?

(tauco)

V: No varmasti just siinä, ku et siin pääsee tauco kattoo niin monesta näkökulmasta tilannetta ja seki, et jos oisit ite ollu siellä simulaatio tilassa nii se et ois päässy näkee sen tilanteen taas videolta sit sen jälkee ku se on tapahtunu.

H1: Eli te katoitte videolta sitte vielä (tauco) sen uudestaa sen skenaarion.

V: Joo mun milest me katottiin.

H1: Joo.

V: Saatan muistaa vääriki mut..

H1: Okei.

V: Vahva mielikuva ja ainakihan siis ne videoidaan kyllä.

H1: Joo.

H2: Mm.

V: Ainaki meille mun mielest kerrottiin et se niinku videoidaa sit ne videot poistetaa sen jälkee ku se opetus loppuu mut siis se et siin on se mahdollisuus et pääsee kattoo sitä omaa toimintaa (tauco) sillain.

H1: Okei, mikä ois se suurin edistävä tekijä simulaatiossa mikä (tauco) helpottaa ja auttaa sitä oppimista?

(tauco)

V: Ehkä just et pääsis näkee sen oman toimintansa, koska ethän sä ite tehessä välttämättä tajua et miten sä teet tai millasia juttuja sä teet (tauco) videoiminen ylipäättää on semmonen kauheen hyödyllinen oman toiminnan tarkastelu väline

H1: Mm.

(tauco)

H1: Hmm, miten se edisti just sun oppimista se simulaatio tilanne missä te olitte miten sen motivoivan haastattelun kannalta esimerkiks.

(tauco)

V: Miten?

H1: Nii, mikä siinä sai sut ehkä oppimaa sitä motivoivaa haastattelua, mitkä tekijät?

(tauko)

V: Ne oli sit varmaan ne havainnointi kysymykset siinä, et ku annettiin ne tietyt asiat mihin kinnitetää huomiota.

H1: Joo.

V: Ni ni se et osas kattoo siit tilanteesta tiettyjä juttuja ja..

H1: Okei

V: Ja sit taas se et kuuli muilta vastauksia samoihin pohdintoihin tai samoihin havainnointi kysymyksiin.

H1: Tuliko erilaisia?

V: Tuli semmosia huomioita mitä ei ite ollu aatellu.

H1: Okei oliko se sun mielestä hyvä että tuli monenlaisia erilaisia näkökulmia vai?

V: Oli ehottomasti eiks sillee opi ku kuulee jotain mitä ei oo ite aatellu.

H1: No sit tääl on.. mikä tunnetila sinulla on ollut simulaatiossa?

V: Mmm.

H1: Sä ainaki kerroit et sua vähän jännitti.

V: Nii no siis ois jännittäny, jos oisin ollu sielä ite simulaatiotilassa mut (tauko) en mä osaa sanoa et oliko mul mitää erityist tunnetilaa siin havainnoinnissa. Se oli aika kiinnostavaa ku se oli taas ihan uudenlainen oppimistilanne.

H1: Joo (tauko) onko teil ollu vastaavan tyyllisiä oppimistilanteita muuten sitte?

H2: Jotain samantyyllisiä vai oliko tää simulaatio ihan?

V: No ei oo oikeestaan ollu semmosta et ois jotenki niinku havainnoitu tommosta keinotekosta tilannetta tai näyteltyä tilannetta et tietty semmosia harjoitteita on ollu missä on ryhmänä leikitty jotain tilannetta, mut ei semmosta et ois päässy tollee havainnoimaan ku joku muu.

H1: Joo.

V: Leikkii *naurahtaa.

H1: No miten se tunnetila vaikutti sun oppimiseen? Edisti tai esti sitä? Tai ne tunnetilat mitä sul oli sielä?

V: Nii no varmaa se ite simulaatioon liittyvä jännitys. Ois se voinu olla hyödyllist se simulaation kokeileminenki niinku siel simulaatio tilan puolellaki.

H1: Joo.

V: Et voihan nyt sanoa et se jännitys esti sit oppimist siinä ku ei tullu mentyä.

H1: Okei no sitte tääl on semmonen kysymys ku mitkä tekijät simulaatioissa estävät oppimista ? Tääl on esimerkiks et mitä parannettavaa simulaatioissa vois olla?

V: (tauko) Yym no sitä voitais ehkä käyttää enemmän et just se et se oli tommonen yks kerta mikä meni ehkä jollain muullaki ohi vähä jännittäessä ni se, et jos niit ois ollu useemmin ni sitä ois ehkä osannu hyödyntää paremmin sit simulaatiota.

H1: Okei

V: Se et jos siihen ehkä tutustuttais silleen vaik pienempien tehtävien kautta. Tostaki tehtävästä tehtiin aika iso projekti silleen tost meidän simulaatio päivästä, ku siihen valmistauduttii ennakkoon ja et ehkä sitä vois tavallaa madaltaa sitä kynnystä siihe sen käyttämiseen.

H1: Okei.

H1: Olik se sun mielest hyvä et siihen valmistauduttii hyvissä ajoin ennakkoon?

V: Siis no kyllähän se vaikutti siihen positiivisesti siihen, miten se meni se päivä ja se tehtävän anto oli sellanen et olihan siihen valmistauduttava mut tavallaa se et jos sitä simulaatio ois vaikka joskus käytetty ilman niin isoo ennakkohypetystä ni ni ni se ois voinu olla pienempi se kynnyks siihe sen hyödyntämiselle.

H1: Okei olik teil minkälainen ryhmäkoko siinä simulaatioissa?

V: Meit oli varmaa joku reilu parikymmentä opiskelijaa siinä.

H1: Joo olik se sun mielest sopiva, hyvä, liian suuri, liian pieni?

V: Yymm ihan sopiva isompi ei ois ehkä kärsiny olla.

H2: Olik siin ite niinku simulaatio tilanteessa mitään parannettavaa?

V: Hmm ei ainakaan tälleen pitkän ajan jälkeen tuu mitään mieleen.

H2: Olisko ollu missää niis niinku osassa siin orientaatioissa skenaariossa tai jälkipuinnissa?

V: En mä usko se oli niinku silleen kokonaisuutena se oli siis kyl hyvä ja hyödyllinen.

H1: Koit sä sen niinku uskottavaks sen teil oli varmaa joku case siel?

V: Joo.

H1: Ni koit sä sen uskottavaks ja toimiks se sulla hyvin oppimisen välineenä?

V: Joo ihan kyllä ne oli just ne caset hyvin valmisteltu silleen et niit oli ennakkoon harjoiteltu ja perehdytty niihin rooleihin mitä niis oli ja ja..

H2: Tuliks ne.. anteeks keskeytinkö? Tuliks ne roolit sieltä jaettiin sitten vai saiks sä ite päättää, että mä haluan olla tämä.

V: No ne caset oli jaettu ennakkoon silleen pienryhmille, mut et siinä vaiheessa kun sinne simulaatioon menijät valittiin, ni ne sai ite valita roolinsa aika pitkälti.

H2: Joo mut siin oli ne samat jäsenet ketkä oli käyny sen casen läpi ja ne vaa päätti keskenään?

V: Joo.

H1: Miten tää alkuvalmistelu koit sä et sä opit siinä jotakin vai oliko se..?

V: Joo koin kyllä meiän pienryhmä valmistautu ihan hyvin silleen siihen simulaatio päivään et se jätettiin aikalaila meiän pienryhmien vastuulle se valmistautuminen se piti omalla ajalla valmistautua siihen ei ollu varattu semmosta yhteistä valmistautumisen aikaa.

H1: Oliko se sun mielestä ihan toimiva kokonaisuus?

V: No meille se toimi, mut (tauko) kaikilla ei ollu ihan niin helppoo sen yhteisen ajan löytäminen koulupäivien ulkopuolella.

H2: Joo, oisko ollu parempi sit vaikka koulussa et oltais annettu siihen aikaa?

V: No kyl mä uskon kyl se aina helpottaa.

H1: Joo täs oli tää et mitä parannettavaa simulaatiossa on, ni sit se miten se simulaatio esti oppimistasi? Hetkinen mikäs sä sanoit et siin oli. No sä sanoit et sitä käytettiin liian vähän. Miten se esti just sun oppimista et sitä oli käytetty niin vähän sitä simulaatiota aiemmin et se oli vieraampi oppimisympäristö?

V: Yym nii no varmaa just se et niinku ei tienny ennakkoon et miten se toimii ja mitä siellä tapahtuu ni ni sit se vei varmaa osan huomiost siinä simulaatiotilanteessa sitte.

H1: Okei.

V: Et ku se oli vähän sellasta uuden tekniikan opettelua sit kuitenkin.

H2 ja H1: Joo, onks meil jotain vielä (mieltii keskenään).

H1: Onks sul itellä siellä jotain mitä sä haluisit sanoo, simulaatiosta tai kertoo jotain huomioita siitä?

V: Ei

H1: No sit me varmaan saatiin, kiitos!

HAASTATTELUN LITTEROINTI 5.

H1: Elisa L. H2: Katariina K. V: vastaaja

H2: Tervetuloa tähän haastatteluun.

V: Kiitos.

H2: Minkä ikäinen olet

V: 24.

H2: Millä koulutusallalla opiskelet?

V: Sairaanhoidaja.

H2: Kuinka pitkällä olet opinnoissa?

V: Kolmas vuosi.

H2: Ja moneenko simulaatioon olet osallistunut?

V: Nyt tuli just toi ensimmäinen täytyy miettii, no mä oon käyny ne kaikki mitä sairaanhoitajille kuuluu paitsi valmistuvien eli silloin ekan ootas nytte nii ensimmäisenä siin hypes oli se yks sit hypsis on kaks, lanus on yks, päihdetyös on yks, ööö (tauko) taitaa.

H2: On niin mun mielest 6?

V: Nii mut sitte tota tauko nii, mut kato ku sit on valmistuvien on viel sit yks.

H2: No viidessä ainaki?

V: No ainaki viidessä eli kaikki ne mitä on, jos joku sanoo et on ollu useemmassa niin sitten minä mietin, että mm.

H2: Hmmm, okei.

V: Noni.

H2: Kertoisitko miten koet oppimisesi simulaatio oppimisympäristössä?

V: Simulaatiot on mun mielest, joka kerta tosi erilaisia ja, ja sil on todella paljon merkitystä et kuinka paljon opettajat on siihen panostanu ja millä lailla ohjeistetaan ja miten ne valmistetaan, valmistellaan, et on aika moniaki erilaisia kokemuksia niistä et sitte (tauko) nytki tuli muuten mielee niinku et mehän simuloitiin myös yhdessä kurssisaki et se ei ollu tämmönen erillinen simulaatio vaan et sit meil oli ikääntyneiden hoitotyössä

viel eriksee kaks simulaatioo eli siit tuli taas plus 2 eli seittemän ainakin nii et sit se on vähän sellanen, et siinä se oli ehkä semmonen oikeesti semmonen mikä jäi niinku mielee et siin oli semmonen et opettajatki oikeesti panosti siihen ja ne näytteli siinä ja oikeesti niinku käytii niitä kunnolla läpi niitä et ne oli caseja mitä me oltii niinku valmisteltu.

H2: Mm.

V: Ja sit niitä käytii niinku läpi mut sit joku no se ensimmäinen simulaatio mä muistan et se nyt oli ihan semmost haparointia ku ethän sä nyt ollu muutenkaa tehny yhtää mitää sä et oikee niinku saa siit mitään sellasta niinku autenttist fiilist siitä, että niinku okei toi on nyt nukke ja mun pitää jutella tolle ja se oli vähän semmonen hmmm ja kauheet paineet oli silloin ko oot just alottanu ja sillee et kaikki kattoo ja se oli mun mielest sellast turhaa stressii luotii siitä.

H2: Mmm.

V: Et se ois ollu ehkä se eka simulaatio, ei et ensin niinku vaik okei mä ymmärrän sen ajatuksen siitä, että et okei harjotellaa niit taitoi ennenku mennää sinne, mut en mä tiää harjottelinks mä siinä oikeesti niinku et en en mä koe et mä olin yhtää sen valmiimpi sinne harjottelu ekaa ennen sitä ku sen jälkee.

H2: Mm.

V: E,t sitte niinku et enemmänki sit niit ahaa elämyksii tuli sit vast sen jälkee, et sitte just verrattuna sit siihen ikääntyneiden hoitotyöhön missä me oltii ite käyty niit caseja ja oltii ite niinku tehty ne ja sit siin niinku simulaatiossa käytii sitte ne jutut tavallaa läpi se keissi, esitettiin ja sitte nonii käydääs tää nyt uudestaa nii se oli ihan eri et se jäi niinku oikeesti mielee ja siin oikeesti niinku hiffas juttuja.

H2: Joo.

H1: Mikä siinä oli se mikä jäi mielee ja oli niin erilaista?

V: No siis no en mä nyt osaa, siis, siis muistan esimerkiks jotain ikääntyneiden kipulääkityksestä jäi esimerkiks tosi paljon niinku mielee.

H2: Joo.

V: Ihan sen takii, ku ne oli ensin itse käyty läpi ja sitte ne käytii yhdessä tolleen niinku visuaalisesti, että.

H2: Joo.

V: Et just siin on niinku monia, jotkut oppii sillä et on kirjottanu, jotkut oppii että lukee ja sitte jotkut ku sä viel näät että ku ja okei mitäs tässä kuvassa nyt on näin ja mitäs tämän vanhuksen kotoa voitaisiin muuttaa näin et ei vaan se et lukee paperilla, lattialla on johtoja tai jotain semmosta, nyt tuli mielee.

H2: Eli käytiiks siinä niinku kaikki just silleen, sitte sun mielest et tuli kaikki tollast just et sä näät ja kuulet ja tehtii niinku tälleen nii se oli sun mielest hyvä sitte, tuli ne kaikki?

V: Joo, mut sitte taas ku ne on niin erilaisia.

H2: Nii.

V: Ja toinen oli hyvä oli kans se lasten tällai näin et siin niinku se oli niinku sellai hyvä et siin niinku niit semmosii tai silleen et oli itellä semmonen "apua emmä osaa näit yhtää", "emmä emmä osaa" vaikka niinku lasten kans osaa olla mut just joku sellai nenämahaletku sen jälkee se ei ollu enää yhtää niinku et sen oli periaattees se oli niinku hyvä mut siinki oli just se et maikka niinku osallistu siihen ja oli sellanen niinku kannustava ja näin mutku ne ekat oli just semmosia, noniin kaikilla pitää sitten olla juuri näin ja näin ja sit oli vähän semmonen tosi stressaava fiilis ni niist jäi just semmonen ja sitte ne päihdetyön ku nehän ei mä ny en nääs iin mitää simulaatioo ei se mun mielest ollu mikää simulaatio ku se oli niinku keskustelu.

H2: Mm, joo.

V: Nii mun mielest se on typerää ees sil nimellä että.

H1: Olitteks te kumminki simulaatiotilassa?

V: Eei oltu.

H1: Okei, joo.

V: Ei et se oli ihan oikeestikki vaan keskustelu.

H1: Joo.

V: Käytiin niinku jotain keissejä niinku omist harjotteluist läpi ja sit juteltii niistä et se ei niinku myöskään mun mielestä siis keskusteluna joo mut sil ei ollu mitää tekemistä simulaation kanssa

H2: Mm joo 8tauko) tota nytku sä sanoit et sä oot ollu tosi monessa simulaatiossa ja sanoit et eka oli vähän jännittävää ja tälleen niin miten sä kehittyyny simulaatios opiskeluaikana?

V: No mä oon viimesen simulaation käyny jo niin siit on vuos sitte.

H2: Mm.

V: Ehkä mä en just silleen et e-en mä silloinka viel enää siltikä tykänny mennä sinne tai vaik muuten on sellai näin, mut silti se simulaatio ku siin on kuitenkin maikka kattoo ja tällee näin siin on se oma semmonen jännä paine ,mut emmä niinku tavallaa se et en mä niis jäädy enää et mul on just ollu niinku semmosia, että menee ihan sille pipariks et menee ihan lukkoo ja menee ihan emmä osaa emmä osaa emmä osaa mut et niinku sillee ehkä varmaa mutku en mä niinku tavallaa (tauko) niinku en mä nää et pitäis jonkun esiintymistaidon parantua jossain simulaatiossa eihän se niinku oo se idea et sit tavallaa et noniin olen rohkeampi menemää muiden eteen eihän se oo se idea vaan se et sä meet sinne tekee ja näin et en mä nyt niinku nää että mä oisin niissä mitää.

H2: Joo.

V: Jotain yksittäisii just jotain semmosii mitä tärppeii niist on tullu, mutta ne ois voinu tulla jostain muustaki.

H2: Okei no sitte sä sanoit just et suo aika aina jännittää vähän tai sillee nii mitä kaikkii tunnetiloja sul on niinku ollut sielä simulaatiossa ja onko ne estänyt sun oppimista tai edistänyt sun oppimista jollain tavalla?

V: Tunnetiloja.. no varmaan just se jännittyneisyys ja epävarmuus itestä ja semmonen just ku et oo ihan täysin varma siitä et nyt ois varmaan must tuntus, et jos mä menisin nii ois ihan eri ku on jo sit muuta kokemusta on töiden ja harjottelun kautta se kokemus et suo ei jännitä mennä mut kiusus ensimmäisen kahen vuoden aikana.

H2: Joo.

V: Nii nii (tauko) et ne oli just semmosii ahdistaa, jännittää niinku teet ihan erilailla ku tekisit normaalisti ja just tulee semmonen tosi idiootti fiilis siitä niinku, että enhän mä nyt näin huono oo oikeesti tai niinku et oonks mä oikeesti ja just semmonen just enemmän rupee niinku enemmänki epäilee sitä omaa enemmänki negatiivisia kyllä mut toisaalt sitte taas jos lasketaa simulaatioks nää keskustelut nii ne on ollu mun mielest taas niinku tosi sellasii niinku avartavii tai sellasii must on ollu niinku kiva et kaikki on saanu niinku jakaa sitä, juttuja niinku harkasta ja muuta mutta, niis ei oo ollu mitää ahdistavaa tai mitää semmosta mutta nää tämmöset niin sanotut esiintymiset.

H2: Joo.

H1: Mut jännittääks ne suo enää samalla lailla ku alussa?

V: No en mä tiä ku en mä oo pitkää aikaa, kävin ne viimeiset jo viime vuonna joskus.

H1: Okei.

V: Nii nii saa nyt nähä miten se valmistuvien sitte, et minkälainen fiilis siellä on ku noniin nythän te tiiätte sitte kaiken että.

H2: Nii.

V: Mut ei varmaa sen ottaa jo ihan tai et se ei todellakaan ole niin vakavaa niinku ihan oikeesti niinku tavallaan ainahan sen on sanonu et ei tää nyt oo niin vakavaa, mut sen niinku oikeesti tuol niinku sisäl ymmärtää.

H2: Mm, no estiks nyt se joku jännittäminen tai joku tai koetsä et se ois estänyt sun oppimista?

V: Todellaki siis se yksi simulaatio meni mul ihan en mä ees viittyny niinku yrittää meni niin niinku sillai niinku se yks se on jääny niinku sellasena mielee, se oli toinen niistä (tauko) niistä akuuttihoito työn niistä simulaatioist ku meni just itellä ihan sillai totaalinen blokki ja oli vaa semmonen ei tää toimi ja emmä tiä ja sit et niinku tietää et nonii nyt se kattoo ja nonii ja sit yhtäkkii ja simulaatio päättynyt ja sit on ihan sellai ei mä tiä ihan sama ja ja tulee ihan semmonen niinku että tulee se semmonen.

H2: No mistä sul tulee se tai niinku et mitkä asiat siihen vaikuttaa, että suo jännittää tai onks jotkut asiat mitkä niinku helpottas sitte sitä jännittämistä?

V: No kyl no ainaki sillee vähän se aina tosi paljon eroo et kuka vetää sitä.

H2: Joo eli sil opettajal..?

V: Sillä opettajal on ollu tosi suuri merkitys se niinku oli siin simulaatios oli kyl ei niinku mitää vikaa siin opettajas kyl ollu et kyl sit oli niinku , no heti jos sä oot niinku sä et oo nukkunu kunnolla, sä oot väsyny ja ja jotenki muuten nii se kyl tuolla niinku ku se on niinku sä oot niinku kameroitten alla ja joku kattoo sun joka ikistä ilmettä nii sä rupeet en mä tiä onko sit vaa ihan persoonast kiinni et ajattelee liikaa vai mut kyl mä koen et sil opettajal on aika suuri merkitys siihen.

H1: Mikä siin opettajas roolis?

V: Semmonen et ku sanot et sillä olemuksellaan tuo sellasen rentouden sopivan rentouden siihen et se ihan oikeesti et se ei auta et sä vaan sanot että ottakaa rennosti ja samaa aikaa on semmonen niinku tiiättekö tiedäks ihmisestä huokuu semmonen.

H2: Joo.

V: En nyt sano nimiä kenenkää opettajan, mut vaikka kuinka ammattitaitonen ja tosi ihana muuten mut sit tommosis tilanteis tosi semmonen niinku.

H2: Mm.

V: Ja se hirveesti ja se sehän tarttuu, jos joku puhuu äänee siitä hommasti nii sehän tarttuu ryhmässä et sit sellanen niinku et vaik ite menisit muuten sillee näin ja näin mut sit ku rupee kuuntee et emmä haluu, emmä haluu ja kauheet jos mä joudun ja tälle sit sä alat itekki sillee *viheltelee no juu tuota en välttämättä.

H2: Joo.

H1: Onks siel ollu sellasii tunnetiloit mitkä ois voinu edistää sun oppimista?

V: Aa no mitä nyt ekana tuli mielee just ne keskustelut mis on semmonen niinku turvallinen ja sellanen ilmapiiri et sä voit kertoa luottamuksellisesti just semmosii ei itestä vaan muista ihmisistä arkaluontosia asioita ja sä tiedät et sä voit luottaa et nää ei mene mihinkää et semmonen niinku ehkä just se sellanen kollegiaalisuus.

H2: Joo.

V: Semmonen, se on ehkä.

H1: Joo.

H2: No totaa vois sit vähän kysyy enemmän siitä et mitä ja niinku mitä kaikkee sä oot oppinu siellä ja miten sä oot oppinu siel simulaatiossa?

(Tauko)

V: No en mä aianka koe et mä mitää semmosta niinku (tauko) no joo alotin negatiivisest, i että mä en oo oppinu mut sit se mitä mä oon aatellu niinku et mikä se idea on et sä opit sitä käytännön tekemistä niin en mä nyt sellasta niinku et mä osaisin nyt paremmin tauko pistää tai paremmin jotain tälläsiä niinku osaisin paremmin ottaa kaikkia tämmösiä en mä koe et se ois siihen millää tavalla vaikuttanu (tauko) ku hirveen vaikee on enää sillee mieltii et mikä on tavallaa ollu sit seurausta siit simulaatiosta jotenki en mä oo kokenu sitä mitenkä semmosena mullistavana et en mä koe et mä oisin yhtää sen vaikkamä en ois käyny missää simulaatiossa et en mä koe et mul ois sen vähempää tai enempää oppimista tai niinku .

H2: Joo.

V: En koe, että ois mutta siis on varmasti sieltä tullu just siis esimerkiks sellai niinku siis just joku just sielt ikääntyneist jäi aika paljonki semmosia ihan pikku juttuja siis niinku hankala ees nimetä semmosia niinku mitkä vaa niinku tuli sieltä niinku esille et huomasitteks te tälläsenki ja miten kohtaat erilaisia vanhuksia ja ja miten niinku et sit niinku ne veti sen niin hyvin ne veti sen niin sellaseks niin toden tuntuseks et ne oikeesti näytteli ihan täysin semmost niinku nii ei sen jälkee niinku sit on tullu just ehk jotain niinku kerran kaks tullu sitte niinku töissä et hei muute vitsi mut täähän ihan just niinku se juttu ja tälle näin et mä oon ehkä ollu vaa.

H1: Eli se oli todentuntunen se?

V: Joo sillee, joo ni kyllä joo.

H1: Joo.

H2: Eli se et vähän niinku (tauko) niinku erilainen simulaatio tai et ku on vähän erityyppist simulaatioo just se et ollaa siel simulaattorin kans ja sitte on vähän noit tollasii niinku.

V: Nii siis en mä koe siis siitä nukan kanssa nii joo joku keuhkojen kuuntelu mut se ei ollu ollu simulaatiossa edes.

H2: Joo.

V: Nii joo okei se oli niinku sillee et siel niinku kuunnella ja mut sil ei sit taas ollu simulaation kans mitää tekemistä et en mä sit niinku sen nukan käsittelyn tai sen ni se on ihan erilaista ko niinku oikeesti niinku just joskus ekal kerralki jotain mitä me pistettii niihin ja jotain.

H2: Joo.

V: Nii en mä siitä saanu yhtää sen enempää tai koe et se on muo.

H2: Joo, no totaa missä kohtaa simulaatiota opit eniten ku on orientaatio sitte on se ite skenaario ja sitte jälkipuinti?

V: No siin jälkipuinnis tietysti Mun mielest ehkä eniten just tai mitä täs nyt päällimmäisen on jääny mieleen mieleen jääneet ja mielestään tavallani onnistuneet simulaatiot oli just se mis tehti ne caset ja tota sitte käytii se näin niinku oikeesti ni sielt

sit niin ainii tääki muuten vielä ja joo totta ja ois tästki voinu vielä ja kyl ne on ehkä kyl niis on jääny niinku.

H1: Minkälaisii asioita sä oot nois jälkipuinneis oppinu?

V: No yks oli jos en muista jotain väärin ni jonku lääkkeen nimen unohdin jostain tai jotain tollasta ja noin tai muuta mut siis ihan semmosii ihan siis hirveen hankala nimetä suoraan ku ne on ollu niin semmosii niinku asia tekestejä et pitäny kertoo just jostain casesta mis on ollu joku lääkityksen anto ni okei no tänki ois voinu pitäny muuten huomioida just jonku laastarin että onkos nyt tämä hyvä tämä laastari .

H2: Joo.

V: Vai, että oisko injektiot paremmat ni tällasta nyt niit on miettiny töissä niin ku oikeesti sillee ni kyl sen niinku muistan sen sieltä et hei et miks täl on muuten täl mun potilaal kokoajan täl on muuten oikeesti laastari näin ja sil on kipuja et onkohan se kauheen hyvä et kyl mä niinku muistan sen sieltä.

H1: Joo.

V: Et se on niinku jääny.

H1: Mut et tämmösii kliinisiä asioita kuitenkin? kaikki pääasiassa?

V: Joo mut ei kuitenkaan siis niinku suoranaisia kädentaitoja en koe, et ne on kyl tullu sit niinku harkkojen aikana.

H2: Joo.

H1: Okei.

V: Ehkä niinku sit tietoa mun mielestä enemmän just tietoa niinku ehkä kuitenkin miten mä sanoisin.

H1: Joo.

H2: No tota miten se simulaatio tukis sun oppimista? Sä nyt oot täs jotain sanonu jo mut sano nyt vielä.

V: Nii miten se tukis et mikä olis niinku..

H2: Ja sulle on just et miten se tukee just sun oppimista?

V: (tauko) Niin niinku olemassa olevat simulaatiot vai niinku mietin et minkälain simulaation pitäis olla, jotta se tukis vai .

H1: No me voidaa.

V: Mä väännän tän väärin tän kysymyksen.

H2: Ei.

H1: Ei itseasias kumpaa vaan kumpiki on meillä.

H2: Nii

V: Aha okei no *nauraa.

H2: Ihan saat valita ihan kerrot vaa.

V: Ööö *epäroï, joo onhan siis niit joo ne nuket juu mun mielest ne on ehkä enemmänki harjoitteluu se sellanen ihmis simulaatio systeemi ni mä en nää siinä mitää en mä oo mä en koe että se tukee mut taas tommonen niinku mis tehdään yhdessä käydään yhdessä ja nimenomaan niinku opettajat on niinku osallistuu ni ne on ollu kaikki semmoset mitkä on niinku ite niinku oon täs ny sanonukki monta kertaa.

H2: Ymm.

V: Että se on ehkä ollu semmonen mikä mikä nyt kun miettii opintojeni aikaa niin niin.

H2: Ymm.

V: Se on ollut se homma kyllä, mutta joo ja sit olemme keskustelleet hyviä mut se on ehkä simulaatioks vähän väärä nimitys. Neki on kyl ollu niistä kyllä siis sille alueelle erityisesti hyvä kyllä.

H2: No sä voit kertoa sitte tota et mitä parannettavaa simulaatiossa olis sun mielestä?

V: No just se semmonen niinku sen huomaa ku jotku on vähä semmosia vähä niinku soitellen sotaa hommia.

H2: Ymm.

V: Et ei oo niinku tarpeeks et on vaa niinku sen oikeesti rehellisesti, että onko tää nyt oikeesti tarpeellinen ensinnäkää ja semmonen niinku että ei pidetä simulaatioo siin sen takia et sä vaan saat siit nyt jonku sen takii ku se on oltava et et sil pitää niinku oikeesti olla joku semmonen et täl on joku oikeesti ihan niinku perusteltu syy ja merkitys et sit niinku pidetään et niinku ja sit niinku sellaset selkeet pelisäännöt et seki oli vähä semmonen ku mä alotin koulun ni hirveesti oli siitä että et pitää olla tällaset ja tällaset vaatteet ja ja niinku käytetään sitte niitä sairaanhoitajan sairaalatakkeja ni kertaakaa oo mitään kukaan koskaan pukenu et kukaa missää nyt minihamees ylipääätäksääkää tule et kyl mä oon ollu farkuissa sielä.

H2: *naurahtaa

V: Ei ole ollu mikää ongelma ja sit siis ninku en tietenkää missää kireissä ja näin mut siis semmosissa niinku itselle mukavissa vaatteissa. Joo niinku ei farkkuja ja kaveriki osti niinku sen takia collarit et, että se heitetää pihalle sielt tyylä ku oli just semmonen niinku et sinne ei muuten astuta sisään ilman niitä ja sit se oli ekan jälkee oli vaa sillee et ei eiii sil oo mitään väliä. Et sit vähä meni itelläki niinku jos ei sulle oo mitää väliä ni ei muaka niinku oikeesti kiinnosta.

H2: Ymm.

V: Vähä sellain niinku hmm joo ei tää oookkaa niin kauheen tärke juttu. Et vähä niinku semmonen myös et opettajien kesken ne yhteiset pelisäännöt et et niinku se on ehkä sellanen niinku mikä itteesä on ehkä niinku ärsyttäny sellanen et joku sanoo et tää on niinku näin ja sit ei kuitenkaa niinku.

H1 ja H2: Joo.

V: Öö et siin ois aikapaljo kehitettävää.

H2: Eli et jotain selkeyttä ja yhteisiä linjoja?

V: Niin juuri näin ja just nimenomaa se semmonen ihme turha juttu pois et must tuntu et noista saa niinku yks opinto piste joku yks simulaatio todellakaan mä en koe et mä teen et mä ees opin niin et se on verrattavissa siihe tuntimäärään edes tai siis et jotenki sellain mä enemmänki et jotku voi sanoa et ajatella sillee et niinku helpot opintopisteet mut must mä tuntu et mä niinku tuhlaan mun opintopisteitä siihen et mä saan niinku tekemällä käytännössä en yhtään mitään, okei ne ennakkotehtävät joo.

H2: Ymm.

V: Niis on sentää ees jotain, et jos teet ne kunnolla ni opit sit se on vähä niinku semmonen et hym hym

H2: Joo.

V: No joku sellain niinku sellain niin on tosi hyvä niinku joku elvytys juttu mut sehän oli se oli niinku oikeesti tosi niinku hyödyllinen ja tollee noin mut ja.

H2: Eli periaattees miettis niinku tarkemmin et mitkä on sellasia niinku et jotain vois sun mielest esimerkiks vaik ottaa vaikka pois sieltä et ei tarvis käydä simulaatiossa?

V: Nii no en mä mun mielest se ensimmäinen simulaatio on niinku on niin naurettava et mun mielest se pitäis niinku mieltä ihan kokonaa udestaan mitä siel niinku oikeesti kannattaa siel ekas käydä et onks se niinku oikeesti vaan silleen et jokainen niinku kattos että tällasen ne on niinku et tällanen on sairaalahuone ja jotku ei oo välttämät ees ikinä käyny sairaalassa ja sit ne pitää yhtäkkiä mennä sinne sillee nonii pitää olla niinku et niinku et ymh et sen niinku vois vetää sillee ihan viuh alust loppuu uudestaa.

H2 ja H1: Joo.

H1: Miten se esti sun oppimista se et sä sanoit et se ei ollu ehkä johdonmukasta tai samat linjaukset ni miten se?

V: No sillee ku mä sanoin et just et se oli niinku vähä niinku porukallaki jo vähän sellain hälläväliä, että et sit se niinku vähä niinku tarttu sit niinku huomas et miten se niinku kaikki rupes ottaa sen vähän sillee niinku et et tää on tällain pakollinen mis mä oon ja mä saan helpot opintopisteet täst et se ja niinku juttu et se on niinku jostain asiast liikaa tehää joka asiast tehää kauheen pakolliin ni sit se menee vähä sellaseks niinku, että mun mielestä opettajillakin on niinku kaikilla niinku se opiskelijan motivaation ylläpitäminen ei oo pelkästään sen opiskelijan niinku on se opiskelijan vastuulla et se pitää mutta kyl se pitää tehtävä olla ymmärtää se että miten varsinkii ekan vuoden opiskelijat tosi

herkässä siinä et miten sä niinku tartutat sen et että niinku et hei oikeesti niinku että tottakai niinku on tärkeä juttu ja näin ja näin että nää pitää hoitaa mut et se et hei sä oot ite halunnu tänne ja sä ite ja sähän haluat tätä et et sit ymmärrätteks te mitä mä tarkoitan?

H2 ja H1: Joo.

V: Et sillee.

H1: Okei mä viel palaan tohon simulaation näihin edistäviin tekijöihin, mikä on sun kohalla sellain suurin oppimista edistävä tekijä siel simulaatiossa mikä tukee just sun oppimista?

V: Ymmm.

H1: Esimerkiks just orientoitumises tai skenaarios ja ja?

V: Mä just niinku mä mietin et mä aattelen et just se siis ihan sellanen et niinku mä sanoin et se et ku käydää niit sit läpi mut pakkohan se et käydää läpi ni pakkohan se on ensin käydä näin, että mut et ei mulla niinku mitää täydellist reseptii sille hommalle niinku se jotenki tuntuu vaa et se on niinku tosi kiva ajatus mut ei vaan oo ihan ne aina mut mä luulen et se on enemmän tulee semmonen niinku et tiäks sä että ois niinku ideoita ja näin mut sit ei oo just sillee niinku että pystytää järjestää niinku kunnon simulaatioita ja sellasia.

H2: Ymm.

V: Mut, että jos ne pystyy tekemää oikeesti sillee niinku ne on ne mis mä oon parhaimmis ollu et ne tehää näin ni et ihan niinku tosi hyvä juttu ei niinku.

H1: Oliko ne niis parhaimmissa just se suunnitelmallisuus sitte se mikä?

V: Nii ja sit sen niinku näki et ne et on nähny siihe vaivaa ja se niinku oikeesti niinku maksoi takasin, että se kaikki oli kiinnostuneita siitä ja seuras ja niinku oli sellain jee.

H2: Oliko se niin et te olitte saanu niinku ne käsiteltävät asiat etukäteen ennakkoon et te opitte opettelitte ne ennen ku te tulitte sinne simulaatioo?

V: No se oli sellain et meil oli niinku case josta me tehti niinku ne ihan esseet niistä ensin ja käsiteltii se niinku ja tehti niinku itte miten niinku kaikki ne mitä siinä casessa tuli esille ne käsiteltii ja niinku avattiin.

H2: Joo.

V: Jaja sitte siin simulaatio mut sit toisaalt se simulaatio itessään oli siin ihan täydellinen tai niinku sellain niinku paras mis oon ollu mut sit taas se tehtävän antohan oli ihan päin et mikään ei oo täydellistä et se oli tosi sekavaa et mikä ja ku meilhän on ne selkeet aina ne ja niinku, että tehää opparipohjalle ja näin ni se oli yhtäkkiä et ei saa tehdä ja yhtäkkii sellain et ette saa vastata sillee niinku ootte tähän mennessä vastannu vaan vastatkaa vain tälleen ja se oli ihan niinku tosi se mut sit taas se simulaatio osuus siitä oli niinku tosi onnistunu ja.

H1: Mikä siit teki sitte osaaks sä yhtään nimetä vaik yksittäisii tekijöitä mikä ois tehny siitä?

V: No en mä nyt kyl mä nyt mun mielestä siis se on enemmänki just siis niinku mä oon sanonu et se oli niitten maikkojen panostus mun mielest oli niinku se mikä siit jäi niinku eniten et se.

H1: Joo.

H2: Ymm.

V: Niinku ku ne kuitenkin puhu asioist mistä ne oikeesti niinku tietää ja sit ne tuo sen niinku sellasel en mä tarkota sitä et tarvii ruveta leikkimää lasten kanssa siel noniin et opitaan yhdessä ja näin mutta niinku ne teki siit sillee samal hauskan ja samalla sillee et jokanen niinku oikeesti otti tosissaa sen homman sit on niin varmaa niinku just et ku kaikis opettajis on eri persoonia jotku pystyy vetää sen vaa paremmin et siinäkö ei niinku oo sellast tavallaa että okei täs on sulle näin, että kuka tahansa tee näin annat kelle tahansa et tee näin ni se onnistuu et se on niinku just sit varmaa et mä luulen et enemmänki tällain persoona kysymys et miten niinku sä heittädyt siihen ja.

H1: Oisko siinä jotenki jostain tunnelmasta kyse tai flowsta tai asenteesta tai jostain tämmösestä?

V: Siis no en mä nyt ossaa mitään tollasta sanoo mut et siis se oli vaan sellanen niinku ei se nyt ollu mitenkää sellain, jos mä nyt menisin sinne ni eihän se nyt varmaa näyttäs mitenkää sen erikoisemmalta mutta niinku just se semmonen et oli rento fiilis ja oli niinku just et pysty niinku nauraa ja yhdessä ja sit oli kuitenkin semmonen et kaikki otti niinku tosissaa ne jutut ja niinku.

H1: Joo.

H2: Kommentoiks ne siin välissä sitte jotain, jos te kävitte te sitä asiaa ni opettajat oliko niinku mukana siinä ja esittiks ne sitte niinku jotain vanhusta tai tällasta?

V: No se oli *yskäisee joo siis se oli niinku ihan ne niinku esitti siis niitä et rooleja oli just oli vanhus ja sen poika ja sit ne oli rakentanu sinne ihan kunnan niinku sen kodin siel oli ihan matoista ja keinutuoleist lähtien niinku kaikki.

H2 ja H1: Joo.

V: Et oli oikeesti sillee niinku panostettu vaik luulis et jollain tommosil ei oo ei ois niinku merkitystä mut miten niinku mä muistan sen siis ihan selkeesti sen. Ehä mä niinku ekasta simulaatiosta mä muistan vaa sen et niinku mä niinku olin ihan paskat housussa ku mä jouduin sinne nii *nauraa ni et niinku

H2: Joo ymm periattees sitte varmaa se et tunnelma tai että on ollu rennompaa ja jos se on sit ollu niinku aidon olostai sillee että?

V: Nii ja sillee, että eihän se eka niinku varmaa niinku tommonen oli mikä tahansa ni ainahan se jännittää eihän sitä saa niinku ja se nyt on ihan normaalia jaja eihän siin oo mitään.

H2: Yym.

V: Mut et se just et et joku tommonen ku ois ollu eka simulaatio (vertaa ikääntyneiden simulaatioon) ni vitsi sinne ois seuraaval kerral ollu hauska mennä sillee.

H1: Ni.

V: Niinku, että hei tää oli nyt tää kiva juttu että et opinpa paljon tai siin oli eihän sitä välttämättä oo et opimpa paljon tänään simulaatiossa, mut ku se on just sä tajuut sen vähän ajan pääst sillee niinku et hetkinen et mä oon täs nyt vaik kokoaika tät juttuu et mä palaanki siihen mä oon niinku tot ei ois välttämät tajunnu et tosiaa mä oon jonku muistanu jonku kipulääke jutun nytte ku työskentelen vanhusten kans et nyt sit yhtäkkii muistaaki sen sieltä mut että ku totta muuten se on jääny sieltä.

H2: Hyvä.

H1: Okei onks sul itellä viel jotain mitä sä haluisit sanoo erityisesti simulaatiosta antaa palautetta tai jotain?

V: No se oli siinä se just se semmonen et selkeet yhteiset niinkun tavat toimia ja tottakai eihän nyt mikää pidä niinku ainahan on erilaisia ja on erilaisia niinku kursseja ja niinku näin mut sit just et nimen omaa et ei simulaatio sen takii et on pakko olla simulaatio vaan et sitte sil on oikeesti joku kunnon niinku merkitys.

H2: Tämä oli tässä kiitoksia!

H1: Kiitos!

HAASTATTELUN LITTEROINTI 5.

H1: Elisa L. H2: Katariina K. V: vastaaja

H2: Tervetuloa tähän haastatteluun.

V: Kiitos.

H2: Minkä ikäinen olet

V: 24.

H2: Millä koulutusallalla opiskelet?

V: Sairaanhoidaja.

H2: Kuinka pitkällä olet opinnoissa?

V: Kolmas vuosi.

H2: Ja moneenko simulaatioon olet osallistunut?

V: Nyt tuli just toi ensimmäinen täytyy miettii, no mä oon käyny ne kaikki mitä sairaanhoitajille kuuluu paitsi valmistuvien eli silloin ekan ootas nytte nii ensimmäisenä siin hypes oli se yks sit hypsis on kaks, lanus on yks, päihdetyös on yks, ööö (tauko) taitaa.

H2: On niin mun mielest 6?

V: Nii mut sitte tota tauko nii, mut kato ku sit on valmistuvien on viel sit yks.

H2: No viidessä ainaki?

V: No ainaki viidessä eli kaikki ne mitä on, jos joku sanoo et on ollu useemmassa niin sitten minä mietin, että mm.

H2: Hmmm, okei.

V: Noni.

H2: Kertoisitko miten koet oppimisesi simulaatio oppimisympäristössä?

V: Simulaatiot on mun mielest, joka kerta tosi erilaisia ja, ja sil on todella paljon merkitystä et kuinka paljon opettajat on siihen panostanu ja millä lailla ohjeistetaan ja miten ne valmistetaan, valmistellaan, et on aika moniaki erilaisia kokemuksia niistä et sitte (tauko) nytki tuli muuten mielee niinku et mehän simuloitiin myös yhdessä kurssisaki et se ei ollu tämmönen erillinen simulaatio vaan et sit meil oli ikääntyneiden hoitotyössä viel eriksee kaks simulaatioo eli siit tuli taas plus 2 eli seittemän ainakin nii et sit se on vähän sellanen, et siinä se oli ehkä semmonen oikeesti semmonen mikä jäi niinku mielee et siin oli semmonen et opettajatki oikeesti panosti siihen ja ne näytteli siinä ja oikeesti niinku käytii niitä kunnolla läpi niitä et ne oli caseja mitä me oltii niinku valmisteltu.

H2: Mm.

V: Ja sit niitä käytii niinku läpi mut sit joku no se ensimmäinen simulaatio mä muistan et se nyt oli ihan semmost haparointia ku ethän sä nyt ollu muutenkaa tehny yhtää mitää sä et oikee niinku saa siit mitään sellasta niinku autenttist fiilist siitä, että niinku okei toi on nyt nukke ja mun pitää jutella tolle ja se oli vähän semmonen hmmm ja kauheet paineet oli silloin ko oot just alottanu ja sillee et kaikki kattoo ja se oli mun mielest sellast turhaa stressii luotii siitä.

H2: Mmm.

V: Et se ois ollu ehkä se eka simulaatio, ei et ensin niinku vaik okei mä ymmärrän sen ajatuksen siitä, että et okei harjotella niit taitoi ennenku mennää sinne, mut en mä tiä harjottelinks mä siinä oikeesti niinku et en en mä koe et mä olin yhtää sen valmiimpi sinne harjottelu ekaa ennen sitä ku sen jälkee.

H2: Mm.

V: E,t sitte niinku et enemmänki sit niit ahaa elämyksii tuli sit vast sen jälkee, et sitte just verrattuna sit siihen ikääntyneiden hoitotyöhön missä me oltii ite käytty niit caseja ja oltii ite niinku tehty ne ja sit siin niinku simulaatiossa käytty sitte ne jutut tavallaa läpi se

keissi, esitettiin ja sitte nonii käydä tää nyt uudestaan nii se oli ihan eri et se jäi niinku oikeesti mielee ja siin oikeesti niinku hiffas juttuja.

H2: Joo.

H1: Mikä siinä oli se mikä jäi mielee ja oli niin erilaista?

V: No siis no en mä nyt osaa, siis, siis muistan esimerkiks jotain ikääntyneiden kipulääkityksestä jäi esimerkiks tosi paljon niinku mielee.

H2: Joo.

V: Ihan sen takii, ku ne oli ensin itse käyty läpi ja sitte ne käyti yhdessä tolleen niinku visuaalisesti, että.

H2: Joo.

V: Et just siin on niinku monia, jotkut oppii sillä et on kirjottanu, jotkut oppii että lukee ja sitte jotkut ku sä viel näät että ku ja okei mitäs tässä kuvassa nyt on näin ja mitäs tämän vanhuksen kotoa voitaisiin muuttaa näin et ei vaan se et lukee paperilla, lattialla on johtoja tai jotain semmosta, nyt tuli mielee.

H2: Eli käytiiks siinä niinku kaikki just silleen, sitte sun mielest et tuli kaikki tollast just et sä näät ja kuulet ja tehti niinku tälleen nii se oli sun mielest hyvä sitte, tuli ne kaikki?

V: Joo, mut sitte taas ku ne on niin erilaisia.

H2: Nii.

V: Ja toinen oli hyvä oli kans se lasten tällai näin et siin niinku se oli niinku sellai hyvä et siin niinku niit semmosii tai silleen et oli itellä semmonen "apua emmä osaa näit yhtää", "emmä emmä osaa" vaikka niinku lasten kans osaa olla mut just joku sellai nenämahaletku sen jälkee se ei ollu enää yhtää niinku et sen oli periaattees se oli niinku hyvä mut siinki oli just se et maikka niinku osallistu siihen ja oli sellanen niinku kannustava ja näin mutku ne ekat oli just semmosia, noniin kaikilla pitää sitten olla juuri näin ja näin ja sit oli vähän semmonen tosi stressaava fiilis ni niist jäi just semmonen ja sitte ne päihdetyön ku nehän ei mä ny en nääs iin mitää simulaatio ei se mun mielest ollu mikää simulaatio ku se oli niinku keskustelu.

H2: Mm, joo.

V: Nii mun mielest se on typerää ees sil nimellä että.

H1: Olitteks te kumminki simulaatiotilassa?

V: Eei oltu.

H1: Okei, joo.

V: Ei et se oli ihan oikeestikki vaan keskustelu.

H1: Joo.

V: Käytiin niinku jotain keissejä niinku omist harjotteluist läpi ja sit juteltii niistä et se ei niinku myöskään mun mielestä siis keskusteluna joo mut sil ei ollu mitää tekemistä simulaation kanssa

H2: Mm joo (tauko) tota nytku sä sanoit et sä oot ollu tosi monessa simulaatiossa ja sanoit et eka oli vähän jännittävää ja tälleen niin miten sä kehittänyt simulaatios opiskeluaikana?

V: No mä oon viimesen simulaation käyny jo niin siit on vuos sitte.

H2: Mm.

V: Ehkä mä en just silleen et e-en mä silloinka viel enää siltikä tykänny mennä sinne tai vaik muuten on sellai näin, mut silti se simulaatio ku siin on kuitenkin maikka kattoo ja tällee näin siin on se oma semmonen jännä paine ,mut emmä niinku tavallaa se et en mä niis jäädy enää et mul on just ollu niinku semmosia, että menee ihan sille pipariks et menee ihan lukkoo ja menee ihan emmä osaa emmä osaa emmä osaa mut et niinku sillee ehkä varmaa mutku en mä niinku tavallaa (tauko) niinku en mä nää et pitäis jonkun esiintymistaidon parantua jossain simulaatiossa eihän se niinku oo se idea et sit tavallaa et noniin olen rohkeampi menemää muiden eteen eihän se oo se idea vaan se et sä meet sinne tekee ja näin et en mä nyt niinku nää että mä oisin niissä mitää.

H2: Joo.

V: Jotain yksittäisii just jotain semmosii mitä tärpei niist on tullu, mutta ne ois voinu tulla jostain muustaki.

H2: Okei no sitte sä sanoit just et suo aika aina jännittää vähän tai sillee nii mitä kaikkii tunnetiloja sul on niinku ollut sielä simulaatiossa ja onko ne estänyt sun oppimista tai edistänyt sun oppimista jollain tavalla?

V: Tunnetiloja.. no varmaan just se jännittyneisyys ja epävarmuus itestä ja semmonen just ku et oo ihan täysin varma siitä et nyt ois varmaan must tuntus, et jos mä menisin nii ois ihan eri ku on jo sit muuta kokemusta on töiden ja harjottelun kautta se kokemus et suo ei jännitä mennä mut kiesus ensimmäisen kahen vuoden aikana.

H2: Joo.

V: Nii nii (tauko) et ne oli just semmosii ahdistaa, jännittää niinku teet ihan erilailla ku tekisit normaalisti ja just tulee semmonen tosi idiootti fiilis siitä niinku, että enhän mä nyt näin huono oo oikeesti tai niinku et oonks mä oikeesti ja just semmonen just enemmän rupee niinku enemmänki epäilee sitä omaa enemmänki negatiivisia kyllä mut toisaalt sitte taas jos lasketaa simulaatioks nää keskustelut nii ne on ollu mun mielest taas niinku tosi sellasii niinku avartavii tai sellasii must on ollu niinku kiva et kaikki on saanu niinku jakaa sitä, juttuja niinku harkasta ja muuta mutta, niis ei oo ollu mitää ahdistavaa tai mitää semmosta mutta nää tämmöset niin sanotut esiintymiset.

H2: Joo.

H1: Mut jännittääks ne suo enää samalla lailla ku alussa?

V: No en mä tiä ku en mä oo pitkää aikaa, kävin ne viimeset jo viime vuonna joskus.

H1: Okei.

V: Nii nii saa nyt nähä miten se valmistuvien sitte, et minkälainen fiilis siellä on ku noniin nyhän te tiiätte sitte kaiken että.

H2: Nii.

V: Mut ei varmaa sen ottaa jo ihan tai et se ei todellakaan ole niin vakavaa niinku ihan oikeasti niinku tavallaan ainahan sen on sanonu et ei tää nyt oo niin vakavaa, mut sen niinku oikeesti tuol niinku sisäl ymmärtää.

H2: Mm, no estiks nyt se joku jännittäminen tai joku tai koetsä et se ois estäny sun oppimista?

V: Todellaki siis se yksi simulaatio meni mul ihan en mä ees viittyny niinku yrittää meni niin niinku sillai niinku se yks se on jääny niinku sellasena mielee, se oli toinen niistä (tauko) niistä akuuttihoito työn niistä simulaatioist ku meni just itellä ihan sillai totaalinen blokki ja oli vaa semmonen ei tää toimi ja emmä tiä ja sit et niinku tietää et nonii nyt se kattoo ja nonii ja sit yhtäkkii ja simulaatio päättynyt ja sit on ihan sellai ei mä tiä ihan sama ja ja tulee ihan semmonen niinku että tulee se semmonen.

H2: No mistä sul tulee se tai niinku et mitkä asiat siihen vaikuttaa, että suo jännittää tai onks jotkut asiat mitkä niinku helpottas sitte sitä jännittämistä?

V: No kyl no ainaki sillee vähän se aina tosi paljon eroo et kuka vetää sitä.

H2: Joo eli sil opettajal..?

V: Sillä opettajal on ollu tosi suuri merkitys se niinku oli siin simulaatios oli kyl ei niinku mitää vikaa siin opettajas kyl ollu et kyl sit oli niinku , no heti jos sä oot niinku sä et oo nukkunu kunnolla, sä oot väsyny ja ja jotenki muuten nii se kyl tuolla niinku ku se on niinku sä oot niinku kameronien alla ja joku kattoo sun joka ikistä ilmettä nii sä rupeet en mä tiä onko sit vaa ihan persoonast kiinni et ajattelee liikaa vai mut kyl mä koen et sil opettajal on aika suuri merkitys siihen.

H1: Mikä siin opettajas roolis?

V: Semmonen et ku sanot et sillä olemuksellaan tuo sellasen rentouden sopivan rentouden siihen et se ihan oikeesti et se ei auta et sä vaan sanot että ottakaa rennosti ja samaa aikaa on semmonen niinku tiiättekö tiedäks ihmisestä huokuu semmonen.

H2: Joo.

V: En nyt sano nimiä kenenkää opettajan, mut vaikka kuinka ammattitaitonen ja tosi ihana muuten mut sit tommosis tilanteis tosi semmonen niinku.

H2: Mm.

V: Ja se hirveesti ja se sehän tarttuu, jos joku puhuu ääneä siitä hommasti nii sehän tarttuu ryhmässä et sit sellanen niinku et vaik ite menisit muuten sillee näin ja näin mut sit ku rupee kuuntee et emmä haluu, emmä haluu ja kauheet jos mä joudun ja tälle sit sä alat itekki sillee *viheltelee no juu tuota en välttämättä.

H2: Joo.

H1: Onks siel ollu sellasii tunnetiloi mitkä ois voinu edistää sun oppimista?

V: Aa no mitä nyt ekana tuli mielee just ne keskustelut mis on semmonen niinku turvallinen ja sellanen ilmapiiri et sä voit kertoa luottamuksellisesti just semmosii ei itestä vaan muista ihmisistä arkaluontosia asioita ja sä tiedät et sä voit luottaa et nää ei mene mihinkää et semmonen niinku ehkä just se sellanen kollegiaalisuus.

H2: Joo.

V: Semmonen, se on ehkä.

H1: Joo.

H2: No totaa vois sit vähän kysyy enemmän siitä et mitä ja niinku mitä kaikkee sä oot oppinu siellä ja miten sä oot oppinu siel simulaatiossa?

(Tauko)

V: No en mä aianka koe et mä mitää semmosta niinku (tauko) no joo alotin negatiivisest, j että mä en oo oppinu mut sit se mitä mä oon aatellu niinku et mikä se idea on et sä opit sitä käytännön tekemistä niin en mä nyt sellasta niinku et mä osaisin nyt paremmin tauko pistää tai paremmin jotain tälläsiä niinku osaisin paremmin ottaa kaikkia tämmösiä en mä koe et se ois siihen millää tavalla vaikuttanu (tauko) ku hirveen vaikee on enää sillee mieltii et mikä on tavallaa ollu sit seurausta siit simulaatiosta jotenki en mä oo kokenu sitä mitenkä semmosena mullistavana et en mä koe et mä oisin yhtää sen vaikkamä en ois käyny missää simulaatiossa et en mä koe et mul ois sen vähempää tai enempää oppimista tai niinku .

H2: Joo.

V: En koe, että ois mutta siis on varmasti sieltä tullu just siis esimerkiks sellai niinku siis just joku just sielt ikääntyneist jäi aika paljonki semmosia ihan pikku juttuja siis niinku hankala ees nimetä semmosia niinku mitkä vaa niinku tuli sielt niinku esille et huomasitteks te tälläsenki ja miten kohtaat erilaisia vanhuksia ja ja miten niinku et sit niinku ne veti sen niin hyvin ne veti sen niin sellaseks niin toden tuntuseks et ne oikeesti näytteli ihan täysin semmost niinku nii ei sen jälkee niinku sit on tullu just ehk jotain niinku kerran kaks tullu sitte niinku töissä et hei muute vitsi mut täähän ihan just niinku se juttu ja tälle näin et mä oon ehkä ollu vaa.

H1: Eli se oli todentuntunen se?

V: Joo sillee, joo ni kyllä joo.

H1: Joo.

H2: Eli se et vähän niinku (tauko) niinku erilainen simulaatio tai et ku on vähän erityyppistä simulaatiota just se et ollaa siel simulaattorin kans ja sitte on vähän noit tollasii niinku.

V: Nii siis en mä koe siis siitä nukan kanssa nii joo joku keuhkojen kuuntelu mut se ei ollu ollu simulaatiossa edes.

H2: Joo.

V: Nii joo okei se oli niinku sillee et siel niinku kuunnella ja mut sil ei sit taas ollu simulaation kans mitää tekemistä et en mä sit niinku sen nukan käsittelyn tai sen ni se on ihan erilaista ko niinku oikeesti niinku just joskus ekal kerralki jotain mitä me pistettiin niihin ja jotain.

H2: Joo.

V: Nii en mä siitä saanu yhtää sen enempää tai koe et se on muo.

H2: Joo, no totaa missä kohtaa simulaatiota opit eniten ku on orientaatio sitte on se ite skenaario ja sitte jälkipuinti?

V: No siin jälkipuinnis tietysti Mun mielest ehkä eniten just tai mitä täs nyt päällimmäisen on jääny mieleen mieleen jääneet ja mielestään tavallani onnistuneet simulaatiot oli just se mis tehti ne caset ja tota sitte käytii se näin niinku oikeesti ni sieltä sit niin ainii tääki muuten vielä ja joo totta ja ois tästki voinu vielä ja kyl ne on ehkä kyl niis on jääny niinku.

H1: Minkälaisii asioita sä oot nois jälkipuinnis oppinu?

V: No yks oli jos en muista jotain väärin ni jonku lääkkeen nimen unohdin jostain tai jotain tollasta ja noin tai muuta mut siis ihan semmosii ihan siis hirveen hankala nimetä suoraan ku ne on ollu niin semmosii niinku asia tekestejä et pitäny kertoo just jostain casesta mis on ollu joku lääkityksen anto ni okei no tänki ois voinu pitäny muuten huomioida just jonku laastarin että onkos nyt tämä hyvä tämä laastari .

H2: Joo.

V: Vai, että oisko injektiot paremmat ni tällasta nyt niit on miettiny töissä niin ku oikeesti sillee ni kyl sen niinku muistan sen sieltä et hei et miks täl on muuten täl mun potilaal kokoajan täl on muuten oikeesti laastari näin ja sil on kipuja et onkohan se kauheen hyvä et kyl mä niinku muistan sen sieltä.

H1: Joo.

V: Et se on niinku jääny.

H1: Mut et tämmösii kliinisiä asioita kuitenkin? kaikki pääasiassa?

V: Joo mut ei kuitenkaan siis niinku suoranaisia kädentaitoja en koe, et ne on kyl tullu sit niinku harkkojen aikana.

H2: Joo.

H1: Okei.

V: Ehkä niinku sit tietoa mun mielestä enemmän just tietoa niinku ehkä kuitenkin miten mä sanoisin.

H1: Joo.

H2: No tota miten se simulaatio tukis sun oppimista? Sä nyt oot täs jotain sanonu jo mut sano nyt vielä.

V: Nii miten se tukis et mikä olis niinku..

H2: Ja sulle on just et miten se tukee just sun oppimista?

V: (tauko) Niin niinku olemassa olevat simulaatiot vai niinku mietin et minkälain simulaation pitäis olla, jotta se tukis vai .

H1: No me voidaa.

V: Mä väännän tän väärin tän kysymyksen.

H2: Ei.

H1: Ei itseasias kumpaa vaan kumpiki on meillä.

H2: Nii

V: Aha okei no *nauraa.

H2: Ihan saat valita ihan kerrot vaa.

V: Ööö *epäröi, joo onhan siis niit joo ne nuket juu mun mielest ne on ehkä enemmänki harjoitteluu se sellanen ihmis simulaatio systeemi ni mä en nää siinä mitää en mä oo mä en koe että se tukee mut taas tommonen niinku mis tehdään yhdessä käydään yhdessä ja nimenomaan niinku opettajat on niinku osallistuu ni ne on ollu kaikki semmoset mitkä on niinku ite niinku oon täs ny sanonukki monta kertaa.

H2: Ymm.

V: Että se on ehkä ollu semmonen mikä mikä nyt kun miettii opintojeni aikaa niin niin.

H2: Ymm.

V: Se on ollut se homma kyllä, mutta joo ja sit olemme keskustelleet hyviä mut se on ehkä simulaatioks vähän väärä nimitys. Neki on kyl ollu niistä kyllä siis sille alueelle erityisesti hyvä kyllä.

H2: No sä voit kertoa sitte tota et mitä parannettavaa simulaatiossa olis sun mielestä?

V: No just se semmonen niinku sen huomaa ku jotku on vähä semmosia vähä niinku soitellen sotaa hommia.

H2: Ymm.

V: Et ei oo niinku tarpeeks et on vaa niinku sen oikeesti rehellisesti, että onko tää nyt oikeesti tarpeellinen ensinnäkää ja semmonen niinku että ei pidetä simulaatioo siin sen takia et sä vaan saat siit nyt jonku sen takii ku se on oltava et et sil pitää niinku oikeesti olla joku semmonen et täl on joku oikeesti ihan niinku perusteltu syy ja merkitys et sit niinku pidetään et niinku ja sit niinku sellaset selkeet pelisäännöt et seki oli vähä semmonen ku mä alotin koulun ni hirveesti oli siitä että et pitää olla tällaset ja tällaset vaatteet ja ja niinku käytetään sitte niitä sairaanhoitajan sairaalatakkeja ni kertaakaa oo mitään kukaan koskaan pukenu et kukaa missää nyt minihamees ylipäättäsäkkää tule et kyl mä oon ollu farkuissa sielä.

H2: *naurahtaa

V: Ei ole ollu mikää ongelma ja sit siis ninku en tietenkää missää kireissä ja näin mut siis semmosissa niinku itselle mukavissa vaatteissa. Joo niinku ei farkkuja ja kaveriki osti niinku sen takia collarit et, että se heitetää pihalle sielt tyylä ku oli just semmonen niinku et sinne ei muuten astuta sisään ilman niitä ja sit se oli ekan jälkee oli vaa sillee et ei eiii sil oo mitään väliä. Et sit vähä meni itelläki niinku jos ei sulle oo mitää väliä ni ei muaka niinku oikeesti kiinnosta.

H2: Ymm.

V: Vähä sellain niinku hmm joo ei tää oookkaa niin kauheen tärkeä juttu. Et vähä niinku semmonen myös et opettajien kesken ne yhteiset pelisäännöt et et niinku se on ehkä sellanen niinku mikä itteesä on ehkä niinku ärsyttäny sellanen et joku sanoo et tää on niinku näin ja sit ei kuitenkaa niinku.

H1 ja H2: Joo.

V: Öö et siin ois aikapaljo kehitettävää.

H2: Eli et jotain selkeyttä ja yhteisiä linjoja?

V: Niin juuri näin ja just nimenomaa se semmonen ihme turha juttu pois et must tuntu et noista saa niinku yks opinto piste joku yks simulaatio todellakaan mä en koe et mä teen et mä ees opin niin et se on verrattavissa siihe tuntimäärään edes tai siis et jotenki sellain mä enemmänki et jotku voi sanoa et ajatella sillee et niinku helpot opintopisteet mut must mä tuntu et mä niinku tuhlaan mun opintopisteitä siihen et mä saan niinku tekemällä käytännössä en yhtään mitään, okei ne ennakkotehtävät joo.

H2: Ymm.

V: Niis on sentää ees jotain, et jos teet ne kunnolla ni opit sit se on vähä niinku semmonen et hym hym

H2: Joo.

V: No joku sellain niinku sellain niin on tosi hyvä niinku joku elvytys juttu mut sehän oli se oli niinku oikeesti tosi niinku hyödyllinen ja tollee noin mut ja.

H2: Eli periaattees mieltis niinku tarkemmin et mitkä on sellasia niinku et jotain vois sun mielest esimerkiks vaik ottaa vaikka pois sieltä et ei tarvis käydä simulaatiossa?

V: Nii no en mä mun mielest se ensimmäinen simulaatio on niinku on niin naurettava et mun mielest se pitäis niinku mieltiä ihan kokonaa udestaan mitä siel niinku oikeesti kannattaa siel ekas käydä et onks se niinku oikeesti vaan silleen et jokainen niinku kattos että tällasen ne on niinku et tällanen on sairaalahuone ja jotku ei oo välttämät ees ikinä käyny sairaalassa ja sit ne pitää yhtäkkiä mennä sinne sillee nonii pitää olla niinku et niinku et ymh et sen niinku vois vetää sillee ihan viuh alust loppuu uudestaa.

H2 ja H1: Joo.

H1: Miten se esti sun oppimista se et sä sanoit et se ei ollu ehkä johdonmukasta tai samat linjaukset ni miten se?

V: No sillee ku mä sanoin et just et se oli niinku vähä niinku porukallaki jo vähän sellain hälläväliä, että et sit se niinku vähä niinku tarttu sit niinku huomaa et miten se niinku kaikki rupes ottaa sen vähän sillee niinku et et tää on tällain pakollinen mis mä oon ja mä saan helpot opintopisteet täst et se ja niinku juttu et se on niinku jostain asiast liikaa tehää joka asiast tehää kauheen pakolliin ni sit se menee vähä sellaseks niinku, että mun mielestä opettajillakin on niinku kaikilla niinku se opiskelijan motivaation ylläpitäminen ei oo pelkästään sen opiskelijan niinku on se opiskelijan vastuulla et se pitää mutta kyl se pitää tehtävä olla ymmärtää se että miten varsinkii ekan vuoden opiskelijat tosi herkässä siinä et miten sä niinku tartutat sen et että niinku et hei oikeesti niinku että tottakai niinku on tärkeä juttu ja näin ja näin että nää pitää hoitaa mut et se et hei sä oot ite halunnu tänne ja sä ite ja sähän haluat tätä et et sit ymmärrätteks te mitä mä tarkotan?

H2 ja H1: Joo.

V: Et sillee.

H1: Okei mä viel palaan tohon simulaation näihin edistäviin tekijöihin, mikä on sun kohalla sellain suurin oppimista edistävä tekijä siel simulaatiossa mikä tukee just sun oppimista?

V: Ymmm.

H1: Esimerkiks just orientoitumises tai skenaarios ja ja?

V: Mä just niinku mä mietin et mä aattelen et just se siis ihan sellanen et niinku mä sanoin et se et ku käydää niit sit läpi mut pakkohan se et käydää läpi ni pakkohan se on ensin käydä näin, että mut et ei mulla niinku mitää täydellist reseptii sille hommalle niinku se jotenki tuntuu vaa et se on niinku tosi kiva ajatus mut ei vaan oo ihan ne aina mut mä luulen et se on enemmän tulee semmonen niinku et tiäks sä että ois niinku ideoita ja näin mut sit ei oo just sillee niinku että pystytää järjestää niinku kunnan simulaatioita ja sellasia.

H2: Ymm.

V: Mut, että jos ne pystyy tekemää oikeesti sillee niinku ne on ne mis mä oon parhaimmis ollu et ne tehää näin ni et ihan niinku tosi hyvä juttu ei niinku.

H1: Oliko ne niis parhaimmissa just se suunnitelmallisuus sitte se mikä?

V: Nii ja sit sen niinku näki et ne et on nähny siihe vaivaa ja se niinku oikeesti niinku maksoi takasin, että se kaikki oli kiinnostuneita siitä ja seuras ja niinku oli sellain jee.

H2: Oliko se niin et te olitte saanu niinku ne käsiteltävät asiat etukäteen ennakkoon et te opitte opettelitte ne ennen ku te tulitte sinne simulaatio?

V: No se oli sellain et meil oli niinku case josta me tehti niinku ne ihan esseet niistä ensin ja käsiteltii se niinku ja tehti niinku itte miten niinku kaikki ne mitä siinä casessa tuli esille ne käsiteltii ja niinku avattiin.

H2: Joo.

V: Jaja sitte siin simulaatio mut sit toisaalt se simulaatio itessään oli siin ihan täydellinen tai niinku sellain niinku paras mis oon ollu mut sit taas se tehtävän antohan oli ihan päin et mikään ei oo täydellistä et se oli tosi sekavaa et mikä ja ku meilhän on ne selkeet aina ne ja niinku, että tehää opparipohjalle ja näin ni se oli yhtäkkiä et ei saa tehdä ja yhtäkkii sellain et ette saa vastata sillee niinku ootte tähän mennessä vastannu vaan vastatkaa vain tälleen ja se oli ihan niinku tosi se mut sit taas se simulaatio osuus siitä oli niinku tosi onnistunu ja.

H1: Mikä siit teki sitte osaaks sä yhtään nimetä vaik yksittäisii tekijöitä mikä ois tehny siitä?

V: No en mä nyt kyl mä nyt mun mielestä siis se on enemmänki just siis niinku mä oon sanonu et se oli niitten maikkojen panostus mun mielest oli niinku se mikä siit jäi niinku eniten et se.

H1: Joo.

H2: Ymm.

V: Niinku ku ne kuitenkin puhu asioist mistä ne oikeesti niinku tietää ja sit ne tuo sen niinku sellasel en mä tarkota sitä et tarvii ruveta leikkimää lasten kanssa siel noniin et opitaan yhdessä ja näin mutta niinku ne teki siit sillee samal hauskan ja samalla sillee et joku niinku oikeesti otti tosissaa sen homman sit on niin varmaa niinku just et ku kaikis opettajis on eri persoonia jotku pystyy vetää sen vaa paremmin et siinä ei niinku oo sellast tavallaa että okei täs on sulle näin, että kuka tahansa tee näin annat kelle tahansa et tee näin ni se onnistuu et se on niinku just sit varmaa et mä luulen et enemmänki tällain persoona kysymys et miten niinku sä heittädyt siihen ja.

H1: Oisko siinä jotenki jostain tunnelmasta kyse tai flowsta tai asenteesta tai jostain tämmösestä?

V: Siis no en mä nyt ossaa mitään tollasta sanoo mut et siis se oli vaan sellanen niinku ei se nyt ollu mitenkää sellain, jos mä nyt menisin sinne ni eihän se nyt varmaa näyttäs mitenkää sen erikoisemmalta mutta niinku just se semmonen et oli rento fiilis ja oli niinku just et pysty niinku nauraa ja yhdessä ja sit oli kuitenkin semmonen et kaikki otti niinku tosissaa ne jutut ja niinku.

H1: Joo.

H2: Kommentoiks ne siin välissä sitte jotain, jos te kävitte te sitä asiaa ni opettajat oliko niinku mukana siinä ja esittiks ne sitte niinku jotain vanhusta tai tällasta?

V: No se oli *yskäisee joo siis se oli niinku ihan ne niinku esitti siis niitä et rooleja oli just oli vanhus ja sen poika ja sit ne oli rakentanu sinne ihan kunnan niinku sen kodin siel oli ihan matoista ja keinutuoleist lähtien niinku kaikki.

H2 ja H1: Joo.

V: Et oli oikeesti sillee niinku panostettu vaik luulis et jollain tommosil ei oo ei ois niinku merkitystä mut miten niinku mä muistan sen siis ihan selkeesti sen. Ehä mä niinku ekasta simulaatiosta mä muistan vaa sen et niinku mä niinku olin ihan paskat housussa ku mä jouduin sinne nii *nauraa ni et niinku

H2: Joo ymm periattees sitte varmaa se et tunnelma tai että on ollu rennompaa ja jos se on sit ollu niinku aidon olosta tai sillee että?

V: Nii ja sillee, että eihän se eka niinku varmaa niinku tommonen oli mikä tahansa ni ainahan se jännittää eihän sitä saa niinku ja se nyt on ihan normaalia jaja eihän siin oo mitään.

H2: Yym.

V: Mut et se just et et joku tommonen ku ois ollu eka simulaatio (vertaa ikääntyneiden simulaatioon) ni vitsi sinne ois seuraaval kerral ollu hauska mennä sillee.

H1: Ni.

V: Niinku, että hei tää oli nyt tää kiva juttu että et opinpa paljon tai siin oli eihän sitä välttämättä oo et opinpa paljon tänään simulaatiossa, mut ku se on just sä tajuut sen vähän ajan pääst sillee niinku et hetkinen et mä oon täs nyt vaik kokoaika tät juttuu et mä palaanki siihen mä oon niinku tot ei ois välttämät tajunnu et tosiasia mä oon jonku muistanu jonku kipulääke jutun nytte ku työskentelen vanhusten kans et nyt sit yhtäkkii muistaaki sen sieltä mut että ku totta muuten se on jääny sieltä.

H2: Hyvä.

H1: Okei onks sul itellä viel jotain mitä sä haluisit sanoo erityisesti simulaatiosta antaa palautetta tai jotain?

V: No se oli siinä se just se semmonen et selkeet yhteiset niinkun tavat toimia ja tottakai eihän nyt mikää pidä niinku ainahan on erilaisia ja on erilaisia niinku kursseja ja niinku

näin mut sit just et nimen omaa et ei simulaatio sen takii et on pakko olla simulaatioo vaan et sitte sil on oikeesti joku kunnan niinku merkitys.

H2: Tämä oli tässä kiitoksia!

H1: Kiitos!

LIITE 2 Kyselyrunko

Kyselyrunko

1. Minkä ikäinen olet?
2. Millä koulutuslalla opiskelet?
3. Kuinka pitkällä olet opinnoissa?
4. Moneenko simulaation olet osallistunut?
5. Kertoisitko, miten koet oppimisen simulaatio-oppimisympäristössä?

Miten ja mitä olet oppinut?

Miten eri simulaatioissa?

Mikä sinun kohdallasi?

Mikä erityisesti jäänyt mieleen?

Missä kohtaa simulaatiota opit eniten?

Miksi?

Miten olet kehittynyt simulaatiossa opiskelun aikana?

6. Mitkä tekijät simulaatiossa edistävät oppimista?

Miten simulaatio tukee oppimistasi?

Mikä on suurin edistävä tekijä?

Miten se edisti oppimistasi?

Mikä tunnetila sinulla on ollut simulaatioissa?

Miten se on vaikuttanut oppimiseesi edistänyt/estänyt?

7. Mitkä tekijät simulaatiossa estävät oppimista?

Mitä parannettavaa simulaatiossa on?

Miten se esti oppimistasi

